

วิภา

สัปดาห์

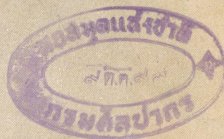
๐.๖๗๗๗ ๐๖๖๖
พ.ศ. ๒๕๐๖

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๙ วันอาทิตย์ ๒๕๕ ก.ย. ๕๙
“สารคดีการเมืองยุค” แคมป์ชีวิต
บอกลบอวบขลขยขล

โดย...สมบุญ วิชาศิริ
จากประวัติการเมืองไทย ในสมัย ๕.๓.๑๑๒
ชุด...พระบอกลบอวบขลขยขล
บทวิจารณ์การเมืองและเรื่องประจักษ์ของ
พลท. กุศลโรจน์ “เรียนมาเอง”
เนตร ธรรมโยธิน

และ
“กรรมา”

พร้อมด้วย
จากสื่อมวลชน

THE
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
MICHIGAN
ANN ARBOR
MICHIGAN
U.S.A.

U.T.T.
UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

រោង សិប្បកម្ម

๒๗๘ อีสระภาพ บ้านช่างหล่อ บางกอกน้อย ธนบุรี

เรียน คุณตามพี่ ทินพันธุ์ แห่งนสพ. ไท-สัปดาห์ ที่รักยิ่ง

[illegible]

สรุปและวิจารณ์	หน้า ๕
โดย วิฑูรย์ แก้ว โขมร, บัณฑิตก์, นักสืบ	
บทวิจารณ์การเมือง	๕
โดย "ทราวิง"	
๔ เลิศสันเงิน	๑๐
โดย สด ธรรมะโรหิต	
พระยอดเมืองขวาง	๑๒
โดย ทวี นันทขจรัง	
อักษรเสรี	๑๓
โดย นรท โปปกรณ์	
วิทยากร	๑๓
โดย "ตมมว"	
ชีวิต	๑๔
โดย เริง รมย์ชัย	
งานศิลปะของพันเอกไชย	๑๔
โดย นคร ธรรมะโรหิต	
๔ คลื่นไถนา	๑๖
โดย เวธมธอง	
เรื่องดาว (ต่อ)	๑๘
โดย "ไร่-บาตา"	
ในสนาม	๒๐
โดย "นอชมน"	
บอมบ์จอมพลพิบูลฯ	๒๐
สมบุรณ์ วิวัชชี	
แปรสัสดอนเพื่อนซี้	๒๐
โดย บรรพต สิงห์พันธุ์	
สภา-สัปดาห์	๒๓
โดย แก้ว นิธิธโร	
๔ เรื่องหนึ่ง ๆ	๒๖
โดย แดง พชกขวรรณ	
ตะไกร	๒๗
โดย คล ราชโคโร	
ออกอากาศ	๔๕
โดย ตมพ ทัศนพันธุ์	
สังคมการเมือง	

ภาพล้อการเมืองและสังคมฉบับนี้.

โดย บัณฑิต, ลอชต์, ภากร, ติ๊ด, ในหน้า ๖, ๘, ๑๘, ๒๒, ๒๔

ปก: สองเจ้าฟ้าทรงระเริงร่นขึ้นพระทัยในเขาคินนา.

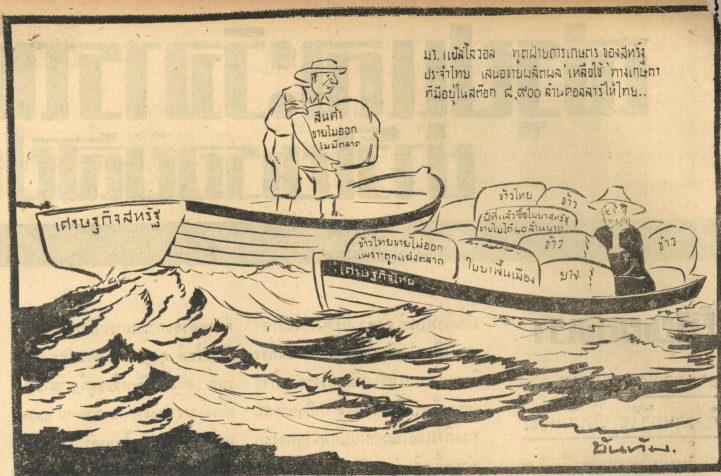
[illegible]

“คุณทอง”

แต่เราจะด่วนดูถูกนักการเมือง
หน้าใหม่ที่ไม่เห็นการสมควร เหมือน
หนึ่ง คีร์ทิง โกลน ท้าควมไม่ นัก
การเมืองหน้าใหม่อาจมีปาก ที่ระง
ดูในสิ่งกระแสนั้นเสียให้ลงคะแนนแก่
คนใด เพราะฉะนั้นการที่กล่าววว่า นาย
คง อภิวงศ์ ระคิดทำงานอย่างหนัก
จึงหมายความว่า นายคง อภิวงศ์
จะคิดพิจารณาตามมีที่ นายคงออก
โรงแนะนำให้ราษฎรรู้จัก ว่าคนของค
มีความสำคัญอย่างไร และเพียงไ
นอกจากนั้น ผู้สมัครในสภานายคงจะ
ต้องมีส่วนช่วยตัวเอง ในการพูดคว
และถ้าเป็นผู้พูดไม่เก่งก็ทักควแล้ว ก็
น่ากลัวว่า จะเกิดเกิดความหนักใจ
ในการต่อสู้กระชั้นชิดอย่างมาที่เคียว.

ที่หลวงซูดสนามก็หาว่ากัน เมื่อ
เปรียบเทียบกับที่หลวง แต่ก่อนๆแล้ว
รู้สึว่าที่หลวงในปัจจุันของนายคง
สู้ๆก็ได้อีกไม่ได้ แต่ถึงกระนั้นก็ตาม
การที่นายคง หมายจะให้ผู้รักเลือกค
คงจะขึ้นว่า เป็นวิธีอย่างหนึ่ง
เราเชื่อว่าคนโดยทั่วไปย่อมตระหนัก
กันดีว่า นายคงเคยประกอบวีกรรม
มาแล้วหลายครั้ง วีกรรมของนายคง
แต่ครั้งกระไรจะได้เปรียบ "กลั
หาญ" ด้วยซ้ำไป โดยเหตุนี้เอง จึง
ไม่เป็นที่ประหลาดอะไรที่นายคง จะ
กระทำในสิ่งที่เห็นหรือหลาย ไม่อยากท
ลงมีนายคงได้มาแล้ว มักจะสำเร็จ
เสมอ แต่ครั้งจะสำเร็จหรือไม่ เป็น
เรื่องที่ระคิดคอยดูกันต่อไป.

นอกจากนี้การเลือกตั้งในจังหวัด
พระนครแล้ว ในจังหวัดอื่น ๆ ก็รู้กันว่า
พรรคเสรีมนักคิด น่านะเป็นอีก
เพื่อนนัก รายชื่อ นายคง อภิวงศ์
เสียให้ทราบนั้น ส่วนใหญ่ไม่เคยม
การเมืองมาแต่ก่อน และแน่นอน
เราจึงคาดกันไม่ได้เหมือนกัน เพราะ
ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคนายคง
อาจจะเป็นผู้รักกันก็ได้ในสมัยราษฎร
หัวกันทุกที่ ผู้ที่เป็นรัฐมนตรีมาแล้ว
เคยแพ้การเลือกตั้ง ก็มีอยู่... ยาก
นายอวล ลูก นายเชมชาติ บุตรบ

เพื่อนดี-เราไป!

บ้านของเขา

กันยายน เป็นเดือนที่หน้าวัน
ของยุโรป สงครามโลกครั้งที่สองอุบัติ
ขึ้นในเดือนนี้เมื่อสี่ปีก่อนโน้น ครั้นเมื่อ
เดือนกันยายนนั้นมาก ก็แสดงให้เห็นว่า
ความก้าวหน้าของสงครามอาจจะเกิดขึ้นราว
ประวัติศาสตร์อีกครั้นหนึ่ง เมื่อการเจรจา
ที่กรุงโลโรระหว่างคณะกรมการทางชาติ
กับพันธมิตรเริ่มขึ้นเมื่อวันอาทิตย์
ที่เจ็ดมิถุนายน ต้องล้มเหลวลงด้วยสันติ
โดยที่ฝ่ายหลังไม่ยอมรับแผนการของ
คัลลิลส์เสนอให้ตั้งคณะกรมการ นานา
ชาติขึ้นควบคุมการเดินเรือ ในคออส
เซ, เพราะนั่นคือลัทธิของอังกฤษ
และฝรั่งเศส ดังพูดเป็นเชิงขมขื่นเอาไว้
ก่อนหน้าการประชุมที่กรุงโลโรนั้นว่า ถ
หากเราจากกันด้วยปากดี ๆ โดนใจ ก็
เห็นจะต้องใช้กำลังบังคับเอา เป็นวิธีสุด
ท้าย เพราะฉะนั้น เมื่อการเจรจาก
ด้วยปาก กับพันธมิตร ไม่ได้ความอะไร
เลยทำให้เกิดขึ้นกับกันนั้นว่า ถึงเวลา
ที่จะอังกฤษและฝรั่งเศส จะใช้กำลังแล้ว
หรือยัง ขณะนี้ก็ยัง มอเดสท์ นายกร
มนตรีฝรั่งเศสเห็นว่าฝ่ายของตนไปหา
ร้อยกับเข้รือเดินเป็นการด่วน เพื่อหา
วิธีอันดีกว่าที่จะจัดการกับอียิปต์ต่อไป

เพื่อให้ได้กลับเข้าไปครอบครอง
สุเอซตามเดิม. ที่กันส่วนใหญ่ต่างหา
กันคิดว่าอังกฤษและฝรั่งเศส จะใช้
กำลังเข้ากันอียิปต์เช่นนั้นก็เพราะเห็นว่า
ทั้งสองประเทศนี้ ได้เตรียมกำลังไว้พร้อม
แล้วเพื่อที่จะเข้าโจมตีอียิปต์ ที่จะออก
การโจมตีได้ทันที ถ้าหากได้รับสัญญาณ
“ไอเซียว” เมื่อไร.

ทว่า, ผลของการเจรจาระหว่าง
สองนายรัฐมนตรีอังกฤษและฝรั่งเศส
ได้ถูกยับยั้งไว้ด้วยความดี มอเดสท์
แบมมอเดมา ให้ทราบก่อนเกิดทางกลับ
แต่เพียงว่าทั้งสองกับอังกฤษไว้ว่า จะ
จะไว้ว่าตามกันโดยทุกประการ ที่ระ
“คานันการขึ้นต่อไป” กับอียิปต์ แต่ระ
ว่าเนินการอย่างไรนั้น ไม่ยอมให้มี
ท่านเซอร์แมลงให้ประชุมสภาสามัญ
อังกฤษ เวลานี้ไม่มีใครรู้ว่าสอง
พี่น้อง จะใช้วิธีการนั้นหรือหรือไม่
เพราะว่าทั้งมอเดสท์ และกระทรวง
ต่างประเทศของอังกฤษต่างไม่ยอมออก
ความเห็น เมื่อถูกผู้สื่อข่าวถามว่า การ
คานันงานขึ้นคดียังมีหรือกันนั้นนาย
ลังการใช้กำลังหรือไม่ เซอร์แมลงก็
เห็นผลของการตกลงร่วมกันกับฝรั่งเศส
ไว้ด้วยความดี ความแน่นอนที่สุดแล้ว
จึงได้ใช้เหตุผลที่ลึกลับสามัญซึ่งประชุม

ហៃ-ស៊ីប្រាហ៍

เป็นพิเศษว่า การดำเนินภารกิจ
นี้ยังต้องอยู่ในขั้น ถัดจากทั้ง ๒ ส่วน
คือ "คือสอง" เพื่อทำการให้การ
เกินอยู่ในสองส่วน คำนี้ในไทย
ความหมายอื่น แผนการนี้ให้มอง
กันด้วยและมีส่วนนี้ให้คิดค้น
หาความหมายอื่น นี่เป็นความที่
คิดว่า แผนการนี้มีส่วนนี้ให้คิด
สองส่วน จะเป็นการออกของนี้ให้
ที่ตรงกลางไทยบ้างหรือ เพราะ
ว่า แผนการนี้ให้คิดไว้ก่อน
การเกิดขึ้น ที่เสนอให้ท่านคิด
สองส่วนนี้ให้บ้างหรือ
อย่างไรก็ตาม แผนการนี้ให้คิด
กันด้วยและมีส่วนนี้ให้คิด

ควีนเทกนอลอจี หมายถึง ประ
การไม่ยอมรับการตีความทาง ผู้ใช้ตลอดจน
อันจะเกิดขึ้น ดังที่เรารู้จักและเคยได้รับศึกษา
ซึ่งจะ ด้มีการประเมินเชิงวิชาการเข้ามา
มาตลอดถึงขั้นเป็นห้องเรียนที่ เก่งอย่าง
มีปฏิภาณ ทว่าข้อดีข้อเสียที่นักเทคโนโลยี
ต้องประสบอยู่เสมอ ก็จะต้องอยู่ในโลกที่จริง
ซึ่งอยู่เจ็ด ขั้วมากกว่า และจะต้องทนที่
ตัดสินในเชิงวิชาการที่ตัดสินว่า ทั้ง ๆ
ที่เทคโนโลยีเหล่านั้น จะต้องถูกปฏิเสธจน
หมดสิ้นเพราะเหตุผล หรือเพราะความขัด
แย้งของวิถีทางปฏิบัติ ดังเช่น ความขัด
แย้งเชิงทฤษฎีว่า กลุ่มคนผู้ใช้ตลอดจนเป็น
เครื่องจักร หรือ กลุ่มคนผู้ใช้ตลอดจนเป็น
เครื่องจักรที่ใช้ไปเพื่อการกระทำที่เหนือ
ความจำเป็นของผลิตภัณฑ์หรือ เพื่อค
วามจำเป็นของระบบเท่านั้น เพราะความ
มีไว้เพื่อประสงค์อันดีก็อยู่ที่จะ เป็น คอมพิวเตอร์
ไร้ภาคีข้อดี และวิธีการรวมเล่มที่ผู้ใช้คิด
ใช้คือ "การนำเทคโนโลยีดังกล่าวเข้ามาใช้
ตลอดทั้งกระบวนการนั้นจริงนั้น เป็นเพียง
การนำใช้ไปเพื่อการรวมเล่มนั้นเอง" เมื่อข้อ
กล่าวปรากฏขึ้น ต่อหน้าห้องเรียนเขมรร้อย
คือคนที่เห็นผลดีหรือพร้อมกันผู้หนึ่งว่า ใคร
จะได้ใช้เทคโนโลยีแล้ว จะไม่มีไร่ของคนที่
นั้นเห็นเหตุผลที่เหนือกว่าใด ๆ หรือว่าข้อดี
ที่ระบุไว้ของเทคโนโลยีจะถูกใช้โดยผิดที่ผิด
คนเมื่อใดในวัยชรา ซึ่งนั่นแหละคือสิ่งที่ควร
ศึกษาเพื่อตลอดจนคนนั้น ถ้าผู้ว่าคือ
นักเทคโนโลยีและผู้มีไว้เพื่อการศึกษาหรือการ
ที่จะใช้ประโยชน์จากข้อดีที่เห็นแก่ประโยชน์
ที่มากกว่าข้อเสียหรือการแก้ตัวทางวิชาการ. ส่วน
ด้านที่กล่าวถึงในขั้นนี้ก็คือ ก็ถ้าผู้ว่าคือ
ผู้ว่า หรือผู้ที่จะใช้ใช้คือผู้ชราเป็นอันยอม
ที่จะใช้ประโยชน์แล้ว แล้วการกระทำที่จะให้และกล
ยักกลายอันใด ก็ยังเป็นข้อเท็จจริงใหญ่ มี
แต่ข้อดีข้อเสียที่จะได้พบในวัยชราเท่านั้น

แต่อย่างไรก็ดี อังกฤษและฝรั่งเศสยังคงพยายามที่จะคงสมาคมกับลาวไว้ให้ได้ โดยมิให้ตกมาอยู่ใต้อิทธิพลของจีนและฝรั่งเศส ปี ๑๘๖๗ ประเทศที่ไทยเห็นด้วยกับแผนการนี้ของคัสสิดี ไปร่วมประชุม

ถ้าองค์กรหนึ่ง มีการลงคะแนนในโหวต
ที่ ๑๕ เดือน เพื่หว่าดองการที่จะ
สามารถที่จะกล่าว สหรัฐอเมริกาจะ
สังกัดลิขิตไปร่วมประชุมกับเหื่อนนั้น
ท่าทีของสหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับแผน
การที่จะสหภาพนี้ คือการถ่วงการรวม
สิทธิเหนือ เพราะอเมริกาอยากเข้าร่วม
ที่จะร่วมสหภาพอเมริกา อย่างมีเงื่อนไข
ในขณะเดียวกัน เดลิตควาซาคูซียิต
จะเข้าร่วมเช่นกัน ก็ให้ขยับเข้าหาก
รัฐบาลลียิต ให้เข้าร่วมกับโหวตแก่
ขอมโพลเดซ กัตติล รัฐมนตรีว่าการ
ประชุมว่า ถ้าสหรัฐอเมริกาคือการ
สงครามแล้ว ก็เชิญร่วมสหภาพให้
แต่ถ้ารักก็ จะเราหาทางตกลงด้วย
อเมริกาโพลเดซ กัตติล ก็จะให้ตกลง
แผนการขององคภูม เผล่ฝรั่งเศส
เสียเลิก การที่เดอนอเมริกาสหขียิต
ครั้งนี้ คือการเป็นรองของกราวงโค
อยู่ในสมัยก่อน ระเหผลทำให้เหว
เข้าเซ่งหรือไม คงเห็นภาพขบข
ของกัตติลในการประชุมที่ลงตอนครั้ง
ในอเมริกา ๑๕ เดือน แต่ท่าทีของ
อเมริกาในครั้งแล้ว คือการเป็นความ
ที่เหอนเห็นโหวตโดยไม่มีข้อย เช่น

การพยายามหลบหนีไว้ให้ มีอีกจุดที่
กัมมันต์เศได้ใช้กำลังเอาขึ้นไว้ และ
การขโมยมา ของที่ไม่ประจวบจำใจไป
เช่น เสวไร ซึ่งไม่ผิดชอบด้วยกับกามา
ใช้กำลังจับกุม. การเรียกประชุม ๑๔
ประเทศของอังกฤษกับฝรั่งเศส กำลัง
ดำเนินการพิจารณาเรื่องประชุมของ นั
เซอร์ ได้ให้กับการรวมปัญหาคา
สุดของโทมัสโฮปให้เชิญประเทศต่าง
เข้าร่วมประชุมกันให้มากกว่าเดิม ซาก
ที่ประชุมกันที่กรุงลอนดอน เมื่อเดือน
ก่อน แต่ว่าการเรียกประชุมของนัก
เซอร์ไม่โดยมีโครงการที่ชัดเจน เพราะ
ความยากในการจะจัดให้ประเทศที่ย
เชิญไปยาก แม้ว่าสหรัฐอเมริกา
ก็ไม่เห็นชอบด้วย โดยเห็นว่าไม่ประ
จวบจำใจไว้. ผู้ที่เห็นด้วยกับข้อเสนอ
ของเซอร์เสวไรจะพูดว่า พวกนี้ กับ
คนอื่น และสิ่งนี้เท่านั้น.

สิ่งที่กำลังคอยคุณกันไปก็คือว่า อังกฤษ และฝรั่งเศส จะประสบผลสำเร็จสักแค่ไหนในการตั้งสมาคมให้คลองสุเอซและ เมดิเตอร์เรเนียน

[illegible]

เวลานี้ เหตุการณ์ยุ่งๆ กำลัง
เกิดขึ้นที่คลองสี่เอช เพราะเหตุว่าพวก
นำร่องและเจ้าพนักงานอื่นๆ ที่เป็นชาว
ต่างประเทศ ต่างพากันออกเดินทางไปแล้ว

“พอโดนแล้ว—^{๔๔๕} อทนเราเกาะหาว่าเลมิด แล้วเกาะ....!!”

ทั้งหมด รวม ๕๐๐ เศษ หัวถั่วลิสง. การ
ออกจากการงานนี้ดูเหมือนว่า เจ้าพนักงาน
นำหัวถั่วลิสง และกรรมาณอื่นๆ ไปถวาย
พระเถระในป่า บางแห่งถึงกับขอให้สั
สัณด้วยกรรมาณนี้ และอีกห้องหนึ่งก็
มีพระพุทธรูปขนาดใหญ่ อังกุญแจ และสิ่ง
เครื่องใช้ที่ออกจากการงาน ^{๕๕} ขันพอ
แก่การใช้ทำการกินนอน ในโคลงอนให้
รู้ความเชลลของถั่วลิสงที่นำเข้าไปถวาย
บอกว่าเนื้อเรื่องเดิม เมื่อออกให้ท่าน
พระเถระในป่า เจ้าพนักงานนำหัวพระพุ
ธูปเอาสวดสวดแล้ว ไ้พระธรรมมาเขียน
ที่ข้าวสารขึ้นที่ใต้ไว้ทำการถวายเป็นทาน
เป็นอนุภาคน้ำ การกินหัวพระพุทธรูป
ยังไม่ปรากฏว่าได้อะไรความหมายอะไร
นักเพียงแต่ว่าสัการการสัการไปถวาย
นัยยะหนึ่งนัยหนึ่งนั่นเอง. อังกุญแจและ
สิ่งเครื่องใช้ที่นำถวาย ท่านเจ้าพนักงานนำ
หัวออกทั้งหมดกรรมาณ ทรงเป็นไม้คาย
อันหนึ่งสำหรับเสนาว่าขึ้นไว้ แต่ทว่า
ข้อเขียนนี้ไม่มีท้าวเจ้าเขี้ยวก้าว ที่ระ
บวชให้ขึ้นเป็นมหาพรตของไม้คาย อัน
ง่าย ๆ. ▲

เรื่องชื่อ "รายนัททิน" อัน
เป็นเครื่องดองของโรงเรียนสตรีพิบูล
ภัณฑ์โรงเรียนในจำนวน หลายร้อย
หลายพันอัน ก็เห็นไม่มีใครเก็บ
เรื่องการดองหยา ของภัณฑ์นางสาว
ไทย เรณู พิบูลภาวนัน (อิตร
ภรรยา ?) ผู้สูงส่งคดของหยาขาวจาก
การเป็นสามีภรรยา จากสามีคนใหม่
หรือคนพี่ ๒ คนเอง.

นางเรณู อิศรางกูร ณ อยุธยา
ที่ปรึกษาเอกอัครราชทูตไทยใน
ลอนดอนกล่าวว่า เธอขอย้ายจากกระทรวง
เป็นสภามัธยมศึกษา โดยอ้างว่าไม่สามารถ
อยู่กับเด็กสามคนคนเดียวได้ เพราะประ
พฤติการณ์ไม่เหมาะสม จากการขอย้าย
ในครั้งนั้นแล้วเธอได้พาไปใช้ชีวิตใน
อังกฤษเพื่อศึกษาคือ คงปล่อยเรื่องไว้
ที่ศาล ในระหว่างศาลรื้อฟื้นการ
การดำเนินคดีของอัครราชทูต ในกรณี
เป็นการผิดศาล รัฐสภาได้ให้พยาน

แก้ว โทเม

มาย่าบังเบียงๆ นั้น เธอได้ถูกชักจูงมา
 หลายต่อหลายประการ เกี่ยวกับ การ
 สัมผัสวีน้องหงษ์ศักดิ์กริ่ง ซึ่งเธอ
 ได้ให้การอย่างละเอียดถี่ถ้วน จนหมก
 ลั่นถึงขั้นค้นคว้า ม.ค.ย. บางคนที่อยู่ในประ
 เวศของการสืบ ซึ่งฟังผลที่คุยกัน
 เธอได้ให้การอย่างละเอียดถี่ถ้วนจนหมก
 ลั่นถึงขั้นค้นคว้า ม.ค.ย. บางคนที่อยู่ในประ
 เวศของการสืบ ซึ่งฟังผลที่คุยกัน

เมื่อการสืบค้นนั้นรื้อขุดนาน ทวดค้น
จำเลื้อยคลานนั้น ได้เคยเห็นเรื่องราวต่อศาลคว่ำ
คว่ำว่ายังมีมีความผูกพันนี้ และยังคงมีเชื้อไข
รักใคร่ในหัวใจที่ผู้เป็นกรหาอยู่เสมอ ขอให้
ศาลขงที่ห้องของโจทก์สืบ และจะนำพยานเข้า
สืบแก้คำฟ้องของโจทก์ต่อไป.

แต่เดิวนั้นเมื่อข้าพเจ้ามาถึง คือ วันที่ ๑๓ ก.ย. ๕๕ อันเป็นวันกำหนด ที่ ทางเทศบาลโทรคนและตำรวจโดยมี พลเรือนมาคอยต้อนรับ และในวันถัดมา ทาง ทนายชอมาโนซ์ ก็ยื่นคำร้องต่อศาล ว่า เมื่อโจทก์สมมติโจทก์หน้าจากคนแยก ทางดำเนินชีวิตก็หนักแล้ว จำเลยก็ เป็นสตรีมีบุคลิกที่โหดร้ายกว่าทนายชอมาโนซ์ เป็นสามีมีฐานะดี ทั้งที่ทั้งสองคนเวลา ก็อันหนึ่งก็ทำอะไรอย่างงู สู้ก็ทางศาล ต่อไป ข้าพเจ้าจึงต้องต่อศาลแล้ว ศาล ก็ถือว่ามีความหนัก ๓ ทำสัญญาประมาธ และอีก ๓ ทั้ง ๖ ฝ่ายไม่ขึ้นความ ประสงค์ว่าโจทก์หน้าว่า มีข้อพิพาทขึ้น

၈၂၂၂၂၂

๑. โจทก์จำเลยตกลงหย่าขาดจากกัน.
เป็นสามีภรรยาแต่วันที่ทำสัญญา (ท ๑๒ ก.ข.
๘๘) เป็นต้นไป

๒. ทพพิณของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหากมี
ตกอยู่กับอีกฝ่ายหนึ่ง ขณะอยู่กันเป็นสามัคคี
กันนั้น ทั้ง ๒ ฝ่ายยอมสละสิทธิไม่เรียกร้องคืน

๓. คู่ความเข้าใจสัญญาปราชญ์ปรานอม
 ดีแล้ว ขอขอมเลิกคดีไม่ว่ากล่าวกันต่อไป คำ
 ชุมนิยมในคดีให้เป็นพันไปทั้ง ๒ ฝ่าย.

‘บัลลังก์’

ข้าพเจ้าขอพาท่านผู้อ่านไปพบ
กันของสองชีวิต อีกครั้งแม้จะเป็นเรื่องซ้ำ
ซากก็ตามความพ้องเพี้ยน ของงานในปัจจุบัน
แต่เป็นเรื่องราวที่มีข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อถือ...เป็น
งานที่อาจจูงใจชาวสวน และนักลงทุนที่จะ
หันมาในกรุงเทพ

"เอ...ทำไมให้ข้าออกสื่อ" ร.ท.ท.
ชาตยุทธ สมราชย์ รองสารวัตรปกครองภายใน
ตำรวจภูธรเขตอุทธรณ์คดีอาญาคนแรก "โห
เหตุผลอะไรให้พินทุ์นี่ยะ...ก็เพราะเขาขยันดีได้
รางวัลชนะเลิศ" พินทุ์

“ไอเมอร” เป็นชื่อคนติดจอห์น
หลังจากเข้ามาเรียนอเมริกา แล้วคนที่ตัวว่า
นั้นเดินไปเจอตัวหลักหนัง แล้วเมื่อเร
ชาติเป็นคนที่เจอ แล้วคนที่รู้จักกับเขาตอน
ผู้หนึ่งเป็นเพื่อนบ้านใกล้กันชื่อ “ลิ” เม
นั้นจึงเป็นเด็กนักเรียนชื่อ วิมานี่มาถามส
บที่อยู่ที่บ้านเขาแล้ว และถามว่าเข้าส
กับเด็กกัน จาจากนั้นเป็นเพื่อนกับเด็กมาจน
ความรัก และจากความรักนั้นก็เกิดลูกคนที่
ติดใจให้เขาจนเป็นความหมาย เขามีเมียอยู่
เทพ ๓ คนอยู่ด้วยกันของเขา เพราะว่าเขาชอบ
เด็กและเขารักในองศา

นี่เป็นคำขวัญของหนุ่มคนรัก
"เอม" ทั้งเพศชายอยู่ด้วยกันตั้งแต่เริ่ม
ที่ไปวันๆหาเพื่อนไปพักผ่อน ที่หอพักชาย
แต่หนึ่งปีผ่านไปเพื่อน ๆ แล้วที่ทำงานด้วย
นั่นแหละก็เพื่อนที่แท้ด้วย และจากงานได้
เป็นบ่าวสาวคู่ใหม่ ในที่สุดเพื่อนก็
เป็นบ่าวสาว "ดี" อย่างนี้คงดีเวลา
สมัครใจ แต่พวกบัณฑิตนี้มีความลับที่
ซ่อน และจากการได้เสียเป็นเพื่อนที่
จริงแล้ว "กระ" จะไปหา "ดี" ได้อย่างไร
จึงบอกกับนักนี้ให้เธอหาทางไป... แต่ถึง
ไปก็กินที่เพื่อน แม้จะเป็นแบบตาไป
กับลูกสาวที่เห็นแล้ว ก็คงได้ใจไปพอ...

“แก่ไปห้องกับโครมาจะหาข้อ
กัน” น. โอมอบหมายว่าหาข้อให้คนอื่นต่อข้อที่
มีเฉพาะไปให้ทางต่อข้อที่ไปโดยกับ โอม
ตัดสินใจว่า เลือกก่อนหนึ่งข้อให้ ห. กับมี
ให้โดยจะหาข้อไปว่าชีวิต. และก่อนจะ
หาข้อให้ตัดก่อนข้อที่คิดกับ เขาไปจนรวมกับ
เจ้าหน้าที่ตัดก่อนข้อว่าวัน ที่ ๑๐ ค.ศ. ๒๕ ซึ่ง
คนที่หาข้อจะรับการทดลองโดยได้ข้อที่ “มี”
คนที่หาข้อการทดลองนั้น ต่อไป โดยได้บอก
ว่า “ต่อไปให้จนจะจะได้เห็น. ถึงจะถูกกับตรงๆ
เขาเอาก่อนที่ “บางสิ่ง” กองทัพ เป็นกับ
เขาได้โดยจนจะจะได้เห็น “ให้คิด”

“ ๒๕ ”
ปณิธาน

มติมหาชน.

บทวิจารณ์การเผด็จ โดย "ศราภิม"

ภายในประเทศ

สมรรถภาพของรัฐบาล: เมื่อเร็ว ๆ นี้เราได้เห็นข่าวจากประเทศเคน
มาว่าที่รัฐบาลได้ประกาศให้รางวัลแก่ข้าราชการทั่วไป ที่ไม่แสดงความ
คิดเห็นต่อการใช้จ่ายของรัฐบาลให้ยับยั้ง หรือทำให้งานการมีประ
สิทธิภาพขึ้น โดยให้รางวัลมากน้อยแล้วแต่ประโยชน์ที่เกิดขึ้นมา
จนถึงแก่ ๕๐ โครเนอร์ (ประมาณ ๑๕๐ บาท) ถึง ๒๕๐ โครเนอร์
(ประมาณ ๗๕๐ บาท) และมีกรมการพิจารณาเห็นว่าขึ้นไหน
กระทรวงใดบ้าง รางวัลนี้มีกำหนดไว้ให้แก่ข้าราชการผู้คนที่ไม่มี
ความรับผิดชอบโดยตรงของงานนั้น ๆ ซึ่งกล่าวกันว่ากรมรถไฟไม่
คนใดเป็นผู้รับผิดชอบในประโยชน์มาก กระทรวงการคลังจึงเสนอให้
รัฐบาลประกาศให้ทั่วไประหว่างกระทรวง.

เมื่อเราได้เห็นข่าวนี้ทำให้เรารู้ว่า ในประเทศไทยนี้ ได้มีผู้ทำ
เช่นนั้น มา ๓๐ กว่าปีแล้ว แต่ไม่มีรางวัลเงินจำนวนนั้นออก หากแต่
ว่าเมื่อทางราชการมีความเห็นของผู้หนึ่งมาปฏิบัติงานได้ผล ก็เลื่อนขั้นขึ้น
เงินเดือน ทำนองคือพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุม
พรเขตอุดมศักดิ์ ขณะทำสงครามแห่งสนามศักระทรวงทหาร
เรือ ซึ่งได้ประกาศให้บรรดาศักดิ์ราชการทหารเรือทุกคนเสนอความ
คิดเห็นได้ ที่ไม่ทรงรับไว้ปฏิบัติราชการ ก็ทรงขอไปไปยังเจ้า
ของความเห็นทุกราย.

ผู้ดำรงตำแหน่งดังที่กล่าวมาแล้ว แม้ทั้งจอมพล ป. นายกรัฐมนตรีและ
ศาสตราจารย์นายแพทย์โกสุมที่ทำงานไปส่วนตัว ให้ราชการมีประสิทธิผลและมีผลกับ
ราษฎร แต่ก็ไม่ไปประโยชน์กับประชาชนเท่าที่ควรได้เสียไป คุณหมอบริษัทหรือขึ้น
ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์แล้วไม่มีการเลื่อนขั้น มีแต่การปรับเงินเดือนอย่าง
เต็มที่ เมื่อราชการทำางานนี้เท่าใดเมื่อไร แต่สำหรับราชการหรือกองทัพก็เกิดผล
น้อยลงด้วยคนอยู่แต่ใจกันไปอย่างนั้น ๆ ระดับคิดเสียนี้ ราษฎรจึงได้รับความเดือด
ร้อนและไม่อยู่กัน โดยเฉพาะอย่างกระทรวงมหาดไทย มีว่ากรมการจราจรให้คิดค่ากรม
การจราจร เพื่อบริการได้ภายในหนึ่งชั่วโมง ก็ใช้เวลาถึง ๓-๔ ชั่วโมง พอจะเสร็จ
ได้ในวันเดียว แต่กลับมีประจักษ์พยาน นอกจากจะเสียค่าใช้จ่ายหนึ่งร้อยแล้วทำให้
ทั้งกับราชการทั้งการ นอกจากนี้คือทุกแห่งที่ข้าราชการพูดกันโดยส่วนแล้วไว้แต่เพื่อ
ราษฎร แม้ในกรุงเทพฯ นี้ก็มีไม่น้อย แต่คนในพระนครอยู่ได้รู้กันทั้งที่คิดประจักษ์แล้ว
คนต่างจังหวัดที่ไม่ไปปลุกเสียงแล้วจะเป็นอย่างไร ข้าราชการที่คิด คนงานที่คิดไม่อาจ
สามารถที่จะเสนอสิ่งใดให้แก่เจ้าหน้าที่ได้ ทั้ง ๆ ที่เขาได้ให้ของอันมีประโยชน์แล้ว
ในใจเขาอยู่ทุก ๆ คนและต้องรอคอยด้วย ดังนั้นจึงมีผู้กล่าวถึงเรื่องของการที่จะเสร็จ
ก่อนหน้าโดยเขียนไปทุกแห่งตามความที่จะขอรัฐบาล.

ในส่วนราชการภายในแต่ละกระทรวงนั้น มีหลายแห่งที่ไม่ได้
ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล อันเป็นการเกิดข้อแก่ราษฎรและ

ข้าราชการผู้คนที่มิได้มีความยุติธรรม และถูกกักขังความกลั่น
แกล้งของผู้มีอำนาจ มีกระทรวงหนึ่งที่ใช้เศษของออกมาคือกระทรวง
ศึกษาธิการ ซึ่งพล.อ. มีนทร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการได้ประกาศ
กำหนดข้าราชการในสังกัดกระทรวงของตนว่า ไม่ปฏิบัติความนโยบาย
ของรัฐบาล และงานของกระทรวงศึกษาธิการมิได้ประสานกันเสีย คือ
ผู้ใหญ่ไปทางหนึ่ง และผู้ย่อยไปอีกทางหนึ่ง การปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยวิธีเช่นนี้หรือจะจำแนกเป็นวิธีเริ่มเรื่องแต่ทางเดียว ส่วนหัวหน้า
ผู้บังคับบัญชาเสนอไปตามเรื่อง แต่ทำเนียบถล่มไปว่า เรื่องที่ผู้ใหญ่
ผู้น้อยประสานกันก็มีเหมือนกัน เช่นเรื่องที่เสนอบน, หัวหน้าแผนก,
หัวหน้ากองกองขึ้นแล้วรัฐมนตรีว่าการกลับหูลับตาส่งไปตามความ
คิดเห็นของพวกนั้นก็มิ ใช่ยังอีกตามประสาขุนศึกว่าท่านรัฐมนตรี
มีกรมนี้ไว้ให้เป็นกักขังที่เห็นความยกพวก ในการทำงานที่ทำโดยวิธี

เช่นและยอมรับความผิดออกมาอย่างสภาพเช่นสาหัสเสียแล้ว แต่การ
หลักที่เข้าผู้ขึ้นยังดลใจไปเช่นนี้ มีข้อเสียอีก ในกระทรวงศึกษาธิการ
เท่านั้น มีอยู่ทุกกรมทุกกระทรวงและทั้งงานของชาติก็เลวทรลอดอยู่
ทุกวันนี้ ก็เพราะผู้ใหญ่ปล่อยให้ผู้น้อยรุ่งเรืองและสั่งการไปตามนั้น
พันธุ ขึ้น ผู้แทนที่ อนุศาสนาจารย์ทหารบกก็เขียนไว้ในหนังสือ
"พุทธวิเศษกิจ" ก่อนหนึ่งมีความว่า เคยยอมมอบแนวเรื่องบาง
อย่าง เสมือนกับเสมียนระหว่างกระทรวงใดกันเอง ซึ่งท่านผู้น้อย
หมายความว่า อันที่จริงอีกที่หรือรัฐมนตรีก็มีผู้สูงส่งในกรมหลายแห่ง
งานเช่นนี้เมื่ออยู่ในกรมกระทรวงใด กรมกระทรวงนั้นย่อมมีไปทั้ง
ความและทะเลาะและอึดอัด และถ้าเกี่ยวกับประชาชนพลเมือง
ราษฎรก็เกิดความเดือดร้อน เพราะผู้ใหญ่ไม่ได้ใช้ราชการตามเลย.

มาถึงคำว่า ถ้ารัฐบาลไทยได้พระดำริของ เสด็จในกรม
หลวงชุมพร หรืออีกการของรัฐบาลคนแรกบ้างมาใช้ในบัดนี้จริงนั้น อาจ
จะได้ให้มีความคิดเห็นของข้าราชการที่หลักแหลมมีความหวังดีด้วยชาติบ้าน
เมือง หากจงบ่งบอกโดยโอกาสไม่ว่ายให้เขาได้แสดงความคิดเห็น งาน
ของชาติจึงไม่ประสิทธิผล ดลอยู่ในลักษณะ เพียงทำงานพอให้แล้ว
ไปวันหนึ่ง ๆ อย่างนี้ออกไปไม่มีไว้จุดที่เป็นอยู่ทุกวันนี้.

ประธานสภาภิเลขาธิการนายกรัฐมนตรี: ฝ่ายเพี้ยนของผู้น้อย
ข้ามวันถึงขั้นน้อยปีชงว่าวันที ๑๐ กันยายน ซึ่งมีการมรณกรรมใกล้
ขึ้นก็ควรเร่งรีบแก้ไขทุกสิ่งทุกอย่าง มาหาดี ให้หาเรื่องที่เขาว่าว่า
DELAY IN PROSECUTION OF TWO M.P.s. (อ่านต่อหน้า ๑๐)

เปรมยินดีลึง. เขารู้สึกคล้ายกับได้พบพญามัจจุรา
อีกครั้งหนึ่ง. ท่าทางของ ส.ค.อ. แม่นทำให้เขาใจเต้นด้วยความหวาด
สยอง เพราะยังจำได้ตัว ที่วางหุ่นขี้มอดเขาขนาดไหน คราวที่ถูกจับ
เมื่อสองสามวันก่อน.

“พูดไม่ออกใจใหม่ละ?” ส.ค.อ. แม่นพูดอย่างทวาด “ไปโรง
พักกับข้า. แล้วก็รับเสียดี ๆ. ถ้าเอ็งไม่ยอมเจ็บตัว.”

“ผม—ผมไม่รู้เรื่องเลยครับ” เปรมพยายามเข็นตัวเองให้หลุด
ออกมา “เงินอะไรกัน ผมไม่รู้เลย.”

“เด็กจบจึงหรัคมันเห็นมึงลงไปมึงเงินเข้าส่วในรอกเก้ง. มึงยัง
มีหนามทำเป็นไม่รู้.” ส.ค.อ. แม่นพูดกลางจับคอเปรมเข้า “บอก
มาเสียดี ๆ เองเอาเงินไปซ่อนไว้ที่ไหน?”

“ผมไม่รู้เรื่องเลยครับ. เงินอะไรกัน.” เปรมยังพยายามยืน
กระด่าเขาคนเดียว. “โอ, หมูอย่าทำผมอีกเลยครับ พ่อแม่ผมก็ไม่มี
แล้ว.”

“พ่อแม่ของมึงมันเรื่องของมึง. มันเรื่องของเงินของเจ้าสัว. มึง

ส.ค.อ. แม่น คว้าหลังมือไปที่หน้าเปรมเต็มแรง เท่านั้นยังไม่พอ
เขาคำเนินการข้อมตามขบวนวิธีการของเขาต่อไป จนเปรมร้องกราง.

สวด ทูรณะโรจิตตา เข้มขบ

เสียดสียาเบ็ช

ขบขียนนาการเมืองเรื่องเอก

ขบขานนาเวศมีนิตยสถานสปีดตาขบ

เอาเงินของขาไป ที่เอาของเขามา
คืนเสียดีกว่า ข้างปากแข็งก็จะยอม
มีอีก."

สามแสนบาทก็การซ่อม, เปรม
เลื่องเลื่องทางรถซ่อม, จึงแจ้งใจโดย
ว่า.

"หมู่ๆพวกผม ผมก็ยอม ผมไม่
รู้เรื่องด้วยเลยจริง ๆ, โอ้ก็เกลียด
ความขบขันที่คนเลิก ธรรมดาจริงๆ ผม
ไม่ได้ไปไหนเลยตลอดวัน รวดเงาม
ที่โหนดผมก็ยังไม่รู้เลยด้วย, วิว ๆ นา
ด้วยไป!"

"แล้วนี่อยู่ที่ไหน กลอดกัน?"

ส.ค.อ. แม่นถามตอบไป

"ผมอยู่บ้านครับ."

"บ้านของมึงนี่หรือ? แล้วใคร

เห็นบ้าง?"

"ก็...เผอิญๆ คุณเคยไปครับ."

"ไม่มีใครเห็น? แล้วใครเขาจะ

ไปเชื่อกัน? มึงจะขอตัวเขามาถาม

ที่อยู่, แต่ผมไม่มีพยาน, มันก็ฟังไม่ขึ้น.

นี่เจ้าพี่พี่เขาไม่มีพยานของเขา, มึงเอา

ตัวไปรอดแน่คราวนี้."

เปรมฟัง เพราะไม่รู้จะพูดอะไรต่อ

ไปได้, เขาเชื่อว่า คงจะต้องพบกรงขัง

อีกครั้งหนึ่งแล้วอย่างแน่นอน และไม่ว่า

กรงขังที่ไหน เขายิ่งจะต้องพบกันนั้น,

สันเกือก ตลอดจนน้ำลายและสายเข็ม

ขัดอีกหลายอย่างนัก แต่เมื่อคิดดูแล้ว

มันก็น่าจะคุ้มกับเงินสามแสน ซึ่งตลอด

ชีวิตคงหาไม่ได้ถึง, ขอบอย่าได้เคย,

อย่าเพิ่งให้ตายเสียด้วยสันเกือก ของผู้

พิทักษ์สันติราษฎร์ผู้เห็นว่าเป็นใช้ได้, แต่

เปรมก็เชื่อว่า เขาจะทนการซ้อมได้

ระบบทราชมเริ่มขึ้นอย่างเหี้ยมโหดเมื่อลูกทุ่งสามพรานไม่ยอมรับสารภาพ

เขาถูกซ้อมทรมานกัน, ค่ายสันเกือกและสายเข็มขัดของสืบทารวจเอกแม่นั้นเลือกโชกสันลึก

ในท่ามกลางความทรมานนี้เอง หนัก, ก็ก้าวเข้ามาขัดจังหวะ

อย่างมากที่สุดจะเพียงสอง และเข้าไป
หลายเดือน ซึ่งกองอัยการก็ยังไม่
ได้ให้ข้อสรุปช่วยขบขานอยู่ในศาลก็คงจะ
ช่วยเขาได้เป็นอย่างดี, เปรมคิดเห็น
เช่นนั้นแล้วก็พอใจขึ้นขึ้น, เตรียมตัว
รับการซ้อมจากสันเกือกและกำปั้น ของ
ส.ค.อ. แม่นอย่างเต็มที่, เมื่อพบทนาย
ของการซ้อมก็ผ่านไปเลย เขาก็จะ
มีโอกาสนอนไปทีหลังศพของพ่อ แล้ว
เอาเงินออกมาซื้อนา สว่างชีวิตสว่าง
ความหวังต่อไปอีก.

เมื่อเห็นเปรมยังมีชีวิตอยู่ ส.ค.อ.แม่นั้น

ก็พูดว่า

"มึงนี่ไม่ยอม เพราะเรานุ่มแล้ว

ใช่ไหมละ, มึงไปโรงพักกันดีกว่า."

เปรมไม่พูดอะไรอีก, เขาถือว่า

ไม่ไปอะไร, เพราะระลึกละเป็นการ

ชั่วโทษที่ควร, ที่เขาทราบดีว่ามาก

กว่า, เขาเคยถูกซ้อมมาแล้วทั้งนี้

เพราะพยายามปฏิเสธ สิ่งที่เขาทำเห็น

ด้วยตา, ก็ถึงสามแสนซึ่งเขาถือว่าไม่

ใช่ของเจ้านี่ เขายิ่งกว่าเห็น, เพราะ

เขาได้หอบเอาเงินมากับมือ, ถ้าขึ้น

ปฏิเสธไปก็ไม่เป็น, ก็คงจะถูกซ้อม

หนักกว่าคราวที่แล้ว, ผลของการซ้อม

ของ ส.ค.อ. แม่น เปรมยังไม่ล้ม,

หมึกเขาหนัก, ผ่านมือที่หนา ทวงลง

ไปที่หน้าแข้งก็ดูเขา านไม่สู้จะ

อย่างไร, เปรมยอมไปโรงพัก แต่โดย
ก็กับตำรวจซึ่งเขาเกรงใจ, ส่วนอา
ก็กับภรรยาไปขึ้น, เพื่อความถนัด
เล่าให้ไปคู่ตัวผู้ขายในโรงพัก.

ลูกทุ่งสามพรานถูกส่งตัวเข้าห้อง
ขังทันที - เพื่อการทรมาน, ส.ค.อ.
แม่นั้นเชื่ออย่างมั่นคงว่า, คนที่มีมู
นั่น, จึงมีมูอย่างเอาจริงเอาจังจาก
เปรมให้ได้, เขาเข้าไปรายงานให้
ร.ค.อ. แดงทราบ และบอกด้วยอีกว่า
อีกสักกี่วันถ้าได้เล่าเรามา, ร.ค.อ.แดง
สั่งให้เอาเงินแล้วจึงปล่อย "อย่า

รให้เจ้าสัวเขาเห็นว่า เราทำงานกัน

เข้มแข็งอย่างนี้, ไม่กลัวไม่กลัวตัว

คนร้ายไป, ให้มันสารภาพต่อหน้าเจ้า

สัวให้ได้ละ, ลือลือทำงานหนักหน่อย,

อัยยไม่อย่าเสียแรง, แล้วก็...อัยย

จะรู้จะต้องเข้ากรงแทน."

"ผมเอาเงินดีกว่า" ส.ค.อ.แม่นั้น

พูดในทำนองนี้

"โอ้ไอ้ลูกพี่ไอ้, เคนเอาความ

จริงให้ได้, ไม่รู้ว่าไอ้ตัวไหนก็ตาม,

เจ้าสัวเขาไป, เลยน่าจะยอม ๆ ช่วย

ทำการให้เจ้าสัวหน่อย, ลือลือเรื่อง

พิษ."

เมื่อ ร.ค.อ. แดง ขับรด

บนที่เข้ากรงแทนแล้วครั้งหนึ่ง, ได้

แก่เล็กที่มาถึง พร้อมด้วยอัยการหลาน
ชาย, ส.ค.อ. แม่นเห็นรับขึ้นสู่เป็น
อย่างดี, เขาถามเถื่อนเก่า,

"เจ้าสัวอะไรที่ร้ายเหมือนน่ะครับ

มูนั่น, แต่เรื่องนั้นอย่ากล่าวด้วย, ผม

ต้องเอาเงินคืนมาให้ได้, ๆ, เท่าไร

น่ะครับ? สามแสนวัน ๆ หรือครับ?"

"สามแสน" ถ้าแก่เล็กพูดหัวงู

"คุณเคยเล่า?"

"ท่านไปดูกรงแทน, ท่าน

สั่งผมไว้เรียบร้อยแล้ว ให้ทำการให้

เจ้าสัวอย่างใกล้ชิด, เงินที่คุณมูนี้

อะไรไปครับ?"

"ก็ไม่มี, เขาบอกถากถางกันก็

แล้ว, แต่คงจะได้กรงเข้าพักบ้าง,

เอาไว้มันดีกว่าอะไรไป, มันหลาย

อีก."

"เจ้าสัวเสียหลาย มากเหลือเกิน,

คุณนาย คงจะคุ้มเงินไปครับน่ะครับ,

ทำไมไม่ให้ผู้ขายคุณไปล่ะครับ, ผม

เสียให้เหลือเกิน, ที่เจ้าสัวคงเสียคุณ

นายไป, ท่านเป็นคนใจเกินครับ, ผม

ยังงั้นอีก."

แล้วแก่เล็กจึงไม่พูด, การหาชาน

เงินของ ส.ค.อ. แม่นพาลเข้าไปได้, เพราะ

แทนที่เจ้าสัวพอใจ, กลับรู้สึกเสียแทนอย่าง

บอกไม่ถูก, อย่างนี้เรื่องจริงของบรรดาแล้ว ก็

อัยยที่นำพาลูกทุ่ง ๆ, มิได้ไปอย่างที่คุณ

บอกอย่างไร, การเงินของคนที่ต้องทำให้ ส.ค.อ.

แม่นรู้สึกเกรงใจเขาบอก, เขาไปรับรับทำ

แล้วแก่เล็กจึงหันมาอย่างอื่น, เว้นกันไปได้

หนึ่ง ส.ค.อ. แม่นก็พูดไป (อ่านต่อหน้าหน้า)

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒

ทีวี นิตยสาร...ภาพ • บรรณาสังคฤ...พากย์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

๑. ยุคนั้น มีชาวฝรั่งเศสผู้หนึ่ง เข้ามาเป็นนายช่างทางสายโทรเลข-ไต้ฝุ่น ใน พ.ศ. ๒๔๒๖ มี ม. ปาวีเป็นเสมียน ม. ปาวีเป็นคนเจ้าปัญญา คิดเห็นว่าอาณาจักรแถบนี้ ควรเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสในอนาคต เพราะเป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ยิ่งนัก.

๒. พ.ศ. ๒๔๒๘ ม.ปาวีได้รับแต่งตั้งจากรัฐบาลฝรั่งเศส ให้เป็นรองกงสุลฝรั่งเศส ประจำเมืองหลวงพระบางเป็นคนแรก เพื่อวางแผนการตั้งกรวรรดินิยมในเมือมน ทล่น้อยๆ แค่นั้นเอง.

๓. เมื่อเป็นที่รักคุ้นกับชาวหลวงพระบางแล้ว ม. ปาวีก็กระทำตนเข้มนักบุญ ออกพบปะเยี่ยมเยียนเจ้านายเชื้อพระวงศ์ลาวแลประชาชนอาณาจักร เพื่อปลูกฝังไมตรีไว้และเลี่ยมสอนให้ชาวสยาม.

ใกล้จะถึงพุทธกาลบนดาวฤกษ์
ให้อาเพศลันตีตียัง!
หรือ "ลัปเปาเมือง" เป็นเรื่องจริง
จึงถึงตัวคุณานักการเมือง?

ที่เคยเห็นเด่นโตเปลี่ยนที่ท่า
เป็นใบไม้โคตเจาไม่เข้าเรื่อง
ที่เคยเห็นสงวนศักดิ์ก็ค่อยเอง
ไปอยู่บอบบางทาเป็นข้าใช้!

ลิมคำมันสัญญาประหารราษฎร
ด้วยอำนาจเงินตราพหลังโกล
ทุจริตคดระฆ่ายอรับไป
แต่ปากโพล "เพื่อประชา" ทั้งตัว!

วิทยาการ

- ขวาคืบหน้าดาวอังคาร.
- โลจระเริ่มศักราชใหม่

ตามแผนปรมาณูเพื่อสันติ.

เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง สภาการพลังงานปรมาณูแห่งชาติ สหรัฐอเมริกา ได้พิจารณาอนุมัติให้ โรงงานไฟฟ้า นิวเคลียร์ของอเมริกา ทำการติดตั้งโรงงานไฟฟ้าใช้พลังงานนิวเคลียร์ในอะแลสกา ๑ โรงให้แก่โรงไฟฟ้าซึ่งเคยเกิดอุบัติเหตุระเบิดในอะแลสกาแห่งนี้ และโรงที่เรา ซึ่งในขณะละสกาไฟฟ้าเป็นสิ่งที่หายากและราคาแพงมาก การติดตั้งโรงไฟฟ้าโคโยใช้พลังงานนิวเคลียร์ หรือชื่ออีกว่าใช้ขบองให้เย็นนั้นมาก และระชกปัญหาลำฟ้าขาดแคลน ได้อย่างก็ยิ่ง.

โรงไฟฟ้าที่จะติดตั้งใหม่ นั้น เป็นขนาดเล็ก สามารถผลิตกำลังไฟฟ้าได้เพียง ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์เท่านั้น ใช้พลังงานมากในการช่วยผ่อนพลังงานความร้อน และทำให้ได้เย็นเหลว ช่วยแยกความร้อนจากกำลังไฟ ให้เย็นลงเสียบ้าง เพื่อ

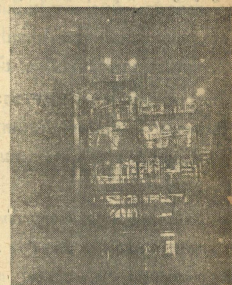
ความสะดวกในการผลิตกำลังไฟ.

ตามแผนนี้ โรงงานนี้ จะได้ประโยชน์อย่างยิ่ง ในการใช้ธาตุโคโยเคียม เพราะโคโยเคียมจะมีปฏิกิริยาเกิดความร้อนขึ้นโดยปราศจากเชื้อเพลิงอื่นอย่างน้ำ เราสามารถลดความร้อนไปจนหมด ในอัตราสูงได้ นอกจากนั้น การใช้ยูเรเนียม-๒๓๕ ก็จะช่วยให้การผลิตเชื้อเพลิงน้อยลงเพราะ ๒-๒๓๕ มีพลังงานสูง ในตัวอย่างสูง อยู่แล้ว. การผลิตด้วยแร่ธาตุเหล่านี้เราสามารถผลิตพลังงานได้สูงไปใช้ได้นานถึงถึง ๖ แห่งที่โคโยเคียม ๆ กัน ในอัตราหนึ่งชั่วโมงเท่านั้น และต้นทุนถูกลงกว่าที่เคยใช้ไฟฟ้าตามธรรมชาติในเมืองแอละสกอร์.

นอกจากนี้ โรงไฟฟ้าขนาดใหญ่อีกแห่งหนึ่งก็ใช้โคโยเคียม ในขนาด ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ ขึ้นไปอีกแห่งหนึ่งก็ได้โดยอาศัยยูเรเนียม ก็เป็นโลกทวีปแผ่นดินนี้เอง ซึ่งเป็นโครงการที่สหรัฐอเมริกาเข้ามาใช้ ในการวิจัยติดตั้งโรงอุตสาหกรรมให้ทันกับประเทศที่อุดมด้วยยูเรเนียม เพื่อให้มีการใช้พลังงานปรมาณูในการอุตสาหกรรมแพร่หลายขึ้น ตามโครงการปรมาณูเพื่อสันติภาพ เพราะในทวีปนี้ นอกจากสหรัฐ อังกฤษและรัสเซียแล้ว ยังมีประเทศใด ๆ ที่ชาวโลกประเทศต่าง ๆ ต้องการพลังงานนิวเคลียร์ มาใช้เป็นประโยชน์ในการผ่อนแรงงานและใส่หุ้ย แต่ก็ยังไม่กล้าแตะกันนี้ เพราะยังคงคิดว่าพลังงานนิวเคลียร์ เป็นสิ่งที่น่ากลัวซึ่งเต็มไปด้วยอันตรายร้ายกาจ เหมือนภัยพิร้ายของอสูรก็เกิดปรมาณูและราคาแพงลิ่ว ความจริงนั้น การนำพลังงานจากยูเรเนียมขึ้นเป็นวัตถุดิบในประเทศมาใช้ในการอุตสาหกรรม เป็นเรื่องที่ง่ายคย และอำนาจประโยชน์แก่เจ้าของประเทศอยู่ไม่น้อยเลย และจะมีใช้กันอย่างแพร่หลายเมื่อเงินจรรวมมาก.

ในทวีปทวีปเอเชียการติดตั้งโรงงานไฟฟ้าใช้พลังงานปรมาณูก็กำลังเร่งสร้างกันอยู่อย่างชงมกเช่นกัน มีโรงไฟฟ้าปรมาณูที่สามารถผลิตกำลังไฟได้ ๒๐๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ มีโรงงานปรมาณูในการ

โรงอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งในดินซัวซียา แพทชาสตร.

โรงงานอุตสาหกรรมใช้พลังงานปรมาณู ในเมืองฟาร์มิงตันเวอร์จิ. ขอบรั้วทุกปอดใช้ ในการผลิตปิโตรเลียมเป็นโรงงานใหญ่ ๆ ไม่มีอื่น นอกจากเฉพาะห้องปรับอากาศเท่านั้น.

โรงอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งในดินซัวซียา แพทชาสตร.

การใช้พลังงานปรมาณูเพื่อสันติภาพ โภคาอาศัยเรียบร้อยแล้วในประเทศของคน เราช่วยอำนาจประโยชน์ของมหาคามาสู่ชีวิตมนุษย์ หากว่าสหรัฐ และโซเวียตกระทำการแผนการปรมาณูเพื่อสันติภาพจริงอย่างที่ว่าจริงหา ชาวโลกจะเป็นพยานคุณชาติมหาอำนาจ ทั้ง (อ่านต่อหน้า๗๔)

ทั่วแผ่นดินซุกเขี้ยวคำเคียดแค้น
ละม้ายแม่น้ำแควเรืองในเมืองปี
ยังนานวันยังนับระยะทวี
“นักการเมืองโสเกน” อับวิษณ์!

ใกล้จะถึงพุทธกาลบนดาวฤกษ์
ทำนองเลศนัยเห็นเช่นจำหลัก
แม่น้ำประชาวรมรณกันแข่งซึก
จึงจะผลกทรชนพินแผ่นดิน.

นเรศ นริชกรณ.

พระยาพลพลพยุหเสนา.

ตลอดระยะเวลาที่ยาวนาน ที่ริเริ่มราชการอยู่ในตำแหน่งต่างๆ ของกองทัพไทย, พระยาพหลพลโยธินได้สังเกตและศึกษาหาความเป็นไปของบ้านเมืองอย่างลึกซึ้ง และที่รับรู้ถึงความรู้สึกเห็นใจว่า ระบอบการปกครองและหลักเศรษฐกิจของชาติเวลานั้น อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมและไร้หลักประกัน ทั้งยังประทุรกัง เต็มไปด้วยประชาชนที่ยากจนและไร้งาน และโดยเพราะระบอบที่ขาดประสิทธิภาพเช่นนี้เองที่ทำให้เกิดคำถามขึ้นในใจเกี่ยวกับ ความเป็นอยู่ของชาติไทยต่อไป. (ตอนต่อหน้า ๓๒)

- 2 -

รถยนต์คันนั้น นำข้าพเจ้าผ่านไปตามถนนสายต่างๆ

[illegible]

บอปป..บ๊อบเฮกไชย์

(หรือเชกเกอร์) อีกคนหนึ่งคือ พ.ท. ชัยชัย (ซึ่งนามสมมุติว่า "เปี่ยม") ส่วนอีกสองคนข้าพเจ้าได้ว่าคนหนึ่งคือคร.บ๊วย อังภากรณ์ แต่อีกคนหนึ่งซึ่งรูปร่างค่อนข้างเล็ก ข้าพเจ้าไม่รู้จักมาก่อน บุคคลที่กล่าวทั้งหมดซึ่งลงมาในเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนอยู่ก่อนแล้ว เรามีมือแสดงความคิดเห็นคัดค้าน แล้วคร.บ๊วยก็แนะนำให้ข้าพเจ้ารู้จักกับชายร่างเล็กที่กระว่มเค้นทางไปกับเราก็คือ.

"ผมขอแนะนำ ให้คุณเนตรรู้จัก

โตบ เขตร เขม:บิธิช

กับเพื่อนของเรา คือคุณประพฤติ" คร.บ๊วยเขียน เมื่อเราจนถึงเวียงชัยแล้ว "คุณประพฤติจะไปส่งพวกเราถึงเครื่องบิน"

คุณประพฤติ ณ นคร ผู้เป็นเสรีไทย จากประเทศอังกฤษผู้หนึ่งที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย จะเข้ามาเมื่อ

ไหร่และโดยวิธีใด ข้าพเจ้าไม่ได้รับการคาดหมายแต่เป็นที่ได้ปฏิบัติงาน ในหน้าที่สำคัญมาก คือเป็นเจ้าหน้าที่รับส่งวิทยุติดต่อกับกองบัญชาการของหน่วย ๓๓๐ ในประเทศอินเดีย การที่คนประพฤติต้องเดินทางไปกับเราก็คือ ก็เพื่อจะได้ทำหน้าที่ส่งสัญญาณติดต่อกับเครื่องบินทะเลที่จะมารับพวกเราในอ่าวไทย.

เรือเร็วของเราแล่นออกไปกลางแม่น้ำด้วยความเร็ว เมื่อเรากลับถึงภายในเรือ อันคับแคบเรียบร้อยแล้ว คร.บ๊วย อังภากรณ์ก็เขียนว่า

"การเดินทางครั้งนี้ เราจะต้องนัดหมาย Covered Story (คือเรื่องที่ถูกซ่อนเพื่อยกย่องความเป็นจริง) กันก่อน เพราะพวกเราอาจประสบอุบัติเหตุ หรือถูกทหารญี่ปุ่นจับกุมระหว่างทางก็ได้" คร.บ๊วย พุดกลางพื้นมาจากข้าพเจ้า "ถ้ามีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น คุณเนตรจะต้องยกว่า คุณเนตรกับพวกเรากำลังหนีขึ้น "เชลย" แล้วจะนำไปส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารไทย เพราะคุณเนตรคนเดียว ที่เป็นนายทหารไทยในเรื่องนี้. ส่วนปัญหาต่อไปนั้นเราไว้คิดกันทีหลัง"

ข้าพเจ้าตอบไปว่า "ครับ ผมเข้าใจแล้ว"

เรือเร็วของเราจอดที่ปากคลองหนึ่งที่ยาเครื่อง. ข้าพเจ้าโผล่จากม่านที่ห้อยลงมาข้างเรือออกไปดู ก็พบว่าเรือของเรา กำลังเลี้ยวเข้าคลองบางหลวง เจ้ก็บ๊วยและคนอื่น ๆ รวมทั้งข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกกังวล ประกอบกับเราไม่มีเรื่องระบุกันมากนักในการเดินทางเช่นนั้น จึงต่างคนต่างหาที่ซุกตัวลงนอน เนิบกับคนพื้นเรือที่แสนระแค้น และอยอ้าว เพราะต้องเอาผ้าโยกนแค้นข้าง ๆ เรือลง ทั้งสองคันเรือเร็วก็แล่นต่อไป ท่ามกลางความมืด เราส่วนทางกับเรือจ้างและเรือหลายลำ ซึ่งตามไฟแฉ่ง ๆ ไปตลอดทาง ข้าพเจ้าหลับ ๆ ตื่น ๆ เรือเลี้ยวเข้าคลองท่าน แล้วแล่นต่อไป... คือไป อากาศในคอนก็ตกอับเป็นแสงม้าง ข้าพเจ้าจึงมือหลับไปด้วยความอ่อนเพลีย. (อ่านต่อหน้า ๒๙)

เครื่องบินทะเลโดยสารไปครั้งนั้น

เป็นเครื่องบินก่อนสงคราม มีความเร็วร้อยห้าสิบ ไมล์ต่อ ชม. ข้าต้องบินซึกแซ็กขึ้นลงตลอดเวลา

จนนี้, กว้างถึงเมืองมัททราส ก็กินเวลาเข้าไปเกือบวันเต็มๆ!

บัตรประจำตัวของพันเอกไชย์. ขณะประจำการอยู่ในกองทัพบกอังกฤษ.

"เรียนเอง" เขียนชีวประวัติตัวเอง เรื่อง

ดตี่เบิดตี้เบิด

บทที่ ๖

เราลังกาแฟ และนั่งดื่มกันอยู่ได้ไม่นาน เสียงดนตรีก็ถก้องกังวานมาแต่ไกล ทุกคนรีบซาวะคึกคักกันไปนอกไปนอนกัน ขณะนั้นเองรถโฆษณาคันหนึ่งของสหพันธ์แล่นเข้ามาจอดอยู่ที่หน้าโรงงาน มันเป็นรถขนาดเล็ก ๆ หาสีเขียวไปไหน กลางเก่ากลางใหม่ บนหลังคาดาวดิสคอปก็เก๋อู๋เต็ม ตามทวีป และคนอื่น ๆ อีกสองสามคนนั่งอยู่ข้างใน ขณะนั้นเขากำลังโฆษณาเสียงเพลง "เลือดสุพรรณ" อาจจะฟังดูเก่า โบราณ และผิดที่ผิดทางสำหรับหูของเรา แต่ข้าพเจ้าก็อดคิดไม่ได้ว่า หลายคนที่กำลังปิดปากเข้าทำนองเพลงนั้น เพราะความเคยชินมากกว่าสิ่งอื่นใด.

ในขณะที่นั้นแล้ว แสงฟลอร์เรสเซนต์สีนวล ซึ่งส่องออกมาจากโรงงานสว่างไสวไปทั่วบริเวณ เราได้เห็นพวกกรรมกรเดินผ่านคึกคักการไปเป็นกลุ่ม ๆ คนไม้เท้าค้ำคัมทำอยู่กับความขมขื่นขมขื่นของท้องฟ้าเบื้องหลังแต่โลกก็ถูกกลืนหายไปในความมืดสนิทของมัน ไม่มีดาว ไม่มีพระจันทร์ ไม่มีอะไรที่นั่น นอกจากเมฆฝนที่ตึงเคี้ยวคุ่มมาตั้งแต่เย็น แต่กระชายทวีป! ข้าพเจ้าเห็นเด็ก ๆ ชาวบ้านแถวหน้าคึกคักใหญ่เข้าไปล้อมอยู่รอบรถกระจายเสียงร้านกาแฟและข้าวแกว่ง พวกข้าพเจ้า และนักวิทยุภาคพื้นดิน ก็ถูกใจเขาเข้าประจำตัวกันจนทั่วถึงกันแล้วและ

ทันใดนั้นเอง ดนตรีก็หยุด โครคนโคคนหนึ่งพดกรถกลไปไว้ในเครื่องขยายเสียงเบร็กร้องความสามัคคีระหว่างพวกกรรมกรในโรงงาน เกือบจะในทันทีทันใดนั้นเองนั้น รถอีกคันหนึ่งก็กลืนเข้ามาเทียบใกล้ ๆ ครั้นแล้วรถคันลอบ วัฒนธรรมก็เปิดประตูออกจากรถมา แม้ว่าจะอยู่ในที่มืดเช่นนั้น ร่างอันเพรียว ภายในเสื้อคลุมสีขาวโพลน และสีกัดสีดำของหล่อนก็เป็นสิ่งที่เกิดให้คนจับตาดูกันกว่าใคร ๆ.

พวกกรรมกรในโรงงานแลเห็นหล่อน ก็โห่ร้องกันขึ้นเสียงกันทั่วบริเวณ เกือบจะโดยมีมือคอย เสียงโห่ร้องอีกครั้ง แล้วต่างคนต่างก็ทยอยออกมาอยู่หน้าโรงงาน จนกระทั่งหล่อนถึงถนนหน้าประตู การจราจรซึ่งคึกคักอยู่แล้วเริ่มหยุดชะงัก เสียงแตรรถยนต์ก็ถก้องมาถก้องใหญ่.

ทันใดนั้นเอง รถตำรวจคันหนึ่งก็แล่นเข้ามาข้างหน้า และหยุดอยู่ที่หน้าโรงงานอย่างกะทันหัน ครั้นแล้วเจ้าหน้าที่ในเครื่องแบบก็ออกมาถึงคนในขบวนล่าง พวกกรรมกรต่างทยอยเข้าประตูใหญ่ โรงงานออกมาล้อมวงในขบวนไว้ หวังให้อำนาจเจ้าเริ่มตนแรง เมื่อคิดว่าพวกข้าพเจ้าที่เรารอคอยจะเริ่มขึ้นตอนนี้อยู่หรือ? ขณะนั้นหน้าพิภพซึ่งมีข้อข้าพเจ้าอยู่เวลา ๑๘ นาฬิกา ๑๘ นาทีก็พัก.

พวกกรรมกรในโรงงานเข้า และดับไฟก็ยังมีแสงเห็นแต่ดวง แต่เจ้าหน้าที่ทั้งสองไม่แสดงอาการอะไรไปเสีย ทั้งหน้าก็ดูอึ้งกับการที่จะรับภาระจากเจ้าหน้าที่นั้น แต่ไม่มีสิ่งใดใดก็ตาม ข้าพเจ้าก็สังเกตเห็นเจ้าหน้าที่ในเครื่องแบบที่เข้ามาข้างหน้าแล้วคือ เข็มกระบอกที่จะบอกความในใจของเขา เพราะผู้ ๆ ก็ปรากฏขึ้นเหมือนเราจากหลังคันนี้ หรือที่ข้างในเวลานี้. จนกระทั่งเห็นบริเวณสถานที่ในโรงงาน.

ขณะนั้นเอง เจ้าหน้าที่กลุ่มเครื่องขยายเสียงของสหพันธ์ประกาศก็ออกมาว่า "พี่น้องทั้งหลาย! เห็นหรือเปล่าว่าตำรวจเหล่านี้มาทำอะไรอยู่ที่นี่? เข็มกระบอกที่นำติดตัวไว้, แต่อย่าทำอะไรลงไป เราจะไม่เข็ดกรรโชกข่มขู่กันอย่างสงบ ความดีที่ถือเสียว่าของพลเมืองผู้มีความสงบ ไม่ได้อาวุธ ไม่มี

เข็มเหมือนนักกันไว้. "พวกเราารู้แค่คำใบ."

ทันใดนั้นเอง เสียงปืนก็ดังขึ้นนัดหนึ่ง เสียงกระจากหน้าตัวโรงงานบนหน้าแดดใจจาง ไม่มีใครรู้ว่า มันเป็นสัญญาณให้ลงมือ หรือเจ้าหน้าทีที่คนหนึ่งคนใด ข้องกันตัวจากกรรทุกทำร้ายภายในบริเวณคือเขาเท่านั้น ทั้งบริเวณหน้าโรงงาน และท้องถนนก็เต็มไปด้วยการต่อสู้.

แสงไฟฉายจากรถคันทุก ซึ่งเข้ามามุ่งจับกุม ๆ ตามบริเวณ และบริเวณลานแก่เมื่อไร ไม่มีใครที่สังเกตเห็นสิ่งกรรจากไปทั่วบริเวณ สลัดกับแฟลชไลท์ จากกล้องถ่ายภาพไม่ได้ฉวยวามไปหมก ข้าพเจ้าหล่นเข้าไปนอนอยู่ท้ายของถนนตรงหน้าบ้าน เลี้ยว และพยายามหนีจากเหตุการณ์ ที่ปรากฏขึ้นต่อหน้าข้าพเจ้าที่โชนันท์ ข้าพเจ้าความทรงจำ.

ตำรวจกลุ่มหนึ่ง พยายามจะเข้าไปให้ถึงรถโฆษณาของสหพันธ์ อีกกลุ่มหนึ่ง พยายามจะบุกทะลวงแนวกันทางของพวกกรรมกรเข้าไปในโรงงานให้ไว้ ในขณะนั้น เสียงของการต่อสู้, มากกว่าว่าพวกที่ประจักษ์แก่เรา, เข็มไปด้วยความน่าหวาดเสียวและสยดสยองของชน เสียงส่ำเท้ากันทั้งตลาด เสียงกระการรถที่แตก เสียงปืนที่ระเบิด และเสียงของลูกปืนในพื้นไม้ก็ดังทั่วทั้ง

วัตถุประสงคไปในการจับ ในขณะที่ยู่พิภพซึ่งสันติราชรัฐของเรา แต่เครื่องรบกระบอกนั้น ราวกับจะชออีก ๆ โห่ขึ้น ๆ ใจ อย่าทำอะไรโดยเลือกอื่นหรือเสียสละ แต่ถ้าหากอ้อเรื่องขึ้นก่อน ท่านนี้แล้วว่าควรจะทำอย่างไร? เราใช้วิธีอื่นที่สาละออกมา แต่ถ้าใครพยายามจะขึ้นเรา ออกมาโรงงานด้วยกำลัง ท่านจะยอมหรือ?

"ไม่ยอม." เสียงกระโถนของออกมากจากกรรมกรเหล่านั้น เป็นเสียง

แบบหยุดชะงัก ขมิ้มอยู่ก่อนแล้วก็หลุดลุ่ยไป พลัดจวคนนั้นปราศเข้ามา เงื่อพาท้ายขึ้นด้วยความกระหายเลือด.

ภาพประกอบโดยมีชื่อ "แทน"

ใคร ก็ต้องไปในอาคารอื่นและและเอออีกนั้น. แม้ทั้งแปลกและชวนให้ข้าพเจ้าปวดมวนในท้องเหมือนระอาเจียรออกมา เห็นระโดแก่เสียเจ้าหน้าที่ยุุ่มเครื่องชขายเสีย ของสหพันธ์คนนั้น.

“ดูเถะ,พี่น้องทั้งหลาย! นี่แหละผลที่เราได้รับตอบแทนจากการเรียกร้องสิทธิตามสันติวิธีของเรา ดูเถะ, เขากำลังยิงพวกท่านซึ่งปราศจากอาวุธ เลือดและชีวิตของพวกเขาที่กำลังตกเป็นผล แก้อิทธิพลของนายทุน และระบบทาสวรรษา จงพร้อมกันตายอย่างเต็มที่ ดีกว่าจะอยู่อย่างเป็นทาส พี่น้องทั้งหลาย, เราอยู่กันที่นั่น จงสู้เพื่อสวัสดิภาพของชีวิตท่าน งานของท่าน และอา

หารที่ท้องของลูก เมียทางบ้านกำลังคอยอยู่!”

ข้าพเจ้าไม่ชอบวิธีพูด อันเต็มไปด้วยการขู่เหยยของคนๆ นั้นเลย แต่ในขณะที่เรากัน ข้าพเจ้าก็อดสรวลเสวยประสาทอันมั่นคงของเขา ท่ามกลางเหตุการณ์อันน่าอึดอัดนั้นช่วยกันชวน เช่นนั้นไม่ไ้. ข้าพเจ้าประหลาดใจเหมือนกัน ที่เห็นท่าลึงของเจ้าหน้าที่ตำรวจเวลานั้นน้อยกว่าที่คาดหวังไว้แต่แรกทีเดียวเกินไป อย่างมากก็ดูเหมือนไม่เกิน ๒๕ หรือ ๓๐ คน ทว่าหน้ากว้างก็ทำท่าทำร้ายและบริเวณโรงงาน ความของแก่น้ำควา ที่เจ้าหน้าที่พยายามยิงเข้าไปยังกระตอลยไปหมดๆ ได้อันเสียใจเสียสยดสลายลาค ค่อมมาประทุใหญ่หน้าโรงงานก็มีก็ออก ครั้นแล้วที่กลุ่มกรรม

นาทึนองเดือดระเบิกขึ้นแล้ว คุเถือก, ทารุณเป็นประวัติการณ. มันเป็นการล้างผลาญ ระหว่างคนเกรี้ยวแบบกับชนกรรมาชีพ!

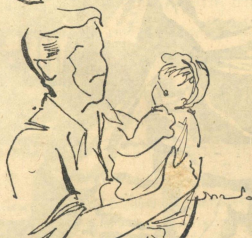
กระดกอกทั้งสอง ชื่นขึ้นระอโรกาสอยู่ กิ่งทรวงอกออกมา. ขว้างปากอันอื้อเศยเหล็ก กระบี่ น็อค และจอกปล้ำใส่เจ้าหน้าที ซึ่งภาพหน้าเข้าไปนกระทั้งประเทกันในระยะประชิด การที่อู้ อย่างก็ออกก็สักรวงหนึ่งทั้งข้าพเจ้าเคยประสพในชั่ววึกก็อูขื่นอีกกรัง ช่วเวลาไม่ช้าไม่นาน วังกระคุมๆ ของเจ้าหน้าที่ และกรรมกรก็มั่งลึงเกลื่อนลานคอนนั้น.

ข้าพเจ้าพยายามมองหาเคื่อนฉาย วันนั้นก็กล ชันแรกก็เคื่อนไม่เห็นว่าอยู่ไหน จนอีกใจต่อมา จึงปรากฏว่าล่องนอนอยู่

กลางกลุ่มกรรมกรที่กำลังประกับเจ้าหน้าทีนั้นเอง เคื่อน ความทวิษัณย์อยู่ข้างเคื่องกล่อน หัวเรา และร้องท่นกรรมกรทั้งปวง เหมือนกำลังมาเลือก หลังวัดโฆษณา ของสหพันธ์ออกไป ข้าพเจ้าได้ยิน เสียงโครมสนั่น. เสียงระโยโทรอง ดังล่นมาากทึนั้น เมื่อหันไปก็ดูเห็นจากแสงแฟลชโล่ ที่สว่างวาวว่ารถคัทหนึ่งของเจ้าหน้าที่ ถูกกรรมกรโรงงานคว่า และกำลังใช้เช็นเคื่องถักขวาง ส้าหรับพวกเขาต่อไป.(อ่านต่อหน้า๑๘)

เรื่องดาว<ต่อ>

ว่าด้วยอาชีพนักแสดง

- จะขึ้นคอตลอดเมล์ คือแต่งตัวให้เก๋ วางท่าให้สมารถ พักเข้าพองาม ให้ผู้ชมนั่งอยู่ในที่นั่งแถวหน้า เพราะเป็นแถวที่ดูดีที่สุด จะขึ้นคอตลอดเมล์ นานที่สุดโดยรอบวัน
- จะขึ้นมรดก ถ้าต้องการได้นั่งอย่างแน่นอันทันทีสุด คือขึ้นที่คอตลอดเมล์ด้วย. ไม่ว่าคุณผู้ชมนั่งหรือยืนดูเป็นทีหลังก็ตาม.

เรื่องดาว<ต่อ>

เมื่อวันจันทร์ที่ฉันได้เขียนเรื่อง "ปรากฏการณ์เมือง" ว่าถึงเรื่องดาวพระอังคารและดาวพระเสาร์ซึ่งปรากฏการณ์ธรรมชาติโคจรเข้ามาเยือนโลกที่สดถึง๑๕ล้านไมล์ ดาวสองดวงนั้นจะโคจรเข้ามาใกล้โลกเช่นนี้อีกใน ๑๐ ปีข้างหน้า ดังนั้นเราชาวไทยจึงจะไม่ได้เห็นไปอีกนาน คนที่อายุตกเข้าไป ๖๐ ปีแล้วคงไม่ได้เห็นอีกแน่ หรือแม้ในเวลาที่เราสองดวงโคจรใกล้เข้ามาเมื่อเร็ววันก็อาจจะไม่ได้เห็นอีกเหมือนกัน เพราะนับแต่คณอายุ ๖๐ นั้นไปไม่เห็นอนันต์ค่าอย่างพวกหนุ่มหนุ่มเขา.

แต่เมื่อเราจะไม่ได้ดูดาวพระอังคาร, ดาวพระเสาร์แสงสุกปลั่งอย่างโรจน์ตาม นมก็ ได้พูดมาแล้วว่า "ดาว" การเมืองทั้งเมืองก่อนและในสมัยเดียวกัน ผมบอกว่าเมื่อก่อนมี "ดาวฤกษ์" เอาจริงหรือจะเรียกว่า "ดาวบงา" อย่างที่ใครเขาเคยเรียกกันมากได้ เพราะ "ดาว" ดวงนี้เคยทำประวัติการเดินใช้ "บาท" จนเป็นข่าวเกรียวกราวโฉดมาแล้ว และนอกจาก "ดาวบงา" ก็มี "ดาวบอด" หรือ "ดาวน้ำ" นึกก็เหมือนกันที่สร้างประวัติการเดินเมืองคลอเคลียได้ไม่เลว แต่ในตอนนี้ผมก็ยังไม่บอกไว้ก่อนว่ายังมีดาวอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองเรื่องหาเสียงอย่างสำคัญทีเดียวนั่นคือ "ดาวตก" ตัวอักษรมาเล่นจำจวนเสียจนได้แหว่นอติวันประดับครุฑ.

เรื่องดาวกล่าวอย่างที่ว่านี้ ว่ากันตามจริงแล้ว ก็เป็นสมมุติฐานที่ฉันเล่นเล่นแต่เอามาใช้กันให้เกรงใจ แรกเริ่มเดิมทีจะเอาคำว่า "ดาว" มาเป็นสมมุติฐานคงให้ ใครต่อใครเป็นความน่อกวนแน่ สืบเนื่องมาจาก Star ที่ฝรั่งเขาเอาไปใช้แก่พวกแสดงภาพยนตร์ของเขา ก่อน เรียกว่า "ดาวหนัง" หรือ "ดารภาพยนตร์" (Movie Stars) แต่นักแสดงภาพยนตร์แล้วเขาก็ยังมี "ดาวละคร" "ดาวลิลาศ" "ดาวนักกรีซ" ตลอดจนมาในยุควิทยุโทรทัศน์ก็มี "ดาวโทรทัศน์" ซึ่งในเมืองไทยเอาไว้มันมีมั่งแล้ว.

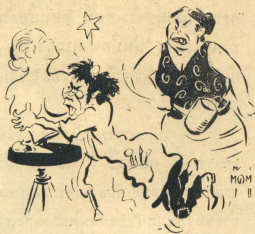
ขนาดความว่า "ดาว" นี้ กลายเป็นสมมุติฐานอย่างหนึ่งอย่างไรก็ตามแล้วแต่ใครจะคิดจะเรียกใครว่าอะไร ในหมู่นักแสดงอันชกก็มี "ดาวเรื่อ" เป็นคำสำคัญ ในกลุ่มใจก็มี "ดาวใจ" เป็นต้น.

แต่ "ดาว" นี้ ก็มีให้หมายความว่าจะต้องชานานมาให้แก่ผู้ใดไว้ด้วยการบ่งหรือไม่ยกย่องอยู่เสมอไป เพราะมันอาจเกิดขึ้นได้เองในบางกรณี เช่นอยู่อย่างผู้ใดใครทำปากไม่ได้อีกกับมือ (หรืออย่างอื่นที่ดูขบถ) ไม่ก็เข้า ก็อาจจะก่อให้เกิดความกระหะหะเหิน ขึ้นมาคำพราวเหิน "ดาว" อยู่อย่างระบือระบือไปเลย.

จะขอแยกประเภท "ดาว" ของผมเพิ่มขึ้น พร้อมกับคำอธิบาย ทำนองจากนุกรมว่าด้วยเรื่อง "ดาว" ดังต่อไปนี้.

ดาวตก: คือ ดาวที่ส่องแสงแวววาวอยู่แถวแนวเวทิงหงส์แต่เรียกเสียงหัวเราะจากผู้คน ด้วยวิธีเอา คำหมายนัยนัย

ค่ายันมาคำ
ทอกลั่นให้
เห็นจัน ใน
รายการประ
เดิม ภาพ
ยนตร์ไทย—
รอบแรกบ้าง,
ตลอดไป—

แกรมนั่ง,
หรือ เขากา
แสดงที่ตัวเห็นว่าตกลงเส้นเหลือเกิน เข้าไปสอctrกรอ
ในภาพยนตร์เรื่องหนึ่งเรื่องใดไม่จำเป็นบ้าง.

ดาวโก.

คือ ดาวที่ชอบโคจรไม่เลือกพื้นที่ ขอให้มันได้โคจร
ไว้แหละเป็นดี ดาวจำพวกนี้ บางดวงก็วิ่งวุ่น ไปถึงความลับ
ของท่านผู้ใหญ่เข้า เลยเป็นฝ่ายได้เปรียบ โคจรไปทีเดียว
ขึ้นไม่ให้เสียความลับแตกออกมาละก็ลำบาก บางดวง
โคจรแบบชอนทวน วาดวงเป็นซีกเข้าไว้ เจอะกันที่ไรได้
ให้จนท้อจรดหัว (แม่เท้า) แสดงว่านครพนมชอบเสียเต็ม
ที่ บางทีก็หมอบกราบถึงศาลานเข้าไปเคล้าเคลียเลียแข้ง
กัม เพื่องานโคจรมันไป.

ดาวรุ่ง.

คือ ดาวสาว ๆ และสวย ๆ ที่เริ่มจะมีชื่อเสียงขึ้นใน
สังคมอย่างที่เขาเรียกกันว่าดาวรุ่งทั้งพ้านนั้นพ้านเป็นต้น แต่
“ดาวรุ่ง” จำพวกนี้ถ้าดำรงคงศักดิ์ศรีไว้ได้หน่อย สมเป็น
กุลสตรีก็ไม่ใช่ไร ถ้าไปมีวันหลงเร่รังเล่สังคมเข้า
เฒ่ากักจะกลายเป็น....

ดาวร่วง.

คือ ดาวที่อันแสงเดิมทีไม่มีใครแลแต่เลยไปเสียใจอยู่
กามันวันจะเป็น....

ดาวดับ.

คือ ขี้บ้องเข็ก ถึงแก่กลาปนักไปเลย.

ดาวประดับเกียรติ.

คือ ดาวที่คอยอยู่บนหัวให้หลังซ้าย และข้างขวาของ
(ส่วนมาก) สุภาพบุรุษ.

ดาวแดง.

คือ ดาวที่คอยคำหยาบของกระโปรงสีขาว (ในยาน
ฉุกเฉิน) ของสุภาพสตรี.

ดาวห้าแฉก

คือ ดาวเครื่องหมายของกษัตริย์สหระเซียเพื่อชาติ.

ดาวดอกจันทร์.

คือ ดาวเครื่องหมายของกษัตริย์ญี่ปุ่นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์.

ดาวดี.

คือ นึกการเลื่องดี.

ดาวร้าย.

ว่า...อย่าให้มันพดลงเลยดีกว่า.

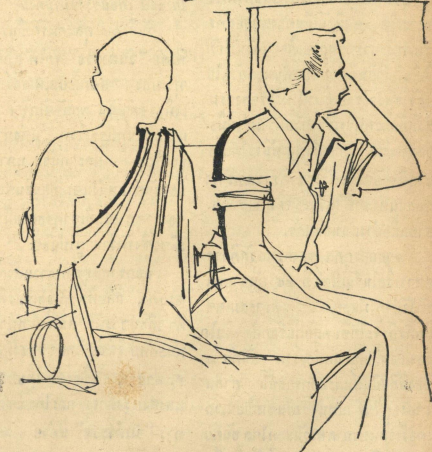
ดาวประจำเมือง.

ก็คือดาวประจำเมืองนั้นเองนั่นแหละครับ.

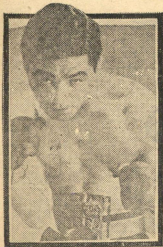
ดาวประจำพรรค.

...นั่นแน่...นั่นแน่เขาให้แล้วซิ เออไร เมื่อล้าเข้าไป
ถึงเอ็งพรรคแล้ว ก็ต้องรู้กันว่าทำไมพรรคนี้โคเมิ ที่
แท้พรรคการเมืองนี้เอง เคียงมันพรรคการเมืองในสภา
และพรรคการเมืองนอกสภาที่ประชาชนสนใจอยู่สองพรรค
คือพรรคเสรีนิยมคึกคึกและพรรคประชาธิปไตย แต่ทว่า

แล้วแบบโลบ "ภัก"

- วิธยันโหนดมณี ที่ปลอดอกที่ดูดี ของคุณผู้หญิง คือ ใช้แขนขวาโหนดมณีออกไปข้างหน้ากับในส่วนหนึ่ง รอข้อศอกเข้าให้หมดมณีให้ได้เพื่อเป็นการถูกแก๊งเบียดจากทางหลัง แล้วพอมันสอดเข้ากับคุณผู้ชาย ที่กำลังนั่งอยู่ตรงหน้า.
- วิธยันปลอดอกกับ มนธมณี ของคุณผู้ชายต้องนั่งท่าทาง จัดหน้าท่าทาง มนธมณีออกไปที่คาง แล้วข้างทางให้ศอกขวา สายตาดึงจะไม่พ้นกับ คาง, เฝือก, แกน, หู.
- วิธยันที่นั่ง ที่ปลอดอกอย่างแนบเนื้อที่สุด โดยไม่ต้องมองออกนอกหน้าท่าทางของคุณชายคือนั่งข้างหน้า.

แหลมเขินเฟะเซอร์เวท แห่งภาคตวัน
ออก จะมาพบกับคุษย์ พันธุ์ฉมมะ
ที่เวที ราชดำเนิน ๓๔ ตลาดมน.

มหาวิทยาลัยของกรมสวัสดิการ
ทหารเรือ ซึ่งมีอันเนื่องถึงเพชฌัญญ์
นางาจารกรมมาหลายเดือนแล้วนั้น ก็
มีเจ้าหน้าที่อื่นที่สำคัญเพิ่มมาทั่วไป
แล้ว เพราะราชการนิพัทธ์ของกรม
สวัสดิการทหารเรือ ด้วยความร่วมมือ
ของคณะกรรมการเวกนิเทศได้เลือก
ฉากซึ่งขบถนั้นแล้วให้ชั่วคราวกรศึกษา
สถานที่แห่งที่ ๓ ในแนวเส้นที่ ๒๕ กนิ-
ษานันต์อย่างนั้นนั่นเองแล้ว.

[illegible]

นอกจากสมเด็จพะเพ็งกับ ร็อกกี คลานโก
แห่งฟิลิปปินส์แล้ว ออมทรัพย์ แผลงฟ้าได้คิด
แถมบิ๊ตคอยน์ให้พวกแห่งภาคตะวันออกไกล จะได้
พบกับพระศักดิ์ วิเศษ ในการชกแบบสากลและ
คำทอง สิงห์ลัดหลุมมือเอกให้ลึงหม่ ทรงกียรติ
บุญปรี ราชวัฏ และสมะแมศ สรแดง มาสดาเรือนฯ
เมื่อวันที่ ๓ กันยายนจะได้พบกับสมานภาพอีก
ด้วย.

เวทวิชาค้นคืนมนุษย์ มุกที่เล็ก
ก็มิให้หาในมนุษย์ หลังจากการวาท
มวติกรรมระหว่างศิษย์กับภรรยาตัวเน
เมื่อก่อนที่ฉกฉวยนวลเล็ก-๕ เกิน
ข้างหลังที่จริงนี้ ทางเวทวิชาค้น
ไว้ก่อนการวาทจะบังเกิด ๓๓-๕
เกินก็กักต้อนเลย เปรียบว่าทวย
การ "คัตหน" เวทการของลพิน
ซึ่งจะโยกในเกณตุคิทยานนั้นว่าให้

ปรากฏของเทวทูตแห่งเวราชาคานน
 ใน m-4 เดือนสุดท้ายที่มั่นคง;
 และ 4-5 ตุลาคมที่เน้นมาาก
 พิเศษ "วันตรึงจ" ทำให้ ศักดิ์ พิน
 ทุวันนะ แคมป์เขียนเพื่อรอเวทของ
 เวราชาคานัน พกภัยชิลิก คานโม
 แคมป์เขียนเพื่อรอเวท แต่หากควิน
 ออกลี และ กรุณ นภาพล ะ
 ขอนักค้าแห่งเบมบรัมเขียนเพื่อรอเวท
 ของเวราชาคานันที่เขารองกับ โชน กัง
 เพ็ชรซึ่งรักว่าน่าไม่ชอบ.

นอกจากนี้ก็กำลังดำเนินตามโครงการ
ศรมงคล, สภาพิทักษ์และยศิ, เมฆ
ฟ้า เลือดขาวฟ้า, สัมผัส สมนันต์,
พันศรัทธา วิจัย วิภา ราชวสุ, พงษ์
ศ. ท้ายาง, เองชัย เกษมประเสริฐ
และสงฆ์ รุ่งภาณู ที่จะให้ชนชาวไทย
การ "วันตำรวจ" นี้ด้วย
วันที่ ๓ พฤศจิกายน จิตพิเศษ
เพื่อ "สภากาชาดไทย" และ
วันที่ ๑๕ ธันวาคม รัฐบาล
"ชมรมแม่บ้านไทย ดันออกโลก"

ทั้ง๓—ราชการดังกล่าวแล้วพอจะเห็นได้
ว่า ทางเวที่ราชดำเนินวางแผนการณ้มาย้อย่าง
เรียบร้อยน่าสำหรับแผ่นดินวช ที่รอบกัฟป.ะ
เกทนี้อย่างยิ่งที่เศว.

“นายแท่น

คราวนี้ นายท้าวแสนห้า ของเมืองไทยเรานี้ ย่อมเป็นที่รักใคร่แล้ว
ทำเนียบโอกาส 'หนึ่งเมือง' มากกว่าใคร – นานกว่าใครเพื่อน และพร้อม
กันนั้นท่านก็เผชิญภัย – วิกฤตภัย และรอดตายมาได้มากกว่าเพื่อน
เหมือนกัน.

เรื่องของการเผชิญอันตรายและรอดตายมาได้กับปฏิกิริยา ของ
ท่านจอมพล "คนหัวนี้" นี้ คุณฯ ที่รักส่วนมากก็ทราบกันอยู่แล้วว่ามี อาทิเช่น
ท่านเลออุยกายพุม ภริยาของ จอมฯ อย่างเฉกเช่นที่ทั้งพระเมรุ ท่านกลางประ
ชาชนได้ไปชมการแข่งกันโอบล้อมอย่างแน่นขนัด กระสุนถูกแผ่นอกของท่าน
อย่างจัง แต่หัวท่านก็ไม่ยักกระเด็น, ต่อมาท่านถูกนาคี บุกตา คนใจโหด
ไล่ยิงบนบัน, ถูกวางยาพิษ, ถูก ไข่ บนเรือยัดคันดินจนสลบ ม.ย.
ถูกอุกบั่นบนเรือเล็ก และถูกระเบิดโจมตีเรือหลายครั้งจนแตกสาหัสการ
ที่ท่านเอาชีวิตเป็นเดิมพันทั้งนี้แล้วแต่หัวทักท่านก็รอดมาได้โดยประหลาด.

คำว่า... การเผชิญกับโรคในครอบครัวของท่านน่าทึ่งยิ่ง ผม
ว่าไม่ว่าแรงและหนี้สินเท่าใดการเสียชีวิตเท่ากับครึ่งตัว^๕ คุณ^๕เองได้เฝ้ามอง
ภักขิโยนเรือรทลวาคืออูซยา เพราะเขาต้องการฝึกการทำงานที่งานของมณฑล
ลูกของมณฑลกรเมียกมีความมั่งคั่งกว่า^๖ ข้าง^๖ขวักที่นอนอย่างแรงกึ่ง...
มันน่าทึ่งและเสียงคำขอร้องว่าลูกทั้งหลายเอ๋ย... แล้วก็ขึ้นท่าทาง
เล่นการเรือที่^๗ไกลมันน่าทึ่งเพราะลูกของเขาส่ง^๗ ตอนนั้นเป็นการเสี่ยงต่อ
การสูญเสียของทหารและทหารเรือทั้งสองฝ่ายซึ่งยึดมั่นอยู่ความมีเงินมัน
เข้าพระคุณของเหล่าพ่ออย่างสูง

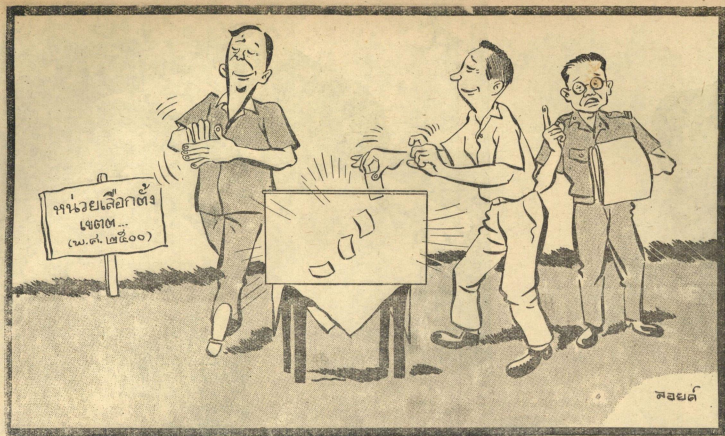
...ถึงกว่านั้น จอมพลพิบูลย์ ยึดครองเสฉวนกับยี่นาถกระแสนี้
น้ำอันเขียวชวาลของมหาธารเจ้าพระยาก็จะแผ่กว้างเวลานั้น แหม
ทหารเรือหนุ่มๆ ยังหวายกลัวไปไหม ไหว ก็แค่ท่านจอมพลของเราพา
เขาไปปักธงชัย ๖๐ แล้ว ท่านจะว่าไปเข้าฝั่งไปอยู่ตรงไหน?

แต่ให้ค่ายละ...ในที่สุด ท่านก็รื้อคทาขวากับป้าหิวรี้อ! ทั้ง
๕ ๖ และทนน ก็วยความช่วยเหลือของนายทหารเรือหนึ่งคนหนึ่ง ซึ่งคอย
ช่วยเหลือท่านอยู่ตลอดมา ถึงแก่ถูกควมคุมตัวอยู่บนเรือศรีฯ

พฤติกรรมในการเผชิญหน้า ของท่านนายทศพล ศรีโหล่งษ์ ยัง
ไม่มีใครนึกถึงเขาว่าเคยเขียนบันทึกเรียงราย ไม่มีใครรู้ว่า เขาทบทวนหาคา
วามหรือคิด อย่างน่าสยดสยองกับใคร—เขียนกระสุนขึ้น จากหนังสือสองส
เปียงไรของพิสดารจากเรื่องคำขวัญผู้กล้า และจะกระบอกของเขาถึง และไม่มี
ใครรู้ว่า ท่านนายทศพลเลือกจะหนีตายไปในตอนนั้น ถ้าไม่มีผู้ช่วย
เรือข้ามฟากเพื่อลี้ภัย

ทั้งนี้ สมเด็จพระสังฆราชยังได้เผยแพร่วิดีโอการบรรยายในเฟซบุ๊กของวัดโพธิ์
ใหญ่ของพระองค์ท่านเองว่า “คนทั่วไป” ที่กล่าวถึง “ซึ่งผมเชื่อเหลือเกินว่า ไม่มีการ
เผชิญหน้าของกัน” ควรให้ทั้งพระภิกษุและฆราวาสที่ทำงานนี้ หากพบ
ว่ามีการเผชิญหน้ากัน “ไม่ก่ออะไรได้จริงกับท่าน” ทั้งนี้คนส่วนมากที่
พากันไปเชื่อว่าพระภิกษุคนแรกหรือทั้ง 2 คนจะวิวาทกันด้วยกำลังอาวุธ เขา
ทราบเรื่องมาจากฝั่งพระนคร เขตทหารบาลในตอนหลังได้เผยแพร่ว่า “ทั้ง 2
คนต่างเฝ้าระวังกันมาตั้งแต่จุดอยู่ในกลางถนนที่เดิน” ไม่คงเผชิญหน้าอะไร
เลย และมันยังพบการชนกันอยู่จนมีกำลังพลคอยดูแลคน.

๒๕ มี.ย. ๕๙
ซึ่งท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม ถก

เห็นเลือกตั้งโปร่งแสงป้องกันไฟฟ้า... ชาวสองคนโง่งจึงเป็น ๕ ?

สภา-สี่ปดตา

ใกล้จะปิดสมัยประชุมสามัญ
อยู่แล้ว ขณะงานทางด้านสถานที่
บัญญัติจึงหนักอึ้งขึ้น เพราะ
นอกจากจะได้เห็นประชุม ในวัน
อังคารขึ้นมาก่อนหน้า เป็นประชุม
ลับตาหลัง ๒ ครั้งแล้ว ยังได้เห็น
ประชุมพิเศษ คิดต่อนักอีกหลายวัน
นับตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๘ เดือนนี้ เพื่อ
พิจารณาร่าง พ.ร.บ. ประมวลกฎหมาย
อาญา ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว. แต่ร่าง พ.ร.บ.
ฉบับนี้มีอยู่ถึง ๓๘ มาตรา และบัญญัติ
แปรญัตติลงวันไว้อีกปรายในที่ประชุม
ด้วยหลายราย ทว่าพิจารณาจึงอาศัย
เวลามาก ต้องพิจารณาติดต่อกันมา
เสร็จเอาเมื่อปลายวันที่ ๑๐ นี้เองและใน
วันอังคารที่ ๑๑ รัฐบาลก็มีร่างพระราช
บัญญัติ ซึ่งสภาที่ประชุมพิจารณา
อีก คือร่าง พ.ร.บ. แรงงาน นับว่าสภ
าบัญญัติ จะต้องทำงานติดต่อกันหนัก
หนอย คล้ายกับบรรดากฎหมายที่

คล้ายกันให้หมดไปทีเดียว ฉะนั้น
กระทรวงต่าง ๆ ของบรรดาสมาชิก
จึงต้องขังการพิจารณา ไปชั่วคราว
พิจารณาหนัก เฉพาะพระราชบัญญัติ
เท่านั้น.

ในการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติ
ผู้ปฏิบัติงานกันยี่สิบแปดปีเป็นประวัติศาสตร์
ของประเทศไทยก็เหมือนกัน เพราะ
ยังไม่เคยมีการร่างกฎหมาย คู่ครอง
กรรมการกันเลยทีเดียว เพิ่งจะมีขึ้นในขณะ
นี้เอง ด้วยเหตุนี้บรรดากฎหมายที่ขึ้น
ตัว และเรียกร้องสนับสนุนในการที่จะ
ให้มีกฎหมายคุ้มครองสิทธิ ของกรรม
กรชน ด้วยเหตุนี้เอง เข้านั้น กรม
กฤษฎีกาต่าง ๆ ทั้งหญิงและชาย จึง
พากันมาฟังผลการพิจารณาอย่างเนือง
แน่นเป็นจำนวนมากหลายพันคน ซึ่งมีทั้ง
กรรมการสภา, รมช., รมต., รม
ไฟ, รมส., รมส., รมส., รมส.
ขึ้นด้วย, ราษฎร, นักการเมือง, ไร้งบ
เมนต์เช่นกัน กรรมการแต่ละคนเห็น

ใจ ในการที่จะให้สิทธิอันพึงมีพึงได้
ด้วยเหตุนี้เอง ความของกรรมการจึง
ให้มีการแสดงออก ซึ่งความต้องการมี
กฎหมายกรรมการ. ด้วยการแก้ไข
ไปสละทิ้ง เรื่องร้องถึงสิทธิต่าง ๆ รวม
ทั้งการแก้ไขกฎหมายต่างประเทศ ที่เข้า
มาขึ้นถึงไทยด้วย เช่นการค้านำ
เงิน-การค้าขาย, เป็นต้น.

กรรมการดังกล่าวได้มาด้วยแล้ว เพื่อ
ที่จะเข้าฟังการประชุม กันอยู่ที่หน้าประตู
พระที่นั่งอนันตสมาคม. โดยมีนายประ
พัฒน์ วรรณสาร ส.ส. พระนคร ซึ่ง
เป็นผู้ที่ควบคุมมอบหมาย จากพรรค
มั่นคงสภา ให้เป็นผู้แทนของพรรคเข้า
ร่วมพิจารณาว่ากฎหมายฉบับนี้ เป็น
ผู้จัดทำร่างแต่เดิมได้ให้กรรมการได้เข้า
ไปฟังในบริเวณด้านหลังของสภา. ซึ่ง
ทางสภาได้เตรียมเก้าอี้สำหรับให้กรรม
กรนั่งฟังการประชุมอยู่ถึง ๓ เหนือ และ
ได้ติดเครื่องขยายเสียง ด้วยท่อการกลี
ปายให้ฟังด้วย แต่กระนั้นนัก สด
ทุก ๆ ใจก็ให้หันหน้าไปเพียงหกกับจำนวน
ของกรรมการไป จึงต้องหันมาหันไป
ถึงสโตนสภา. ดูแล้วสภานี้ก็นึกเหมือน
สภากรรมการทีเดียว.

บรรดาหัวหน้าหน่วยงาน

กรมบางคน ได้ให้ข้อคิดเห็น
ต่อข้าพเจ้า เกี่ยวกับกฎหมาย
ฉบับนี้ว่า แม้จะยังไม่ครบถ้วน
ประสงค์ทั้งหมด ๑๐๐% ก็ตาม
แต่กรรมการก็ยังได้เสียเวลา
กว่าที่เห็นอยู่ ความเร่งร
กฎหมายฉบับนี้ได้มีการพิจารณา
กลั่นกรองกันมาแล้ว หลายครั้ง
โดยมีผู้แทนของหน่วยงาน
ต่าง ๆ และนายทุนได้เข้าร่วม
ประชุมด้วย และก็ได้มีการแก้ไข
ให้สิทธิอันควรแก่กันทุก
ครั้งจนกระทั่งได้สำเร็จแล้ว ขึ้น
เสนอต่อสภา.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นาย

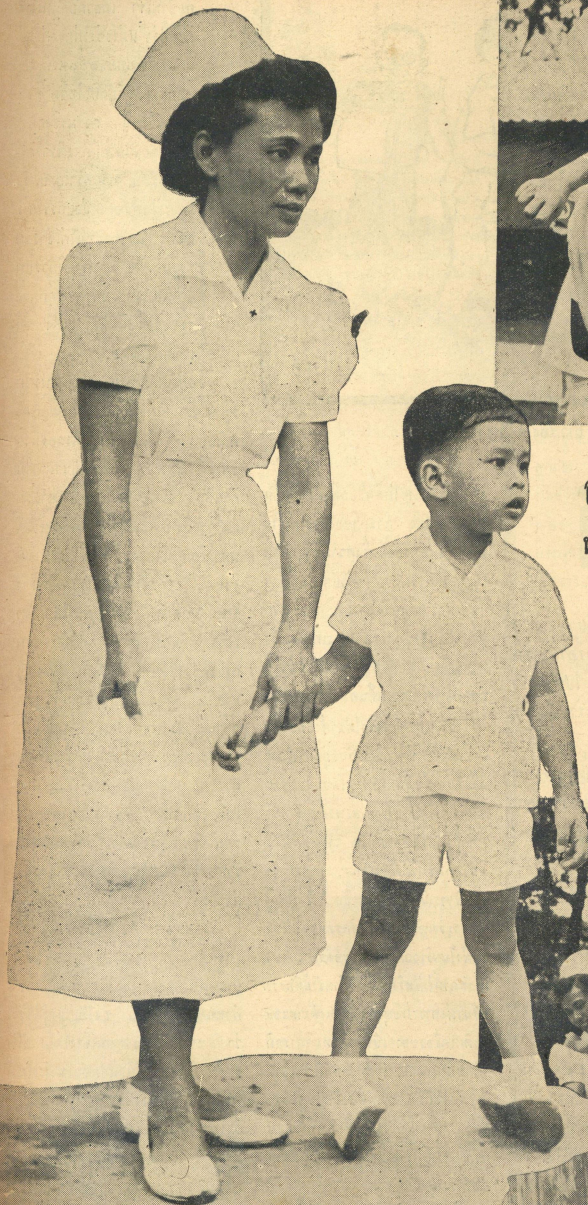
รัฐมนตรี ได้ยื่นข้อสังเกตและ
หลักการ ในการเสนอร่างฉบับนี้ว่า
โดยที่ประเทศไทย - ให้วิวัฒนาการใน
ด้านการพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม
และธุรกิจมากขึ้น. ดังนั้นกระทรวง
จึงมีการคุ้มครองแรงงาน เพื่อประโยชน์
ร่วมกัน ของฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง
โดยให้คำนึงถึงการที่ประเทศไทย ได้
เข้าร่วมเป็นสมาชิก ขององค์การกรรม
กรระหว่างประเทศมาแต่ต้น และรัฐ
บาลมีนโยบายส่งเสริมแรงงาน เพื่อ
ความเป็นธรรมแก่สังคม ตามกติกาส
แห่งละเมิดเสรีประชาธิปไตย จึงเห็นสม
ควรที่จะตรากฎหมาย วางระเบียบการ
ใช้แรงงานหรือสภาพการทำงาน วม
ของสิทธิของลูกจ้างทั้งภาคี และเข้า
ร่วมสหภาพแรงงาน เพื่อระวาท้อง
กันนายจ้าง.

จอมพล ป. ได้แจ้งถึงบัญญัติ
การคุ้มครองแรงงานในกฎหมายให้
ประชุมฟังอย่างละเอียด อาทิเช่นการ
กำหนดเวลาทำงาน ซึ่งโดยบัญญัติไว้
ว่า เวลาทำงานของลูกจ้างโดยปกติ
จะเกินสี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์ซึ่งไม่
ให้เกินกว่า ห้า ชั่วโมงยกเว้นกรณี
จำเป็น ได้มีข้อยกเว้นการที่จะ
ละ ๖ ชั่วโมง ยกเว้นก่อนประจำ
กว่า ๖ ชั่วโมง และหยุดงานประจำ
กติกาสภาที่พิลึก (อ่านต่อหน้า ๒๖)

สองเจ้าฟ้าทรงพระเกษมสำราญ พระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัลยาณี

ออกจะเป็นบรรยากาศที่สดชื่นชุ่มฉ่ำไปด้วยความ
ปลายสัปดาห์ที่แล้วมา ประชาชนผู้เข้าไปเที่ยวในบริเวณ
และพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวิภาวดีรังสิต ฯลฯ ซึ่งเสด็จไป
ทั้งสองพระองค์ทรงพระเกษมสำราญ ได้รับความเพลิดเพลิน
เขาคินวนา.

ในบริเวณสวนสัตว์, เขาดินวนา

กับ พระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าวิชราลงกรณ์ ฯ

ทรงเสด็จกว่าปรกติธรรมดา เพราะว่าในบริเวณสวนสัตว์, เขาดินวนาใน
ได้มีโอกาสชมพระบารมีของพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา
ในบริเวณสวนสัตว์พร้อมกับพระพี่เลี้ยง ประชาชนได้พบกันนำพระเจ้าลูกยาเธอ
เป็นอย่างขี้จากสัตว์ต่าง ๆ ตลอดจนความร่มรื่นของพระเทพกุณฑลใน

ภาพโดย.. “ตากล้อง ไท-สัปดาห์”

เรื่องเขี้ยวๆ

กรือยๆกันแน่นๆ?

ข้อนี้มีเนื้อแซ่บแสบดีคุณสมชาย เลิศพลากร ผู้จัดการหนุ่มมีเสน่ห์ แห่งกรุงเกษมเสียดกัณท์เดอะ ทังตงหนัดๆ เข้าโปรแกรมถึงสองโปรแกรมซ้อนๆ กัน โปรแกรมแรกได้แก่เรื่อง "เชลยคณกร" (A Town like Alice) ซึ่งฉายหมดโปรแกรมไปอาทิตย์หนึ่งแล้ว โปรแกรมที่สองได้แก่เรื่อง "พระนางรอยชู" ถ้าฉีกฉายอยู่ในขณะนี้ เรื่องแรกเป็นหนังอังกฤษของ เจ.อาเธอร์แมรงค์ เรื่องหลังเป็นหนังอิตาลี สร้างร่วมกันฝรั่งเศส, มัชชอโรเป็นภาษาอังกฤษว่า

The Tower of Neale

ผมขอแฉเรื่อง "เชลยคณกร" เพราะหนังเรื่องนี้ แสดงให้เห็นถึง

ความอหังการค่อท้าวคณกรพวกเชลย ใฝ่ชิงจากกองทัพญี่ปุ่น สมัยเมื่อญี่ปุ่นยึดครองแหลมมลายู, แสดงให้เห็นความเหี้ยมโหด ไร้มนุษยธรรมของผู้ชนะ และแสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของบุคคล ในขณะที่กำลังตกอยู่ในภาวะคับแค้น พร้อมภัยคุกคามการแสวงหาชนาไม่เลวนัก ของเวโรนิกเยแมกเคนนา ผู้หญิงนักแสดงหนังมีชื่อเสียงคึกคักคนหนึ่งของเธออีกถูก ครอบครองมดต้องยอมประนีประนอมให้แก๊งๆ เ. อาเธอร์แมรงค์ ในฐานะผู้อำนวยการสร้างที่มัวระแวงให้สื่อลึกลับที่เห็นะทำอะไรเข้าไปได้ด้วย.

ที่นั่นจะมีหญิง "พระนางรอยชู" บ้างละ เรื่องนี้แสดงโดย จิตวานา บัมปายินี นางงาม

พระนางมาเกวิตีแห่งฝรั่งเศส พบจุดจบจากชายชู้คนสุดท้าย.

อิตาเลียนเมื่อ ๔ ปีที่แล้วมา ผู้มีหน้าอกโต "หนักแน่น" กว่า เจน วัลเลตต์ ของอเมริกัน "หนาแน่น" กว่าของนิคกี เอ็กเบร์กของสวีเดน, และ "หนักหน่วง" กว่าของโรเบย์ ลอเรน คาร์เรนซ์ "ร้อนเป็นไฟ" ของอิตาลีเอง และผู้ทำเรื่อง O.K. Nero เป็นชายชู้ในด้านการโฆษณา ก่อนพุ่งออกฉายเข้าไปได้ถึง ๑๐๐ เปอร์เซนต์แล้ว สำหรับนักดูหนังผู้ชาย

เราดูแต่ที่รายได้เท่านั้น ในเรื่องนี้ จิตวานา บัมปายินี มาได้เป็นตัวพระนางมาเกวิตี รอมเพอญแห่งฝรั่งเศสผู้เลินๆ มีรูปร่างสวยงามยิ่ง ใน (อ่านต่อหน้า ๓๓)

□ สภา-ลัปด้า

ต่อจากหน้า ๒๓

จึงได้ให้ยุพพิภพรักษาตัวไว้น้อยกว่าสี่สัปดาห์.

สำหรับกรรมกรหญิงนั้น ให้หยุดงาน ๓๐ วันก่อนวันคลอด และ ๓๐ วันหลังวันคลอด นอกจากนั้นได้มีการกำหนดการใช้แรงงานของเด็กไว้ด้วย.

การร่างกฎหมายฉบับนี้ของรัฐบาลก็มีเทคนิคที่ช่วยเหลือกรรมกร ให้มีระเบียบแบบแผน และเป็นการประกันผลประโยชน์อย่างกว้างไกลทั้งทางด้านการกรรมกรและสุขภาพ เพื่อเรียกร้องขอความเขินละอายที่ไม่เป็นการเสียกฎหมายอาญา.

มีสมาชิกฝ่ายค้านหลายคนได้อภิปรายในเรื่องนี้ เมื่อที่เช่น ส.ส.เดวิด จีวาร์ต, ส.ส.เทย์ม ไซม่อน เป็นต้น ฝ่ายค้านแต่ละคนก็ได้อภิปรายกันถึงข้อดีข้อเสียของการร่างข้อบังคับนี้ไว้ว่าไม่มีแต่ข้อดีด้านมนุษยธรรมเท่านั้น ซึ่งมองพลที่ให้อำนาจไว้แก่การไปมีปัญหาลดข้ออื่นก็ควรจะคำนึงถึงประเพณีโบราณจักร. ซึ่งที่ประชุมก็พอใจ ในที่สุดที่ประชุมก็ได้รับหลักการแห่งร่างนี้โดยเสียงเป็นเอกฉันท์ ตลอดเวลาที่อภิปรายกันอยู่ กรรมกรได้ฟังการโต้ตอบพร้อมกับได้ประนีประนอมกับกรรมกร ทางด้านสมาคมกรรมกร ก็ได้หาหนทางที่จะเรียกร้องกรรมกรเป็นอันดี จนกระทั่งมีการเลือกตั้งใหม่.

เนื่องจากสภานิติบัญญัติ ต้องใช้เวลาพิจารณาว่า พ.ร.บ. อันสำคัญนี้ถูกต้องเป็นเวลาหลายวัน จนไม่มีโอกาสที่สภามีการพิจารณาถึงข้อสมมา-ข้อหักล้างและโต้เถียง แต่กรรมกรก็มีการพิจารณาถึงกฎหมายต่างๆ ใต้ผ่านไปด้วยดีแล้ว ในการประชุมวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ นั้น สภาจึงได้ดำเนินการไปจนหมดระเบียบวาระ.

อย่างไรก็ตามก่อนที่จะได้พิจารณาถึงงานในระเบียบวาระนั้น ในวันนั้นก็ได้มีการประชุมลับกันด้วย ซึ่งข้าพเจ้าก็ไปแอบทราบมาว่า การประชุมลับในคราวนี้มีเรื่องอันใดเลย คือว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ตั้งองค์พระทัยที่จะทรงผนวชกำหนดสองสัปดาห์ ของต้นเดือนตุลาคม จึงทรงปรึกษาหารือกับรัฐบาล เกี่ยวกับบทการที่จะให้รัฐบาลได้

ยุควิเศษชัยโย

งานไดคิน

ต่อจากหน้า ๓๕

พหุชีพเจ้าสิมตาสิน

ครึ่งหนึ่ง เพราะมีแสงสว่างส่องเข้า
มาในเรือที่พายเรือเร็วของเรามาก
อยู่กลางแม่น้ำ ควบควายที่วิ่งไต่ลง
มาที่ขอบฟ้า มองไปข้างหน้าเห็นทะเล
เว้งว้าง แน่นแล้ว เราก็จึงอยู่ที่ปากอ่าว
ข้าพเจ้าหันไปถามคุณสิน ซึ่งกำลังจ้วง
ชอยข้าวสารที่มาจากแพว่า “เรา
มาถึงไหนแล้ว?”

“คุณสินซึ่งทำหน้าที่ทั้งคนขับเรือ
และพ่อครัวเสร็จในวันก่อนว่า “เวลา
นี้เราอยู่ที่จังหวัดสมุทรสงคราม”
“เจ้า “เราอยู่ที่นี่นานไหม
ครับ?”

คุณสิน “เราเรากำลังกลบถ้ำ
อยู่กลางแม่น้ำหน้าหมู่บ้าน แล้วจึงจะออก
เรือต่อไปยังบริเวณเขาสามร้อยยอด”

ข้าพเจ้ารับสั่งให้คนไปรับ และเปลี่ยน
เสื้อขึ้นในเรือดำไปพร้อมเรืออีกที่บรรทุกคน
ตลอดคืน ทุกคนในเรือได้ขอยืมเสื้อกันหนาวแล้ว
คุณสินกับคนเรืออีกคนหนึ่งบอกเราว่า มีคนพา
และขับขีมนำให้พวกเรารับประทานเสร็จแล้ว

ทั้งคนขับเรือที่สอนชื่อคุณอวาทก็จะขับขีมนำ
มาจึงจะเดินทางต่อไปจากที่นี่ เราไม่อาจไป
ไหนได้ จำเป็นต้องหลบซ่อนอยู่ในเรือตลอดคืน

พอเช้าราวแอมรุ่งขึ้นเรือเร็วของเรา
ก็เริ่มผุดผ่อง แล้วแล่นออกสู่ทะเล
เลียบริมฝั่งมุ่งจะไปทางทิศใต้ ในตอน
นี้เราเริ่มระทึกขวัญแล้ว เพราะอยู่ใน
ทะเลไม่มีตอมองเห็นอะไรก็ไรเห็นอีกคือ
ไป เรือคงแล่นต่อไปจนพลบค่ำคุณ
สินในอ่าวไทยคืนนั้นสบาย แม้กระนั้น
ยากคนในคณะของเรา ก็ยังมีอาการวิ
งเวียนศีรษะ แล้วนอนหลับไม่สบายเหมือน
กัน เมื่อไม่ทำอะไรทำและไม่มีอะไร
ทำ นอกจากนอนและถือคัมภีร์ของพระศรี
เพ็งโงะซึ่งมากลางท้องฟ้า ข้าพเจ้าก็
นอนเล่น และคุยกับ ภ. ปิยะ เพื่อฆ่า
เวลาไปจนกว่าจะถึงรุ่งเช้าก็พักมาช่วยกัน
นักบิน ในที่สุดเรือของเราที่เขาคือเรือ
และลอยลำ อยู่กลางทะเลแห่งหนึ่ง
ข้าพเจ้าคุกเข่าพิง เกลื่อนเกื้อยหนึ่ง
นาฬิกาเข้าไปแล้ว

คุณประพุก เจ้าหน้าที่ยังตั้ง
ฉายา หยไปพักในทางขึ้นมากับริม
ไว้ ข้าพเจ้าก็ทราบบอกกับเราได้ว่า
ถึงทุกทีพอยแล้ว คือบริเวณเขาสาม

ร้อยยอด ซึ่งอยู่ระหว่างหัวหินกับ
หัวกระแวงที่ฉะเชิงเทรา ทุกคนจึงพากัน
ว่าเครื่องบินเรามาที่ฉะเชิงเทรา

คืนนั้นเป็นคืนข้างแรม เห็นราว
๓ หรือ ๔ ค่ำ ดวงจันทร์กำลังลอยอยู่
กลางท้องฟ้า ส่องแสงสว่างอยู่ทุกหน
ทะเลเป็นประกายแวววาว ทุกคนใน
เรือล้วนมีไฟพู่ทาบไว้ทุกสิ่งทุกอย่าง
อย่างเงยส่งกึก แม้แต่เสียงคลื่นในทะเล
ก็ดังโลกั่นขึ้นระลอกๆ เราหา เรา
คอยฟังเสียงเครื่องบินอยู่ด้วยความกระ
วกรวาวไป

สักครู่ใหญ่ๆ เห็นอะไร เราก็ได้
ยินเสียงเครื่องบินของเครื่องบิน ก็
แผ่วๆ มาในระยะใกล้ ทุกคนจึงเฝ้า
และคอยไปคอยไป เห็นเครื่องบินใกล้
เข้ามาทุกที—ทุกที จนเราทุกคนได้
ยินถนัด. ข้าพเจ้าก็เครื่องบินกระ
ลกระดกแล้ว. ทุกคนในเรือหัน
ออกไปเห็นเครื่องบินที่ท้องฟ้า ซึ่งมีแสง
จันทร์ ทอแสงสว่าง เห็นเครื่องบินดำ
นั้นบินวนรอบเรือของเราหลายรอบ ซึ่ง
เป็นสัญญาณที่ตีพิมพ์กันไว้ เมื่อ
ใจว่าเครื่องบินนั้น ของพวกเรามาแล้ว
คุณประพุก ก็ชี้ไปฟ้าเกินทางสอง
ชั้นไปในท้องฟ้า ทรงไปยังเครื่องบิน
แล้วชี้ไปที่เครื่องบินสัญญาณนั้นมายาว
กระทั่งขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น ขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น
ว่าขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นและเข้าใกล้แล้ว ก็
หยุด ข้าพเจ้าเห็นเครื่องบินดำนั้น
ห่างเราออกไป เพื่อหาทิศทางลมและ
ทิศทางใหม่ แล้วก็ถอยกลับลง—ก็
ลงลงลงลงมาทะเล มองเห็นท้องฟ้า
ทะเลและเครื่องบินอยู่ใกล้ท้องเครื่องบิน
ขึ้นทะเลกระพือขึ้นแล้ววิ่งตรงมา
ยังเรือของเรา แล้วก็จอดอยู่ในระยะ
ห่างราว ๒-๓ ร้อยเมตร ยังไม่
เครื่องบินดำ เพราะยังเห็นใบพัดหมุน
อยู่ตลอดเวลา

เวลานั้นเป็น วินาทีทองของเรา
และเป็นเวลาที่เราทุกคน จะต้องรีบปฏิ
บัติงานตามหน้าที่ของตน อย่างเร็ว
ที่สุด ถ้าเครื่องบินลอยอยู่ในทะเล
นานเท่าใดก็หมายความว่า บอมจะ

มือนตราจากการที่ศัตรูอาจเห็นการ
ปฏิบัติงานของเรา ได้ตามเท่านั้น
ฉะนั้นพอเครื่องบินจอดนิ่ง เรือเร็ว
ของเราซึ่งติดเครื่องชลออยู่แล้ว ก็
พุ่งปรัดด้วยความเร็ว ครางเข้าไปถึง
เครื่องบินที่จอดนิ่งเท่านั้น เมื่อเรือ
ของเราเข้าไปใกล้ ข้าพเจ้าก็เห็น
พลประจำปืนกลทุกคนในเครื่องบิน
ถนัดอยู่ในลักษณะ เตรียมพร้อมที่
จะลงมือได้ทันที ถ้าเหตุการณ์
ใดๆ เกิดขึ้น ปีกกระบอกปืนใหญ่
ออกมาทุกคน พอเรือของเราเข้า
เทียบเรือบอม คนบนเครื่องบินก็

ส่งสัญญาณ หลายอย่างลงบนเรือ
ข้าพเจ้าก็ทราบว่าเป็นเรือบอมพอ
ถ้าเสียงของหมอดมแล้ว เจ็ด,
ยี่สิบ, คร. ป้อมและข้าพเจ้าก็ลงขึ้น
จากเรือ เข้าไปทางประตูเครื่องบินที่
อยู่ทางด้านข้าง เจ้านายที่ประจำ
เครื่องบินรับบอดประตูที่ข้าพเจ้า
ได้อินเสียงเรือเร็วที่มาส่งพวกเรามา
ห่างออกไป นักบินประจำเครื่องบินที่
ทะเล เร่งเครื่องบินขึ้นแล้ว จึงไป
ตามเพดาน สักครู่หนึ่งก็ขึ้นเครื่องบิน
บินได้สูงขึ้นไปสูงๆ จนรู้สึกว่ามี
นี้เราอยู่ในอากาศเรียบร้อยแล้ว

เครื่องบินทะเลเครื่องบินขึ้นเครื่องบิน
ขึ้นขึ้น ก็เครื่องบินทั้งสองเครื่องบิน คือ
ขึ้นลงจนใกล้ท้องฟ้าขึ้นขึ้น, ได้
ตัวและกันข้าง มีขึ้นขึ้น ๒ คนผลัด
เปลี่ยนกัน ก็ขึ้นผลัดประจำและนัก
วิทยุรวม ๕-๖ คน ภายในเครื่องบิน
มีนักบินที่กำกับเครื่องบิน เพราะตาม
ธรรมดาได้ใช้วิทยุทุกคู่โดยสาย เมื่อ
เรา ๕ คนขึ้นไปแล้ว รวมกับข้าพเจ้า
ที่ประจำเครื่องบินกับขึ้น จึงแน่น
เกือบไม่มีที่ว่างเหลือเลย แต่เรา
อย่างไรก็ตามในภาวะการณ์เช่นนี้ เรา
จะคำนึงถึงความสุขสบายหาได้ไม่ ขอ
ให้มีชีวิตรอดไป จนถึงทุกมาอย่า
ทางใดก็ตามไปแล้ว พวกเราแยกกันไป
หาที่ซ่อนกันลงบนเกาะที่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าเห็นลำไม้ปลายอยู่หนึ่ง จึงเอา
มาระวัง ก็เก็บซ่อนไม้ปลายขึ้น

บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด

(บริษัท รัชกษประกันภัย จำกัด)

สำนักงานอาคาร ๑ ถนนราชดำเนิน โทร. ๒๔๐๕๕

ชั้น ๒ ของบริษัทจักรกลก่อสร้าง จำกัด

รับประกัน

- อัคคีภัย
- ภัยทางทะเล
- ภัยรถยนต์
- อุบัติเหตุต่างๆ

ภายใต้ความควบคุมของรัฐบาล

นายมงคล ศรีวานนท์ กรรมการจัดการ
หลวงดำรงจิตติเวช ที่ปรึกษา

ห้องนอนซึ่งอยู่ก่อนหน้า คร. บัวย่น
อยู่ใกล้ ๆ กับข้าพเจ้า ที่ลำตัวเครื่อง
บินมีช่องมองสำหรับตรวจการณ์ พอ
มองเห็นก็วัดทิศผ่านออกไปข้าง

พอเครื่องบิน ขึ้นสู่ระ

ยะสูงพอควรแล้ว ก็ย้ายโคม

หน้าต่างทิศตะวันตก แล้ว

ก็นั่งถนัดโอบนกล ที่อยู่ทาง

ด้านหน้าหลายชุด พลประจำ

บินถนัดโอบนกล ซึ่งเคยมีมา

ด้วย ลงไปขับพื้นดินเป็นจำนวน

มากมาย ในตอนนั้นเรากำลัง

บินอยู่เหนือดินแดนประเทศไทย

ระหว่างหัวหินกับ ประจวบคีรี-

ขันธ์ ที่แรกข้าพเจ้าตกใจคิดว่า

ว่าเกิดการต่อสู้กันข้าศึกขึ้นใน

อากาศแล้วกระมัง แต่เมื่อ

สยดลญาณก็คิดว่าความว่า เป็น

วิธีการของเขา ที่จะพรางการ

ปฏิบัติงาน เพราะถ้ามีเครื่อง

บินมาเฉยๆ แล้วบินถลยไป อาจ

ทำให้คนที่พื้นดินและผู้นั่ง สง

สัยได้ว่ากำลังมีการถลยเข้า

มาลงในอ่าวไทย เพื่อปฏิบัติ

การยิง ๆอะไร สักอย่างหนึ่ง

เพราะฉะนั้น จึงยิงขึ้น ๆ ขวัญไป

เล่น ๆ อย่างนั้นเอง ในขณะ

เครื่องบินกำลังไปด้านหลังของฝ่ายสัม

พันธมิตรลงไปที่กับ คนที่พื้น

ดินระโคกกว่า เครื่องบินที่ตน
ไต่ ยืนเสียงในกองกลางคืนนั้น
มาถึงโยยลึ้มมากกว่า เพื่อมา
ปฏิบัติงานอย่างอื่น.

เรามีระข้ามคืนกันแน คอคอทาง

ภาคใต้ของประเทศไทย ไม่นานนัก

ก็ออกมาพบสมุทรขึ้นเคียบ นักบินตก

ระยะต่างลง แทบจะบริเวณน้ำเพื่อยิง

กันมิให้ เครื่องรบเราซึ่งอยู่ข้างขึ้น

อยู่ที่เกาะโอกามัน และในเบื้องแ

กฤษย์เส้นทางขึ้นของเราไต่ นอก

จากนั้น นักบินยังต้องเลือกเส้นทางขึ้น

เป็นรูปซิกแซกอีกด้วย ข้างคราวก็ขึ้น

สูงข้างคราวก็ขึ้นต่ำ แทบจะเวียนวาระเล

กระทำเช่นนั้น พอพื้นดินคนที่อยู่ข้าง

ขึ้นก็ครองอยู่ เพราะความสับสนทางนั้น

ให้ทราบว่ามีผู้ขึ้น ไต่ขึ้นสถานเร่าสำ

หรับ คอยตรวจเครื่องบินข้าศึกตลอด

ทาง.

เครื่องบินทะเล ที่ว่าโดยสรวไป

ครั้งนั้น เป็นเครื่องบินรุ่นก่อนสงคราม

มีควมเร็วประมาณไม่เกิน ๑๕๐ ไมล์

ต่อชั่วโมง และยังมีเครื่องยนต์อีกคือ

เปลี่ยนทิศทางและความสูงอยู่ ๆ ด้วย

ความจำเป็นอย่างถึงล้าช้าขึ้น เพราะ

นั้นๆ กว่าจะได้ลงสามบินนั้นแห่งแรกใน

เขตของสัมพันธมิตร คือที่เมืองมัท

ตราส ทางตอนใต้ของประเทศไทย

ก็ต้องใช้เวลาประมาณ ๑๔-๑๕ ชั่วโมง.

ข้าพเจ้ามีน้ำใจอย่างเพื่อเปลี่ยนอิริ

ยาบดภายในในเรือที่ขึ้นเคียบเหมือนอยู่

ในกระบือของปลาซาร์คินนั้นไม่ทราบว่ามี

ครั้ง ทั่วไปขึ้นเคียนะที่กลุ่เหมือนถัด

เหตุการณ์ก็ได้นำมาแล้ว และเหตุ

พ้นปลอดภัยมาเป็นระยะๆ ในที่สุดก็สย

ใจให้เป็นปกติ เมื่อคิดว่าถ้ามีผู้

ว่าสนา ที่ระนองจนเข้าเมืองได้แล้ว

ก็คงจะปลอดภัยไปไ้ ในที่สุดก็ทำ

ว่างแห่งหนึ่ง เอนตัวลงนั่งพักก็ยัง

เครื่องบิน นอกเหนือไปด้วยความง่วง

และอ่อนล้าเลยมาตลอดคืน.

ข้าพเจ้าไปขึ้นขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ใน

ตอนเช้า มุ่งออกไปทางช่องน้ำเครื่อง

บิน เห็นแสงแสงๆ แล้ว นอกจาก

น้ำทะเลก็ยังมีไฟแล้วไม่เห็นอะไรอีก

พลประจำเครื่องบินนำมากับ กับขึ้นเมื่

มาให้พวกเราวิ่งประทาน ค่อยสลาย

ขึ้นทีน้อย เครื่องบินทะเลลงขึ้นต่อไป

เป็นปกติ นักบินบอกว่าจะพบนเกาะ

โอกามันไปแล้ว ก็ปลอดภัย.

ข้าพเจ้าไม่อะไรจาก นอกจาก

หนึ่ง ๆ นอก ๆ ไปตลอดทาง จนตกบ่า

ประมาณ ๑๔.๐๐ น. ก็มองเห็นพื้น

ดินใหญ่ของประเทศไทยเด่น เครื่องบิน

ของเรากลับมาชะลอตัว ๆ แล้วก็วิ่งลงบน

ไทย-สปีด

พันวันในทะเลสาบแห่งหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้า

เข้าใจว่าเป็น ฐานทัพเครื่องบินทะเลของ

อังกฤษ เพราะเห็นเครื่องบินทะเลจอด

อยู่ในบริเวณนั้นแน่นขนัด พอเครื่องบิน

ลงเรียบร้อยแล้ว เครื่องยนต์ดับแล้ว ก็

เรียบร้อยดีแล้ว ๆ มารับเราไปขึ้นบก

ข้าพเจ้า เริ่มเหยียบดินแดนของประเทศ

อินเดียเป็นครั้งแรก - ที่นั่นคือเมืองมัท

ตราส.

มีนายทหารอังกฤษหน่วย ๑๓๖

มาคอยรับพวกเรา นำไปพักที่บ้านแห่ง

หนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าทราบภายหลังว่า เป็น

บ้านของหัวหน้าตำรวจสันติบาล ของ

อังกฤษประจำเมืองนั้น.

หลังจาก ออมน้ำชำระร่างกายที่

สตรีกมมมมม และผลึกเครื่องแต่ง

ตัวแล้ว ก็รับประทานอาหารที่เจ้าของ

บ้านพักมาให้ เสริ้งแล้วข้าพเจ้าเข้า

นอนแล้วดีกว่า เพราะเห็นเหนื่อยเนื่อง

จากการเดินทาง อย่างทุกลุกๆ ธรรมดา

สองวัน พ.อ. เจ็ก ยอดกว่าข้าพเจ้า

พาเครื่องบินต่อไปยังเมืองเคลคักตา.

เขาวินฐาน พวกเราสิด

ขึ้นขึ้นมาก เพราะได้พักผ่อนและนอน

เต็มตามกลอกคืน พ.อ. เจ็ก ซึ่งเป็น

หัวหน้าพาเราไป ขึ้นเครื่องบินโดยสาร

ซึ่งขึ้นสายการบินภายในประเทศ ของ

อินเดีย ที่ท่าอากาศยานเมืองมัทตราส

เครื่องบินที่พาเราไป เป็นแบบกา

โกทาส์เครื่องยนต์ ๓ เครื่อง สบายกว่า

เครื่องบินรบอย่างเปรียบเทียบกับไม่ได้

เลย ออกจาก มัทตราสเวลา ๑๐.๐๐ น.

และแวะลงที่ - สังคมโดยสาร หลาย

แห่ง การเดินทางสะดวกสบายก็ตลอด

ทาง เราไปถึงสามบิน คัม-คัม เมือง

เคลคักตาเวลาบ่าย ๑๖.๐๐ น.เศษ ณ

ที่นั่นพ.ท.บอยตัน หัวหน้ากองประเทศ

ไทยซึ่งเป็นหน่วยขึ้นตรงก่อนหน้า ๑๓๖

มาคอยต้อนรับ. (อ่านต่อหน้า ๓๖)

ท่านที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร

ถ้าท่านต้องการพิทักษ์ประโยชน์ เพื่อจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจะให้
รูปของท่านสวยงาม อักษรชัดเจน ได้เร็วทันใจ เชิญติดคัโรงพิมพ์มันตรี ระบุชื่อว่า พิมพ์เร็ว
ข้อสำคัญ ตรงต่อเวลา ราคาถูกพิเศษ จึงหวังว่าท่านคงจะกรุณาร่วมมืออุปการะโรงพิมพ์นี้

ม.ร.ว. หญิงนันทา สนิทวงศ์
เจ้าของ ผู้พิมพ์และโฆษณา

โรงพิมพ์มันตรี

ตั้งเชิงสะพานนรรัตนสถาน บางลำภู พระนคร (ติดริมคลอง เลขที่ ๑๕๖)

76

ผู้ชนะสิบทิศ

๑๔ ๒๕๖๒

ฉบับสมบูรณ์แบบมาตรฐานที่ท่านรอคอย

พิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นชุดถาวรเหมาะสำหรับประทับคู่สมุท

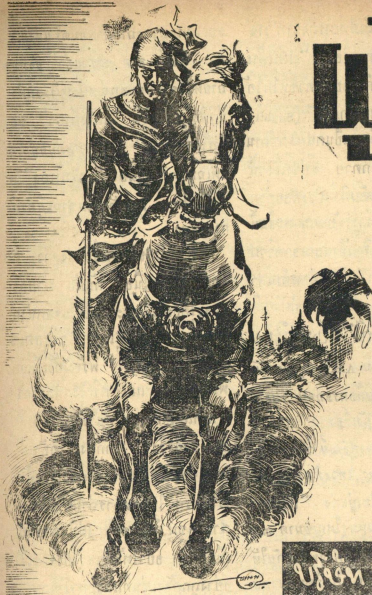
ชุดปกแข็งหุ้มแพรจีนดินทอง กระดาษปกน้ด ชุดละ ๖๐๐ บาท

ชุดปกแข็งหุ้มแพรจีนดินทอง กระดาษธรรมดาชุดละ ๓๕๐ บาท

ชุดปกแข็งหุ้มผ้าดินทอง กระดาษธรรมดาชุดละ ๓๐๐ บาท

เวลานี้มีเหลืออยู่น้อยชุดเก็บไว้แล้ว ท่านที่เป็นนักสะสม
หนังสือโปรดรีบนำเข้าประทับคู่สมุทของท่านโดยเร็ว!

บริษัท ผลิตภัณฑ์ บุกท จำกัด โรงพิมพ์ธนบุรี ๒๑๖๐

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๓๔

ความรู้สึกเหล่านี้ได้เป็นชนกครั้งแรก
ใจ พระยาพหลฯ ตลอดมา ท่านได้
ครุ่นคิดที่ทางขั้วเขี้ยวสภาพการ
เช่นนี้ ให้เป็นอย่างลง และพร้อมกัน
นั่นก็เป็นที่ทางขั้วเขี้ยวประชาชน และ
ชาติไทยที่รักกั้วหน้าไปสู่ความเจริญ
วัฒนาถาวรด้วย.

ความนึก ซึ่งเพียงพร้อมใจด้วย
การเล็งการไกลเช่นนี้ ยอกลยความ
รักชาติกันแรงกล้า ได้เป็นแรงกล้า
ใจที่จะยืนอยู่ในโลกของพระยาพหลฯ
นับเป็นเวลาว่าสมัยนั้น จนกระทั่งครั้ง
หนึ่งเมื่อ พระองค์เจ้าวรเดช. เรียก
ควพระยาพหลฯ ไปหาตามในเรื่อง
ที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครอง. ท่าน
ได้แสดงความคิดเห็น อย่างตรงไปตรงมา
และตรงตามสัจจะของพระยาพหลฯ ว่า:

“ให้บุคคละอภิรัฐมนตรีไปขัง
เสีย, แล้วขังต่อหน้าการปกครอง
จากพระยามหาคณบดี และขอพระ
ราชทานรัฐธรรมนูญต่อไป!”

แต่พระองค์เจ้าวรเดช ไม่ทรง
เห็นพ้องด้วย โคมินต์ดูประสงค์
ให้เปลี่ยนไปในสภาพที่มั่นคงกว่านั้น.
ซึ่งพระยาพหลฯ ก็ไม่เห็นชอบด้วยเช่น
กัน การก่อกองใหญ่ของบุคคลทั้งสอง
จึงค้างอยู่เช่นนั้น.

พระยาพหลฯ เมื่อคบเวลาต่อมา
อย่างสุขุมและเชื่องช้าน ราชานกระ
ทั้งไทยกับญวนนายทหาร และพล
เรือนหนุ่ม อันประกอบด้วย นายพัน
ตรี หลวงพิบูลสงคราม (ยศขณะนั้น),
อำมาตย์ตรี หลวงประยูรธรรมา
หลวงโกวิทอภัยวงศ์ ฯลฯ ซึ่งเพิ่งกลับ
จากฝรั่งเศสและมีความมุ่งหมายในวิถี
ทางเดียวกัน. จากคึกคักเปลี่ยนแปลง
การปกครองจึงได้ก่ออยู่ขึ้นอีก. และให้
บรรลุลผลสำเร็จด้วยความมุ่งหมาย เมื่อ
วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕.

หลังจากท่านประยูรได้เสร็จแล้ว. พระยา
พหลฯ ๑ ซึ่งมีอุดมคติในการทำการใหญ่ขึ้น.
เพื่อชาติและราษฎรประเทศในคำขวัญ. ได้
คิดจะปลิดความระแวงโดยเด็ดขาด ปลด
ภาระให้สยามประเทศทั้งปวงขึ้นเป็นเอกราชต่อไป.
แต่ความระแวงซึ่งท่านเป็นหนึ่ง. เมื่อที่ประชุม
สภาขุนนางและราษฎรได้มีที่ทางเป็นมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรก็อยู่กัน และพระยาในปกครอง

มีติดภาระระบอบการปกครอง (นายค
รัฐมนตรีขณะนั้น) ก็ได้เลือกท่านเข้าเป็นสมาชิก
ในคณะกรรมการการปฏิรูป (รัฐมนตรี) ด้วย. ท่าน
จึงได้มากระทำหน้าที่เลือกความรับผิดชอบ และ
รับใช้มาทุกปี.

ในรัฐบาลสมัยพระยาพหลฯ ๑ ท่าน
ได้รับตำแหน่งสำคัญ ๆ อีกหลายตำแหน่ง
คือ. กรรมการพิเศษกระทรวง
กลาโหม, ผู้บัญชาการทหารบก. และ
เมื่อคราวที่พระยาพหลฯ ๑ ประกาศ
สภา (พระยาพหลฯ ๑ ท่านตำแหน่งรัฐมนตรี
ทั่วไปแล้ว) ท่านก็ได้รับตำแหน่งเป็น
รัฐมนตรีอีก.

ภาวะอันยุ่งยาก. หรือวิกฤติกล
ในระบอบหัวเดียวหัวจะชงระบอบการปก
ครองใหม่ในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ทำให้ท่าน
พ่นเอ (ยศขณะนั้น) พระยาพหล
พลพยุหเสนา. ซึ่งเป็น ‘มันสมอง’
และผู้ออกความเห็นใหญ่เห็นในสามสี่
ตกอยู่ในฐานะลำบากและวุ่นวายมาก
ในการดำเนินเศรษฐกิจ ของหลวงประ
คัมภ์ธรรมานนท์ ซึ่งเป็นมูลเหตุสำคัญ
ของการแตกฉานระหว่าง ข้าราชการ
การก่อกองกัน. การประกาศยึดสภา
ผู้แทนราษฎร อย่างฉับพลันนั้นก็ของ

พระยาพหลฯ ๑ ก็. และตลอดความ
หมองหม่นระหว่าง พระมหากษัตริย์
และพลก ‘กันด้วยนิยม’ กับ ‘คณะ
ราษฎร’ ก็. ล้วนแล้วแต่เป็นภาระ
หนักอึ้งตกอยู่ในดุลยพินิจ ของท่านทั้ง
นี้. ฉะนั้น. เพื่อหลีกเลี่ยงจากความไม่
สงวนวุ่นเสียชั่วคราว. ท่านจึงกราบ
ถวายบังคมลาออกจากราชการเป็นนาย
ทหารกองหนุน เมื่อคืนเดือนมิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๗๖. และวางความตั้งใจไว้ว่า
จะไม่เกี่ยวข้องกับราชการอีก.

แต่...ความหวังของท่าน จำต้องล้ม
เลิกลงไปอีกครั้งหนึ่งเช่นเคย. เมื่อเหตุ
การณ์จำเป็นอย่างนี้. ให้จำต้องรีบเปลี่ยน
คณะรัฐบาลโดยด่วน (เพราะพระยา
พหลฯ ประสงค์จะลาออก นายกรัฐมนตรี
ทำท่าจะไม่ยินยอมการปกครอง. ไปสู่ระ
บอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์อีก) ท่าน
จึงร่วมมือกับคณะผู้ก่อการ ซึ่งร่วมเป็น
ร่วมก่อกองมาแต่ครั้งแรก ปฏิวัติอีก
เป็นครั้งที่สอง. เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๗๖. (อ่านต่อหน้า ๓๖)

บุกเบิกชีวิตใหม่

แต่อย่าไรก็... ตอนเช้าวันที่ ๓๐ นั้น ทางฝ่ายรัฐบาลยังไม่กล้าขอมยเรือคร่า เพราะรู้ตัวมาก รบ.อยู่ยมนั้น ทางรัฐบาลยังไม่กล้าขอมยเรือคร่าว่าท่านจอมพลนายก รบ.จะเย็นอันตราย กันนั้น เอ.ภ.จ. จึงได้ขอมยตามก่อน ๆ และพร้อมกันนั้นนักวิทยุของรัฐบาลก็ประกาศให้ทางฝ่ายทหารเรือขอมแพแลย และให้ส่งตัวเรือพลก๊วยคืนมาโดยเร็ว.

ตอนนั้นเอง 'ศรีอยุธยา' เรือยนต์ที่ทรงอำนาจที่สุด ของราชชนนีไทย ได้ใช้กำลังขับลงท้องของเรือระหว่าง ยางกระเบื้อง-เทเวศน์-สะพานพุทธ-ท้องไปคามมหาธารเจ้าพระยา พลางพันกระสุนขึ้นใหญ่เฆา และขึ้นชนากอง ๆ ของเรือ เข้าถึงหน้าชาลผู้พระนครของทหารบกและตำรวจอย่างรุนแรง. ทั้งแกวเข้าวันที่ ๓๐ มิ.ย.นั้น 'ศรี

อยุธยา' ยิงได้คอกยฝ่ายรัฐบาลอย่างเดี๋ยวนั้น แม้เรือขึ้นใหญ่เฆาประจำเรือ-มิใช่ปืนใหญ่ที่ขนาด ๘ นิ้ว ที่ทรงอาศัยและทลายเรือ-แต่ก็ถูกของมัน ก็ทำให้คนไม่รักคอกยตลอดจากเย็นนั้น ๆ เสาไฟฟ้าจากส่นเป็นสองท่อนอย่างง่ายยว กันรวกยเล็ยสุร เกิดหรือให้ซากไปในพริบตา. และบางแห่งกระสุนก็เจาะทะลวงผ่านเหล็ก ที่หนาเป็นคืบ ๆ ให้ทะลุไปเป็นนิ้วสาม.

ตลอดเวลาหัวค่ำนี้ ของตอนออก รบ.นั้นเองสิ้นขวัญแล้ว-บางเรือก็ถอยกลับ อยู่ในท้องที่ถูกละทิ้ง รบ.เป็นท้องที่ของนายทหารประจักษ์ แต่ขณะเดียวกันนั้นท่านนายกศรีสกลนครลงเรือไปทำของ นายทหารเรือคนหนึ่งซึ่งท่านได้พบเห็นเรืออยุธยาขึ้น.

นายทหารเรือคนหัวนั้นเรือโทแห่งราชวารี ว่าสูงโปร่งสง่ามาก หนักข้อมัน คางเป็นเหลี่ยม แววคางคู่อันแรก ๆ แก้วมีแววเด็กเขยว

และเรววังงิ เขาได้แสดงก๊วยนั้นมิตรกับท่านนายก รบ. อย่างเปิดเผย ทั้งแต่แรกก็ทำน ถูนักควั่นไปจนเรอศวี ๔ และเมื่อคืนที่แล้ว ก็คืนวันที่ ๒๕ (มิ.ย. ๕๔) ขณะที่ท่านจอมพลกำลังเร่งออกปืนเพื่อที่ถูกครอบม เรือใหญ่หนักชอนเทวณส์เข้ามาในท่านอาน และเข้ามาสนทนากวีย ซึ่งการสนทนาส่วนใหญ่ ก็เป็นเรื่องส่วนตัวมากกว่า เรื่องการเมือง เพราะการคุยกันด้วยเรื่องการเมืองในเวลานั้น ย่อมจะไม่เหมาะสมและปลอดภัยนั่นเอง.

เขาช่วยให้ห้อมพลพิบูลย์คลายเขาและขึ้นไปซื้ออีกมาก นอกจากนั้นแล้ว นายเรือใหญ่ยังได้ไม่รักไปยัง พ.ท. สนิท และ ร.บ.อ. สิงห์โตอีกด้วย เขาเข้าไปถามสองผู้ศักดิ์คานนากว่า ๓ ครั้ง การจะส่งข่าวคราวไป ถึงทางขานหัวหรือครอบครวบ้างไหม? เขาจะช่วยโดยจะให้ทหารเรือ นำคทมาขไปส่งให้คานนของ พ.ท. สนิทและ ร.บ.อ. สิงห์โต ก็ขนั้นเพื่อให้คำถกเถียง ของบุคคลที่สง่าให้ทราบข่าว.

แต่ไม่ว่าก็ตามนี้ ชรบสอง 'บอลักริต' ของกรมทหารยังแกลงไป ไม่เชื่อว่าเรือโทหนุ่มมีเมทนาที่คเขาทั้งสองจริง ๆ พ.ท. สนิท กับ ร.บ.อ. สิงห์โต จึงปฏิเสธข้อข้อเสนอของเรือโทหนุ่ม.

เรือโทผู้รัก ร.ท. ขอบ สิริวัฒน์แห่งราชวารี นายทหารเรือประจำเรือศรีอยุธยา ซึ่งขยับเขยื้อนเกลือกกันที่ในวินที่ใกล้ทะเล เขาได้รั้มมอชนหน้าขึ้น นายนามประจำ ร.บ. ศรีอยุธยา ทั้ง ๆ ที่ ร.ท. ขอบ มิได้มีส่วนรู้เห็นกับคยกับการปฏิวัติครั้งนั้น เขาไม่รู้นั้นเห็นคยกับแผนการค่นต่าง ๆ ของ น.ท. มนัสเดอ แต่เมื่อเขาเห็นหน้าประจำที่อยู่บนเรือหลวงศรีอยุธยา เขากำเป็นคองอยู่ทั้ง ๆ ที่มิได้ร่วมกัการกบฏนี้ใครเลย.

ตอนเช้าวันที่ ๓๐ (มิ.ย. ๕๔) ขณะที่ใช้เรือวิชัยใกล้คยกับทหารบกและตำรวจอย่างคเคื่อนั้น นายทหารชั้นนำของฝ่ายกบฏมาขอให้ ร.ท. ขอบซึ่ง

ผู้รักฝ่ายรัฐบาลบ้าง แต่รักภักดีฝ่ายทหารปฏิเสด... เขากล่าวพร้อมคยชี้มือไปที่ย่นฝั่งว่า

"ผมยิงไม่ลงหรอก ข้าง ๆ คาวางททวณั้น ประชาชชองคอกยขึ้นเอนถวนขึ้นงเข้าไป ผู้คนที่ไม่รู้อะไรจะวาระไรค้ว ก็ระพลตกคยกันระเนระนาเก้านั้น."

กันนั้น พวกนักปฏิวัติขึ้นเรอศวี ๔ จึงถึงใกล้เข้าประจักษ์และยิงเขาเองตลอดเวลา.

'ศรีอยุธยา' คงเล่นเฉยพันกระสุนเข้าใส่สิ่งพระนครค้วไป จนกระทั้ง ๑๑.๓๐ น. (๓๐ มิ.ย.) เรือถ่นไปถึงหน้าพระวรราชภักดิ์ มีเสียงกลไกในมาลากดกลุ่ทหารเรือบนฝั่งว่า

"เรอศวีหยุดงิ!"
"เรอศวีหยุดงิ!"

นั้นแหละเรือจึงได้ระงับการพันกระสุนใส่ทหารบกและตำรวจต่อไปทั้งนี้เพราะเขาได้เห็นว่า คางงักยอกให้หยุดกันนั้น คงระเนนค้ำส่งของสูงถึงคัยยัชชานสูงถึงคัยยัชชาน เพราะที่พระวาชวิเคมิในเวลานั้นนั้น มี "ผู้ใหญ่" ฝ่ายกบฏอยู่หลายคนเหมือนกัน

คกมาใกล้คชนัดถาการค่นต่างฝ่ายคนปฏิวัติ ถูกท. ชักเร เบ่งไปมาก แนวนัยค่นต่าง ๆ ถูกยกรุกไปสถานที่สำคัญ ๆ หลากแห่ง ถูกยอนมยพันนาค ร่ายขิงว่านาคคยคยทุกฝ่ายฝ่ายรัฐบาลประกาศว่าขอมยเรอศวี ๔ าคอไปค้วย ในเมื่อเรอศวี ๔ เ่นผ่านอาละวาคนัก และทางพวกกบฏไม่ขอมส่งคยวาคกรฐินนครกลับค่นมา.

ทางด้านรัฐบาลนั้น ปรากฏว่าได้ประมุขนักอย่างแรงเรอศด ผลคี่สุดเมื่อเห็นหัวข้อย่างไร ขอบกับโดนพวกกบฏ ไม่ขอมจำนนแล้ว คี้อยู่ทางเดียวคคือต้องขอมเรอศวี ๔ เท่านั้น. ขั้วเรอศนั้นนเป็นกาเสี่ยงข้อมุขมา เพราะว่าจะอมพล ป. พิบูลสงคราม อาจจะจับพลตจับพล โดยอนบยไม่ม่อไป ค้วย ก็เป็นได้ แต่จะทำอย่างใดได้ค่นในเมื่อพวกกบฏไม่ขอมแพแลยค้วว่า "จอม

บริษัท รับตบบริการเดินเรือ จำกัด

ผู้แทนแต่ผู้เดียวในประเทศไทย

ของ

บริษัท มิตซูบิชิเรือเดินสมุทร จำกัด

(MITSUI LINE)

เดินเรือประจำ ระหว่างกรุงเทพ ฯ - ญี่ปุ่น - ยุโรป

และ อเมริกา

สอบถามรายละเอียดได้ที่

สำนักงาน ๓๒๖/๑-๕ ถนนสุริวงค์

โทรศัพท์ ๓๒๑๒, ๓๐๔๑๖, ๓๒๑๕๖

พลบนเรือศรีฯ เป็นจุดสำคัญที่พวก เขากว๊ไ้ได้, รัฐบาลก็จำเป็นต้อง “บดบี้” ต่อไปโดยแสดงออกให้เห็น ว่า การยึดเอาตัวจอมพลหัวหน้ารัฐบาล ไปจนเคี้ยวจนเป็นชิ้นเป็นอันให้ รัฐบาลยอมแพ้ได้ดั่งก ด้วยประการนั้น รัฐบาลจึงสั่งให้ทหารอากาศบดบี้ รล.ศรี ออยุธยาต่อไป เพื่อแสดงให้ฝ่าย พร. นัก ปฏิวัติเห็นว่า การทัพของเขาจะยึดเอา ตัวจอมพลเป็นกันชน หัวัวว่าเป็นเครื่อง มือบังคับให้รัฐบาลยอมแพ้นั้น ไม่สำเร็จ ออก!

แต่ความจริงนั้น รัฐบาลเป็นหัว นายกรม. อย่างลึกๆ และวิธีอวย ฆาก่อนที่จะยอมแพ้เรือศรีฯ ทากกว่า มันจำเป็นจะต้อง “บดบี้” และยังมีเรือศรีฯ ไว้ เพราะเหตุขาดความจำเป็น ที่นั่นที่นั่นอย่างร้ายเหลือ ถึงขั้นนี้ถึงขั้นยอมแพ้.

เพื่อสนับสนุนการ “บดบี้” รัฐบาล ได้ประกาศแต่งตั้ง นายถาวร อัญชา รองนายกรัฐมนตรีเป็นนายกรัฐมนตรีแทน จอมพล ป. พิบูลสงคราม ในระหว่างที่ จอมพลถูกนำเอาตัวไปขึ้นเรือนั้น รัฐบาลได้สั่งให้ขอยกจอมพลพิบูล ขอให้ เลียสสละเพื่อเห็นแก่ชาติโลก ทาง รัฐบาลทำเช่นนี้ ต้องทิ้งระเบิดเรือศรีฯ เพราะฝ่ายกบฏไม่ยอมจำนนจริงๆ.

คิดดูเถิดท่านที่รัก ว่า เหตุการณ์ครั้งนี้ร้ายแรงถึงขนาดที่ทางรัฐบาลเอง ต้อง ประกาศแต่งตั้ง นายกรม. ขึ้นมาแทนจอมพล และขอให้จอมพลเสียสละ เพราะ จำเป็นต้องทิ้งระเบิดเรือศรีฯ ทั้ง ๆ ที่จอมพลถูกคุมตัวอยู่ บนเนิน.

อย่างไรก็ดี.....คนเถียงเถียงซึ่งเรือศรีฯ ทยอยไปแล้ว และยังไม่ได้ถูกยอมบนันศรีอยุธยาจากดลยล่ายอยู่หน้า พระราชวังเดิม ที่ท่ากลางท่ากระสุนของทหารตำรวจฝ่ายรัฐบาล ซึ่งมีทั้ง ขุนกลบใหญ่เฒ่า และโสทรียคนหรือ น.ค. กระสุนสำคัญกระดกเข้าเรือและ

ตกในบริเวณใกล้เคียง อย่างสนั่นหวั่นไหว ถูกละ-กระสุนเหล่านี้ทำอะไรไม่ไ่มาก เพราะว่าเกราะของเรืออยุธยาหนามากพอ แต่เมื่อกำทำให้ขลุ่ยของ ศบช.เดินต่อไป.

เมื่อถูกระดมยิงหนักเข้า และสถานการณ์ถึงเลวลง พวกนักปฏิวัติบนเรือศรีฯ ก็เต็มไปด้วยความอึดอัดและกลดกลุ้ม ผลที่สุด น.อ. อาณาเขต น.ค. มนัส ก็นายทหารผู้ใหญ่ฝ่ายกบฏขึ้นหัวหน้า ก็พากันลงเรือขอลูกจากศรีอยุธยา มุ่งหน้าไปยังท่าหน้าพระราชวังเดิม โดยออกบอกทหารบนเรือว่า “จะโค่นโคกขมิ้น ผู้ใหญ่” นั่นแหละ” ซึ่งทั้งว่ากันตามความจริงแล้ว เชื่อว่า พวกกบฏมุ่งจะเล่นหน้าจาก รล. “ศรีอยุธยา” มากกว่า.

นับแต่เวลานั้น จอมพลคนชั้นของเราที่เปรียบเสมือน หลดพ้นจากการควบคุมตัวแล้ว แต่ว่าทั้งจอมพล, ร.ล.สนิท และ ร.ค.อ.สิงห์โตก็ยังไม่รู้ว่า จะทำอย่างไรต่อไม่เห็นว่าทางจกกลับไปยังเขตของรัฐบาล เพราะว่าเวลานั้น ทหารบกกับตำรวจ บนฝั่งพระนครกำลังระดมยิงเรือศรีฯและทหารเรือบนฝั่ง บนบุรีอย่างหนัก. ขึ้นฟ้าท่ากระสุนไปทางฝั่งพระนคร ก็อดตายเปล่าเท่านั้น เพราะระยะจาเรือศรีฯ ถึงฝั่งพระนครนั้นไกลจนเกินกว่าที่จะใคร่จำรูปร่างหน้าตาได้ ครั้นจะไปจับกุม ทางฝั่งธนบุรีแล้ว... นอกจากจะเสี่ยงต่อการกระสุนบนฝั่งเหมือนกันแล้ว ยังอาจจะถูกพวกกบฏจับกุมไว้โอกก็เห็นได้.

ทั้งนี้จอมพลพิบูลยก ป.ท. สนิท และ ร.ค.อ. สิงห์โต จึงต้องกระโดดกระโดดจากเรืออยู่บนเรือศรีฯ ต่อไป ด้วยใจอันสิ้นหวัง.

เวลาผ่านไปและผ่านไป จนกระทั่ง ๑๕.๓๐ น. ก็ปรากฏเสียงเครื่องขึ้นของกระสุนปืนกลและปืนใหญ่นำมา-ฮือฮา! เรือ. ๖ นั้นเอง และให้ด้วยเถอะ... พอเข้ามาใกล้ จนได้ระยะเหมาะเหม็ง เอ.ที. ซิกซ์ แต่ละเครื่องก็จกหัวพุ่งปรวดเข้าใส่ “ศรีอยุธยา” ระเบิดถูก

ปลดหนีบ แล้วจึงทิ้งขีปนกลบคันสู่ระดับเดิมต่อไป.

โชเหลือเกิน แผลวอากาศวิคหือล่งมาอย่างน่ากลัว, แต่กระษุญ... จะเห็นด้วยยังไม่ถึงคราวพินาศอย่างฉฉฉฉฉฉฉ หรือพระเทุ่โลกก็ตาม... ปรากฏว่า ขอมยส่วนมากพลาไปทั้ง ๆ ที่ปลิวลงมาราวกับฟ้าฝนเหล็ก หลายลูกไปตกบนฝั่ง บางลูกตกลงน้ำซึ่งตกอยู่กลางทะเลนั้น เรือโทหนุ่มชวย ศิวิวัฒน์ ก็มาน้อยอยู่ข้างชอมล และโกษฐ์ให้ท่านนาย รมก. คุมตัว.

แต่ลูกหนึ่ง ตกลงมานบน ราวเรือศรีฯ ใ้ลูกเข้าชนกันก็ และ ร.ท.ชวยอีกนั้นแหละ ก็วิ่งไปคว้ากระบอกน้ำยา คัยเพลิงมากับมือไว้ เขาเล่าอันครวญวิ่งเข้าไปบอกอย่างกล้าหาญ พอยังเสิร์ฟเข้าถึงกับมหาทรมอล พลง

ไช-สปีดาช

บอกว่า “ท่านนายกขึ้นไปอยู่บนท้องขีนักการศึกษารับ อยู่กับ (ห้องพัฒนาทหารประจำเรือ) ไม่ไปออกกับแน่.”

แล้วเขานำนายก 4 คนไปให้หอบังคับการ ซึ่งที่นั่นมีกระสุนหัวถ่วง ๓ นิ้วมีหัวปลีปลดถ้อยมากกว่า.

และแล้ว รุจเริ่มแห่งสวนของ “ศรีอยุธยา” ก็มาถึง เมื่อถูกระเบิดลูกหนึ่งตกไปในห้องนักนายทหารประจำเรือห้องหนึ่ง ระเบิดลูกนั้นเป็นระเบิดเพลิง ไฟโผล่กลางอัยอย่างกรวเร่ ลูกนายช่วยกันเข้าเฝ้าไว้ ก็ไม่สำเร็จ ข้อความที่สกลคือ ควนไฟที่พวยพุ่งโชมรราวกับไฟพินาให้ทหารที่เข้าไป คัยต้องถอยหนีเพราะทนควันของรมไม่ไหว เมื่อไฟไหม้ระเบิดปากทางเช่นนี้ พวกที่อยู่ห้องเครื่องชั้นล่าง และห้องกลาเล็ก็กำลังหนีมาช่วยขึ้นเรือ

เจลโซลเล็กซ์ VELOSOLEX

รถจักรยานยนต์

ขนาดเล็ก ทนทาน

รปสวย

กินน้ำมันน้อย

100 กม.

ต่อ 1 ลิตร

เหมาะแก่กิจกรรมกิจ และ การค้า

บริษัท บุรพาสากลเทรดดิ้ง จำกัด

อาคาร ๑ ถนนราชดำเนิน โทร. ๒๐๑๒๔๔
เอเจนต์จำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย

หมก พอขึ้นมากันหมกแล้ววิ่งนักได้
ว่า ถ้าหากมีหน้าตากกขึงกันไฟพิษละ
ก็พอจะเผ่ากั่มควันเข้าไปกับไฟได้แต่
เมื่อนักได้กั่มหมกโอกาสเสียแล้ว เพราะ
ไฟไหม้ใหญ่ บิ๊กทางลงไปข้างล่าง
เสียแล้ว.

เมื่อเป็นเช่นนี้ก็มีทางเดียวคือต้อง
สละเรือ... หนึ่งขึ้นบกต่อไป, ซึ่งอีก
ละ... ปรากฏว่าตอนทหนึ่งจากห้องข้าง
ล่างขึ้นมายังชั้นบนของเรือนนี้ มีคน
คว้าเอาขลุ่ยพิคคี่มือขึ้นมาเพียง ๑-๒
คนเท่านั้น นอกนั้นไม่มีใครนั่งลงดู
ขลุ่ยเลย.

ตกลงก็ต้องโกนน้ำ มุ่งหน้าไปขึ้น
ฝั่งต่อไป พวกที่ไม่มีชุดก็คงจะวิ่งไป
ตามกำลังของตัว ส่วนพวกที่มีชุดก็

ค่อยยังชั่วหน่อย... ตอนทรวเรือ
 ก็เริ่มโตกลองนากันเรื่อย ๆ รวมถึง พ.ท.
 สนิท และ ว.ท.อ. สิงห์โตด้วย ทุกคน
 มุ่งหน้าไป^๕บนทางฝั่งธนฯ เพราะ
 การทะเลาะวิวาท^๖บนฝั่งพระ
 นครนั้นเย็นไป^๗ไม่ได้นัก.

ขณะนั้นกระสุนของทหารบก ก็
คำร้องยิงมาอย่างหนาแน่น เสียงกระ
สุนแหวกอากาศไปคว่ำคว้างว้างลูก
ก็ตกกรวาลลงในน้ำ เหมือนเสียงใคร
โปรยทรายลงน้ำได้ นหลายลูกวิ่งผ่าน
หัวพวกที่ว่ายน้ำไปอย่างน่าหวาดเสียว.

ควนไฟไคพล่งขึ้นมา จนถึงหอขั
คัยการแล้ว อนึ่ง, ไฟอาทะลามลงไป
ถึงคลังกระสุนในลำเรือได้ ซึ่งเมื่อ
ลามไปถึงต้นกระบอกกระบอกชุมขึ้นมา

เรือระพินาคตงลำคางนนว.ท. ซอมจรงว
ไปเรียน นายกพิบูล^๒ ใ้ รวบหล่นหนัค่อ
ไปโดยเร็ว.

“ไปทางฝั่งโน้นก็ไหม?” จอมพลกล่าว พร้อมยกชี้ไปทางฝั่งพระนคร
แถว ร.ท. ขอบสายหน้าชี้แจงว่า ไปไม่
ได้นั้น เพราะว่าพวกทหารบนฝั่งจำไม่
ได้ขึ้นว่าไปก็จะโดนยิงมั่งเท่านั้น.

จอมพลเห็นด้วย... ดังนั้น
ทำจึงบดเคี้ยวเสื่อห่ออก เหลือ
แต่กางเกงในชาสนตัวเขียว ขน
เขียวเท่านั้น ร.ท.ชอบวิ่งไปขอ
เสื่อชูชีพจากทหารเรือคนหนึ่งมา
ให้ท่านนุยกะฯ จอมพลจัดการ
สวมเสื่อชูชีพทันที แล้วก็เดิน
ตาม ร.ท.ชอบ ไปลงบันไดข้างเรือ
ศรีฯ ทางริมเรือคันฝั่งธนฯ

จากนั้น ท่านนายกพิบูลฯ ก็ขึ้นเวที
โททมนึกย้อนตัวลงสู่ ผืนน้ำเจ้าพระ

ยานลือลือว่ายังมีหน้าเข้าหาฝั่งจน
 ใกล้ว ส้าหวั่น ร.ท. ซอนนิน เขาไม่
 เครื่องสูฟัฟ คั่นน ร.ท. ทุมนี้จักว่า
 เขาไม่กระคาห่รอนัน คองปลายัน
 ไกอ้าเรอึกคกัไว้บ้น เพื่อใช้
 พงกยาแบกนสูฟัฟ เพราะว่าก่อน
 น้าเซอวเลอเกินเลวัก วยะรังกาก
 เรอองล่นนมีใช้ช้อยเลย.

[illegible]

เรื่องของนายอำเภอหัวเห็ดที่เคารพกฎหมายยิ่งชีวิต.

ကျွန်းလွှေစိမ့်

๒๑๓

นำโดย

จอห์น อาการ์
แมมมี่ แวนดอเรน
ริชาร์ด บุน
โลฟ อีริคสัน
คอลลีน เกรย์
เจมส์ กิลีตัน

นิยายตัวนี้ตก ที่ต้องหลัง
เลือดเพื่อสร้างระเบียบ
และกฎหมาย

STAR IN THE DUST

Technicolor

SHERIFF 1933

และกาญจนาภย.....!

ขึ้นขึ้นไป มีหัวโขนยี่สิบ
แปด ทั้งสองข้างของลอบคอ
หลอยอยู่เป็นเวลานาน แล้วลัด
เลาะไปทาง หน้ากรมชุกท
ศาสดจึงให้พินาย หลอยขึ้น
ศาลไป.

พอขึ้นถึงปรากฏว่า พล.ร.ก.
แซน ยี่สิบสามที่ ส่งคนมารอรับอยู่
แล้ว รอพบพลูกล่างไปพบกับ พล.
ร.ก. แซน และ พล.ร.อ. สิ้นรู้ กมล
นาวินเมทเพียรจากนั้น ทางฝ่ายทหาร
เรือก็ยกก่อ แจ๊ะให้คณะรัฐบาลทราบ
ครั้นแล้วตอน ๒๓.๓๕. คีนั่นเอง
รัฐบาลสั่งให้พลเรือเอกจากไปรับท่าน
นายกรัฐมนตรีที่ตกกลัมนายเชค ของ
รัฐบาลฝรั่งเศสที่ทราบกันอยู่แล้ว.

บันทึกการเผชิญหน้า เติบยอน
ครมครวที่เสด็จมาที่สุสานของท่านนายกรัฐมนตรี
มนตรี ว่า มีนักดนตรีที่ทราบรายละเอียด
เครื่องนี้...ไม่มีใครรู้ว่าขณะที่ยืนบน
เรือที่ ๓ นั้น 'จอมพลและชนชาติโบน
เล่นด้วยอย่างน่าอัศจรรย์ ถ้าหากไม่
ให้ ร.ท. ซอนช่วยไว้ ก็เห็นว่าจะประวัติด
ศาสดาของเมืองไทย คงได้เปลี่ยนโฉม
หน้าอย่างระทึกที่กลัมนั่นมีเนื้อที่เหมือน
เป็นแม่ และท่านนายก 'เจ้าเสนาห์'
ก็อาจจะไม่ได้มาเจอกลุ่มพวกเรา ต่อไป
อย่างที่เป็นอยู่ ที่ว่านั้นแน่นอน.

นี่คือการเผชิญหน้า ครั้งสำคัญ
ครั้งหนึ่งในชีวิตของ จอมพล ป.
พลูสงครวน. ▲

□ งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๓๐

พ.ท. ป๋วยทนต์เข้ามาแสดงความยินดี
แก่พวกเราที่กินอาหารอร่อยของ
ญี่ปุ่นมาโดยตลอดก็ เพราะอย่างยิ่ง
คร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ ซึ่งเขาเองเป็นผู้
ที่ส่งเข้าให้ โภครมลงในประเทศไทย
และได้นำครายต่างๆ กลับมาพบกันอีก
ครั้งหนึ่ง สำหรับข้าพเจ้าเพิ่งรู้จักพ.ท.
ป๋วยทนต์เป็นครั้งแรก เราขึ้นรถยนต์
ที่ป๋วยทนต์ให้มาจอดรับไปยังบ้านพักของ
เจ้าหญิงอุทัยศักดิ์ ในเมืองกล-

ดักดา ร่องราวครึ่งชั่วโมงถึงที่พัก.
เท็ก, คร. ป๋วยทนต์ข้าพเจ้า คงพัก
ที่บ้านพ.ท. ป๋วยทนต์ ส่วนข้าพเจ้าก็แยกไป
พักที่อื่น บ้านพักของพ.ท. ป๋วยทนต์มีห้อง
นอนหลายห้อง มีเครื่องเขียนเขียน
รับใช้อาหารการกินก็มีพร้อมทั้ง พ.ท.
ป๋วยทนต์ผู้เคยอยู่ในเมืองไทย ลีลาว่า
เคยทำงานอยู่กับ บริษัทอมเยอเยอมา
ก่อนสงครามไทยเข้ายึดเมือง รุ่งเรือง
ป๋วยทนต์พูดภาษาไทยได้ดีพอใช้ แต่
ไม่ใคร่จะพูดไทย ๕๐ เปอร์เซ็นต์
คนมีนิสัยรักความก้าวหน้า เชี่ยวชาญ
และโอ้อวดอวดรักพวกคนไทยมากก็
เคยจึงเป็นเหตุขอยกเลิกไว้ของบรรดา
นักเขียนไทยซึ่งเป็นผู้เดียวในราชการ
อังกฤษโดยทั่วกัน พวกเราเขียน พ.ท.
ป๋วยทนต์ว่า "นายจุค" ไทยเอามาจาก
คำว่า "Point" ในภาษาอังกฤษซึ่งแปล
ว่า "จุด" แต่ความเรียงชื่อของนัก
"Pointon."

"นายจุค" หรือ พ.ท. ป๋วยทนต์มี
ภรรยาเป็นชาวอังกฤษ รุ่งมีอยู่หลาย
โอบอ้อมอริกับพวกเรามาก แต่ไม่มี
บุตรเลย แม้ป๋วยทนต์ทำงานหนักใน
หน่วย ๑๓๖ โดยมิให้ทำเป็นเลขาธุการ
ของสามี.

เช้าวันรุ่งขึ้น พ.ท. ป๋วย
ทนต์ นำข้าพเจ้าไปยังที่ทำงาน
ของเขา ซึ่งอยู่ในเมืองกล
ดักดาหนึ่งเอง ก็แสดงกิตติ
มีสำนักงานของกองป๋วยทนต์
ตรงต่อหน่วย ๑๓๖ (ซึ่งมีกอง
บัญชาการใหญ่อยู่ที่เมืองกล
ดักดา) คือกองประ
เทศไทย, กองประเทศพม่า,
กองประเทศอินโดจีน และกอง
ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งอยู่ใน
บริเวณโลกใต้ดิน การเข้า
ออกในบริเวณที่ติดกัน ต่าง ๆ
เหล่านี้ มีการตรวจตราเพื่อ
ความปลอดภัย เช่นเข้มงวด
เพราะการปฏิบัติงานของหน่วย
โลกใต้ดินนั้น ล้วนเป็นความลับ
ทั้งสิ้น.

เมื่อถึงสำนักงานของ พ.ท. ป๋วย
ทนต์แล้ว เราได้ทราบกันหลายเรื่อง
ในกองหนึ่ง "นายจุค" ได้เขียนว่า
"ทางกองทัพอังกฤษได้ตกลงแล้ว
ว่า ระหว่างที่ข้าพเจ้าอยู่ในประเทศอิน
เดียห์ เราได้ทำหนังสือขึ้นพันเอก เช่น
เคยอยู่ที่ที่นั่นมีศ ในกองทัพอังกฤษ
เพราะฉะนั้น งานชั้นแรกก็คือ ทาง
เราจะต้องกระทำการ ให้ท่านเสีย
ก่อน และท่านอาจแต่งเครื่องแบบ
นายทหารอังกฤษได้ ในโอกาสที่เห็น
สมควร นอกจากนั้นท่านควรระวังชื่อ
ของท่านเสียใหม่ด้วย"

ข้าพเจ้า "ผมขอขอบคุณมาก
ที่ท่านได้ความสวัสดีแก่ผม"

ป๋วยทนต์ "อีก ๒-๓ วันผมจะให้
ท่านเดินทางไปยังกองบัญชาการหน่วย
๑๓๖ ที่เมืองกลดัก เพื่อพบกับมีสเตอร์
แม็กเคนซี ผู้บัญชาการหน่วยนั้นและ
เพื่อการดำเนินงานขึ้นต่อไปของเรานี้ ใน
ระหว่างนี้คุณพักผ่อนสักหน่อย."

เมื่อเราได้สนทนากับ พอสสม
แล้ว ข้าพเจ้าก็ลา พ.ท. ป๋วยทนต์ออก
มาพบ นายทหารอังกฤษที่ประจำ
ทำงานอยู่ในกองนี้หลายคน เราได้ทำ
ความรู้จักกันเป็นอย่างดีเอง นาย
ทหารอังกฤษเหล่านั้นส่วนมาก เคยอยู่
ในเมืองไทยมาก่อนแล้ว เป็นส่วนมาก
บางคนเคยทำงานในบริษัท อังกฤษ-
อเมริกันอยู่แล้ว (ซึ่งรัฐบาลไทยได้
ซื้อกิจการ และกลายมาเป็นโรงงาน
ยาสูบในขณะนี้) บางคนเคยทำงานใน
สถานทูตอังกฤษในกรุงเทพฯ อีก บางคน
เคยเป็นพ่อค้าที่กรุงเทพฯ เมื่อก่อนสงคราม
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงรู้สึกดี
กับคนไทยที่เราได้รู้จักทั้งหมด
ใช้.

ในบ่ายวันนั้นเอง ข้าพเจ้าก็ไป
ถ่ายรูป เพื่อติดบัตรประจำตัว และ
ซื้อเครื่องแบบนายทหารอังกฤษ ดัง

ไทย-สปีด

ภาพที่ปรากฏอยู่ในตอนต้นนั้นแล้ว
ตั้งแต่ต้นมา ข้าพเจ้าก็นำมาใหม่ว่า
"พันเอกโฮ" แห่งกองทัพอังกฤษ
กฤษ ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ ชีวิต

ต่อจากหน้า ๓๒

และภายหลัง... จากกร ปรวิติ
เร่งรีบอย่างมากราวกับ ปราศจาก
การนอนหลับแล้ว ท่านก็ได้รับพระกรุ
ณาโปรดเกล้าให้จัดตั้งคณะรัฐบาลและ
เป็นนายกรัฐมนตรีบริหาร ประเทศชาติ
ต่อไป.

พล.เอก พระยาพหลพลพยุห
เสนา. ได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
ของประเทศไทยเป็นคนที่สอง แห่ง
สมรแรก เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๔๗๖ และต่อมาเพราะเปิด
สภาใหม่เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ.
๒๔๗๖ รวมเป็นเวลา ๕ เดือนกับ
๒๕ วันพอดี!

วัง วรณีย์.

เดนมาร์ก:

สปีดแมคคินี ออ.จ.ส.
23-24 ซ่งป่ง, บางลำภู โทร. 2๐448

๓๓๖

ลูกวิชาขี้ขบขบ

เลือกคืนเงิน

ต่อจากหน้า ๑๑

“อยากกู้ยืมไปปรนไหมล่ะครับ?
ผมจะสอยให้ดูก่อนนี่”

“ไอ้ซี้...” เจ้าแก้มผู้ขี้ขบคอย
หัวงูๆ คามขบ.

ส.ค.อ. แม่นใจอุญแจเอาตัวปรน
เข้ามาในห้อง. เจ้าแก้มเห็นหน้าก็
ระเบิดออกมากล้วยเสียงอั้น

“พ่อไม่โง่งม. แล้วมึงยังถามมา
โง่งมอีกนั่นนี่. โง่งมเช่นคำอย่างพวก
มึงมันโง่งมทั้งโคตร. ยอกมาทีไร
มึงเอาเงินของกูไปไว้ที่ไหน.”

ปรนฟังไม่คอย เพราะไม่ระคาย
อย่างไร. ส.ค.อ. แม่นเห็นดังนั้น ก็
ทรากรเข้าไปทักหน้าเอา. ทหน้าก็ไป
ทางหนึ่ง แล้วก็กระซอกตามว่า.

“ถ้าสิ่งไม่ชอบ กูจะเตะมึงด้วย
เกือก. ว่ายังงี้ เอาเงินเจ้าสัวไปไว้
ไหน?”

“ผมไม่ได้เอาครับ” ปรนพยายาม
ขมขื่นกระซอกจาเขี้ยว.

ส.ค.อ. แม่นจับคอเสื้อเจ้า
หนุ่มลูกทุ่งเข้าเต็มแรง จนเสื้อ
ขาด เท่านั้นยังไม่พอ เขาประ
เคนกำปั้น ลงไปที่โหนกแก้ม
ปรนเรดลาลไปจมอยู่ ซอกตู้ซอก
สาร. ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์
ตามติดเข้าไปในที่ที่ของผู้พิชิต
กระซอกเอาเจ้าหนุ่มอายุควรวล
ออกมาจากห้อง แล้วตีคืบ
หน้าด้วยกำปั้นสองสามที จน
เลือดไหลปากา จึงปล่อยให้ปรน
ยังง้ออยู่กับที่ เหมือนไก่ที่ถูกตี
ใกล้จะจวนสาน.

“ยอกมาทีไร. ถ้ามึงยังปากแข็ง
กูจะซ้อมมึงอีก.”

ปรนเพียงบอกรวดราว ไหว้ตัวกระ
เขี้ยวหมายการโหมคของผู้พิทักษ์สัน
ติราษฎร์อยู่ที่บริเวณหน้าท่งนั้น และเขา

ไม่มีทางหลบเลี่ยงได้เลย เพราะกลัว
ว่า จะกลายเป็นการต่อสู้ ซึ่งจะทำให้
โหนกแก้มอีก. เขาโกนแขนขึ้นท่อน
ให้ ส.ค.อ. แม่นซ้อมมืออย่างซ้ำใจ. แต่
ปรนก็ทักว่า เขาจะไม่ได้เข้าซ้อมคอย
แทนอย่างคุ้มค่า... คำซ้อมที่มั่ววาคาถึง
สามแสนบาท. เขาพร้อมจะให้ซ้อม
จนล้มหมดสติไป ซออย่างเกียวยายัง
ทั้งแยะพอคุ้มแม่เท่านั้น. ปรนมักพัน
ทน เขาทนเพื่อเงินสามแสน....
และจะทนเพื่อกรแก่แค้น.... เพื่อ
การทวงหนี้ชีวิต ของพ่อและแม่บัง
เกิดเกล้า ซึ่งเขาแน่ใจว่าจะคิด
ดอกเบี้ยให้แพงที่สุด!

เมื่อเห็นปรนยังนั่งอยู่ เจ้าแก้มได้
ก็ทักว่า

“มึงไม่ยอมมีทายแบ. มึงไม่มี
ทางจะไปเสียหอกไปปรน. ไอ้เด็ก
เลี้ยงความมันเห็นมึงลงไปกร. มึง
คำนำเอาเงินของกูไป. พยานก็ถูก
เคียร์มีแล้ว มึงไม่มีทางปฏิเสธหรอก.
ยอมมาเสียดีกว่า”

“ไอ้เด็กที่โหมมันเห็นผม ผมไล่
ความผมแท้ๆ. ผมอยู่ข้างห่างจากครับ.
ผมไม่ได้ไปไหน.”

ส.ค.อ. แม่น เกิดมันมือขึ้นมาอีก
ครั้งหนึ่งเพราะการซ้อมหนักด้วยหมัดคน
จึงรู้สึกขาชกถูกรอยที่ข้อมอยู่ทุกวงๆ
มาก. เขาเหวี่ยงหมัดขวาไปที่หน้าปรน
เต็มแรง. ลูกทุ่งสามพราหมหางยลล่ง
ไปกับพื้นทันที.

ทันใดนั้นเอง ก็มีเสียงของผู้หญิง
พุดซนมากับความประหม่าที่ประทุห้อง
ว่า

“หนูอย่าซ้อมพี่ปรนเลยล่ะ หนู
เป็นพยานให้พี่ปรนได้.”

ทุกคนหันไป. ก็เห็นทิมขี้น
อยู่ที่ธรณีประตู ทำทางเดินไปช่วย
ความประหม่า แต่ก็แววตา ความเข้ม
แข็งได้ปรากฏอยู่อย่างเด่นชัด...เป็นความ

เข้มแข็ง ที่เกิดจากการศรัทธาในอินัน
คง.

“แต่เป็นใครมาจากไหน?” ส.ค.อ.
แม่นทักว่า “ต้องเข้ามาทำไม?”

“หนูชื่อทิมก็ค่ะ. เป็นนักเรียน
ชั้นหกโรงเรียนครูณีวิทยาคาร.” ทิม
พยายามทำใจให้กล้า “หนูเห็นพี่ปรน
ถูกคุมตัวที่ศาลาโรงเก็บคนมา. หนูฟัง
เรื่องอยู่ใกล้ๆ ก็รู้ว่าผู้คุมเข้าโหลค.”

“เข้าโหลคยังงี้?” ผู้พิทักษ์
สันติราษฎร์พูดเสียงเซียว.

“กลิ่นเห็นพี่ปรนอยู่บ้านล่ะ.”

“เห็นอยู่บ้าน?” ส.ค.อ. แม่น
หัวเราะ “อ้อ. นี่มาช่วยเป็นพยาน
ใช้ไหม. แกเป็นอะไรไปใช้ความนี้.”

“เป็นเพื่อนนักเรียนสมัยโรงเรียน
ประจำชาลล่ะ.” ทิมก็คอย ผู้สีกว่า
ความประหม่าก็กลืนเอียงลงไปยัง...กลิ่น
เห็นแก่ความเคียดระแคะ จึงไม่ช่วย
เป็นพยานให้.”

“โกหกหรือเปล่า?” ส.ค.อ.
แม่นถามอย่างทัก

“ไม่โกโกหค่ะ.” ทิมก็ตอบ
ไม่เข้าใจตัวเองว่าเหตุใดจึงกล้าพูดออก
ไปเช่นนั้น “พี่ปรนอยู่บ้านไม่ได้ไปไหน
เลยล่ะ วันนั้น.”

“ไหนไอ้ปรนอยู่บ้าน มึงอยู่บ้าน
คนเดียว?”

“หนูไม่ได้เข้าไปในบ้าน พี่ปรน
หอรกค่ะ. หนูไปย่านนั้นมาตรงข้าม
บ้านพี่ปรน. พี่ปรนไม่รู้ว่าหนูอยู่ที่นี่.
แต่หนูพบพี่ปรนจากตอนเช้าค่ะ.”

“จริงหรือไอ้ปรน. เรื่องนาง
นี่ตอนเช้าใช้ไหม?”

“จริงค่ะ.”

“แล้วทำไมถึงไม่รู้ว่ามีบ้านอยู่
บ้านนายแม่?”

“ก็ผมคิดว่า เขาเลยไปบ้านแม่
เขาแล้วล่ะครับ.” ปรนคอยขู่ขอกไป
อย่างไม่พยายามคิด

ท่านจะไปต่างประเทศ

โปรดซื้อ

ตราฟ และ

เช็คเดินทาง

๓

ธนาคารแห่งเอเชีย จำกัด

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf from an old book. The paper has a slightly textured appearance with some faint horizontal lines and minor discoloration or foxing, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

നട

ผู้ชายคนไหน ระทดเพี้ยนมนุษย์ก็
ล้ม ถูกท้าวเข้าไว้..

มันตาของหล่อน ยังเป็นประกาย
น้ำเสียงก็เต็มไปด้วยความรู้สึก ชวนตะ
พูดต่อไป. "ทุกคนปฏิบัติหน้าที่อย่าง
น่ายสรรเสริญทั้งนั้น. เราเกิดมาเพื่อกัน
เราพร้อมที่จะตายเพื่อกัน..."

ข้าพเจ้ายังอยู่ในท่าคุกเข่าเช่นนั้น
แต่เห็นไม้ไผ่กล่อนอย่างถูกต้อง.

"คาบเพี้ยน!" ข้าพเจ้าตะโกน
"แล้วก็วิ่งเข้าหาเพี้ยน. คุณโก
ประโยชน์อะไร? จากความตายของ
เขา? คุณแม่ประโยชน์อะไรเมื่อตาย
แล้ว!"

ขณะนั้นเอง คุณเพี้ยนหล่อนระโก
กึกเป็นความระงว่อะไรขึ้นอะไร. ลอย
ทาล่อนหันจากข้าพเจ้า. ไปที่ไถหน้า
ของผู้ตาย. ครั้นแล้วก็คุกเข่าลง. ยก
มือขวาถูกับฝ่ามือซ้าย. ครอบครอง
ไม่ขาดปากว่า "เขินไปไหม? เขินไป
ไหม?...คุณพระช่วย! ก็ฉันไม่เคยคิด..."

ต่อจากนั้นก็ปล่อยออกมาไอใหญ่.

ข้าพเจ้าเชื่อมแขนออกไปโดยไถ่หล่อน
ไว้. ไถ่ถึงสี่พันหมื่นลูกคนที่ต้องออกมา
ข้าพเจ้ายังไม่ตอบแต่เห็น ผู้หญิงคนไหน
กระโดดเข้ามาในท่าของผู้นำอาชญา. เท
กับการร้องไห้ของเลื้อยง. ในกรตาของเบน
คั้นนั้น หล่อนอาจจะหัวเราะจากข้าพเจ้า. แก้วกล้า
เหมือนเหล็กเพชร. เมื่อเผชิญกับข้อปราชญ์
เช่นนั้น. คุณคงต้องหล่อนจะหัวไถ่ไรๆ
คิดว่า หล่อนไม่มีหัวใจของมนุษย์ปุถุชนธรรมดา
แต่ในที่สุด. เลื้อยงได้กับหัวใจความในผู้สูง.

เราเห็นน้อย เช่นนั้น. ต่อหน้าเบน
ผู้สอนเหยียดยาวอยู่บนพื้นถนน. จน
กระทั่งมือของใครคนหนึ่ง. เอื้อมมาแตะ
แขนข้าพเจ้า. เมื่อเงยหน้าขึ้นจึงปรากฏ
ว่า เต็ม ตามทวีป. นั่นเอง. ผมเผ้ายุ่ง
เหยิง. และเลื้อยงแต่ทั้งกรวยที่แหลม
เหมือนแก้วมรัย

"ให้ผมพบนกไปส่งบ้านดีกว่า
ฉัตร! สำหรับศพของเบน. เลื้อยจะ
สั่งให้คนจัดการเอาไว้ด้วยเลย!" ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕

แปลมาจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐเรื่อง นายถาวร วิระวัชร และพลเอก
พระประธรรมรักษ์. ทั้งสองท่านกระทำเกี่ยวกับกรณีพิพาทเมืองน่านและ
วิกฤตเกิดไว้ในครอบครัวของโย. ไม่ได้อยู่ในฐานะที่ทั้งหวั่นกลัวมนุษย์ ซึ่ง
อติยก็คิดว่าแล้ว ศรีษะนั้น. รายงานข้อกล่าวถึงรองพลนาयरฐมนตรีคำ
เนินคักก็พอ. อ่านแล้วยังไม่เข้าใจความแหม่แหม่ทั้งนี้. ใจทาคณนิยาษา
โยมาอ่านแล้วก็เล่าเรื่องให้เขาฟังตามนั้น. ผู้รักเลื่อมใสเชื่อว่า โทษคน
โทษชาติก็เกิดขึ้นคุณเล่าในเรื่องนี้ก็มีว่าต่างจากของเดิมอย่างถึงกับและ
ฝ่ายซึ่งไม่เกิดผลอะไร. ถ้าดูเงื่อนไขแล้วคุณเล่าออกจะกระตือรือร้นไม่เกิด
ที่รักภักดีซึ่งหรือกลัวอิทธิพลจากข่าวสารแล้ว. หักฐานกันก็พร้อมมูลและ
ผู้ใดสวนก็เขินละฐมนครกัมี โครเป็นผู้ใช้อำนาจออกคำสั่งจับตัวโย
ผู้เขียนจำไม่ทราบ. แต่ตรวจดูที่เห็นออกอติยคิดว่าแล้ว ศรีษะนั้นที่เจ้าของ
คิดและเหนือฐมนครกัมี เทพพิทักษ์พร. กรรมกรไถ่ส่งมัทที่นานา
กยวฐมนครกัมีผู้ซึ่งคนผู้เกี่ยวพันมาเพราะการคำสั่งให้ระบือ. ผู้ซึ่งว่า
ระบือขึ้นเมืองโยไม่แพ้ อินโคนับขึ้น. ที่คนใหญ่คนโตก็ทำการทวงวิคคมี
ยอมเห็นชอบกับเขาไม่เชื่อว่าคุณพระประณา. ปรธานสวักซึ่งมีคำ
แห่งส่งของประเทศไทยไม่ต่ำกว่านาयरฐมนตรีจะกล่าวถึงผิดกฎหมายเช่น
นั้น. ส่วนคุณเลื้อย วิระวัชรก็ไม่ได้เล่น. มีแค่ ส.ส.เท่านั้น. มีคำแห่ง
เป็นต้นเลื้อยการนาयरฐมนตรีด้วย. ถ้าไปหาเจ้าจริงก็ทำให้ข้อเสียง
ท่านนายมัทหมองไม่ป่วย. เพราะคำแห่งคุณพลาตนั้นมว่า ระบือ
ชาท่านนาयरฐมนตรีสั่งการไปยังกระทรวงการโย. ให้ปฏิบัติการ

ไทย-สปีดตา

แล้ว ข้าราชการทั้งประเทศคงเซพั้ง. ผู้ว่ากล่าวถึงคนใน
อินโคนับขึ้น. ยานันตะกระทรวงทั้งพระประณาก็คุณเลื้อยไปไถ่สน
แล้ว. แต่เมืองไทยคงทำอะไรไม่ได้. ด้วยเหตุในคำแปลขมขื่นออกไว้ด้วย
ว่า. อติยก็คิดว่ารายงานก่อนนาयरฐมนตรีว่าดำเนินปล่อยเรื่อง. ไถ่
โยไปอาลัยหาโยแก่ผู้รัก. แต่ในภาษาขมขื่นเขาโยไถ่แปลคนที่
นาयरฐมนตรีสั่งว่ากระไร. ผู้เขียนจึงถามว่า. ท่านนาयरฐมนตรี
มีโยชานเป็นพระการไถ่หรือ. ผู้เขียนเลยตอบว่า. H.E. has
returned the report to the Police with a remark "Are we
going to force a show-down to such an extent?" คือท่านนั้นทัก
กลับถึงไปยังกรมตำรวจว่า. "จะเอากันถึงเพียงนี้เทวหรือ?"
ถ้าการแปลตอนนี้ผิดกฎประการใด. ผู้เขียนขอขรประทานโทษ
หนังสือพิมพ์สยามรัฐและท่านผู้อ่านด้วย. ผู้ระบือนานักลัดกลยไป.
เราทั้งสองคนเข้าไว้หาเห็นระบือคัก.

การโอนสังกัดอัยการ: เราเห็นด้วยกับท่านจอมพล. ฟื้นฟูสภาม

นาयरฐมนตรีและพระกรรมวาจาอติย. ในการที่ระโอนกรมอัยการไป
กระทรวงยุติธรรม. ในเมื่อรัฐบาลจะปรับปรุงเงินเดือนพนักงาน
อัยการเท่ากับผู้พิพากษา. และว่ากฎหมายฉบับนี้โดยพระกรรมวาจา
คำว่าบรืไไปแล้ว. เราได้พิจารณาเหตุผลทางกฎหมาย. ในวิธีการปกครองที่
กรมอัยการ. ได้ถูกก็ไปยังมาระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงยุติ
ธรรม. ผลไม่ให้เกิดขึ้นในเรื่องซึ่งยาประสิทธิผลของงานเลย. หากแต่
ใครมีฐานะนาโยเป็นเส้นด้านของกระทรวงทั้งสอง. ก็กับกรมอัยการ
ไปอยู่ในอำนาจของคนที่. เราเห็นว่ากรมอัยการควรสังกัดอยู่กับกระทรวง
ยุติธรรม. เรามีความเชื่อมั่นในพระปรีชาสามารถของพระเจ้า
บรมวงศ์เธอ. กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์. ที่เป็นผู้ทรงนำกรม
อัยการมาอยู่ในกระทรวงยุติธรรม. ในสมัยที่พระองค์ท่านทรง
ปรับปรุงจากกฎหมายในประเทศไทย. ให้เท่าเทียมอารยะประเทศ
และเราเห็นว่าเป็นการถูกต้องด้วยท่านของคลองธรรม. ที่ผู้รักษาความยุติ
ธรรมทั้ง ๒ ฝ่ายได้ช่วยคุณความยุติธรรมให้แก่ราษฎรอย่างเต็มที่. ที่มี
ผู้คัดค้านอย่างถึงที่ไถ่ว่า. ถ้าผู้พิพากษายกอัยการร่วมกระทรวงกัน
แล้ว. จะทำให้เราเลยไม่ได้รับความยุติธรรมเพียงพอนั้น. เป็นความผิดของ
คนกิตกรรมที่หมิ่นประมาทเกียรติอัยการกฎหมาย. เพราะแต่ละฝ่ายย่อม
เป็นอิสระ. และมีฐมนครกัมีผู้ซึ่งมีสิทธิเข้ากว่าในอำนาจศาล
การหรืออัยการก็ตาม. เ็นแต่ฐมนครกัมีผู้ซึ่งถูก. ที่อัยการอยู่กับกระทรวง
มหาดไทยเสียอีก. กลับให้มีผู้ทางอำนาจฝ่ายบริหารมาทำกว่าโย.
เช่นฐมนครกัมีว่ากระทรวงมหาดไทยเป็นต้น. เพราะถ้าจะขึ้นอยู่กับ
กระทรวงมหาดไทย. และฐมนครกัมีอติยก็ผิดด้วยวิธีการต่างๆ.
ไม่แน่ว่าอัยการได้มีความเห็นต่างว่าอัยการอติย. และคำว่า
อติยการให้พลังงานโย. เป็นเหตุทั้งที่มีผู้ไม่ยอมโย. โยอัยการไปอยู่
กระทรวงยุติธรรม. ซึ่งระบือหรือขึ้นโย. ไม่เช่นแต่ก่อนนั้น.

ยุควิชัยชัยบุรี

อนึ่ง, พนักงานอัยการย่อมเป็นบุคคลที่มาจากสำนักมหาดไทยอาศัย อันเนื่องกันเป็นผู้มี
 ทักษะ และผู้พิพากษาที่มาจากอัยการที่มีจำนวนมาก เมื่อเอาผิดแต่ละคดีที่ผู้พิพากษา
 หรือคณะเป็นอัยการให้ แต่ถึงกระนั้นยังมีกระบวนไปเป็นผู้พิพากษาได้ ๕ ปี ภายหลัง
 ก็จะเห็นได้ว่าเงินเดือนของบุคคลทั้ง ๒ นี้ต่างกันเล็กน้อย ผู้พิพากษาได้เงินเดือนและหย่อม
 ตราดีกว่าคนทั้งเป็นอัยการอยู่ อัยการขึ้นรับจึงมีเหมือนกัน แต่ก็เป็นบุคคลที่มีจิตใจ
 เก่ง ให้คิดที่สำคัญเอาเองเข้าดูได้ตามความประสงค์ของผู้รับใช้ หรือได้รับการ
 แต่งตั้งเป็นกรรมการหรือกรรมการอื่น ที่เลื่อนกันพล ๒ นั้นมี ส่วนอัยการที่ปฏิบัติงานไปตาม
 หน้าที่โดยเคร่งครัดนั้น การเลื่อนขึ้นเลื่อนลงก็เนื่องว่าทำให้เป็นผู้พิพากษามาก เมื่อขึ้นแล้ว
 สอนไปกระทำการอัยการไม่ได้เป็นประโยชน์อะไรในกระนั้น เพราะคนทั้ง ๒ ที่
 ตามกระหรือมีตำแหน่ง ก็จะเป็นผู้พิพากษาหรือกรรมการหรืออื่นเช่นตัวว่าทหารบก.

เพราะเหตุที่ตำแหน่งนี้ท่านนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอยู่ เมื่อเจตนาต้องทำงานปรับปรุงอัยการให้มีความเจริญ
 สดกขึ้นมีรายได้เสมอผู้พิพากษาคงต้องล้มเหลวไป เพราะความเห็นของพรรค
 มวลก็คิดแล้ว ท่านก็ควรใช้สิทธิของท่าน ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย ปรับปรุงให้เช่นเดียวกัน ซึ่งเขาใจว่าจะทำให้
 การอัยการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย.

ต่างประเทศ

ทำขวัญคนไม่ผิด: เราได้เคยเสนอข่าวที่ว่า ตำรวจไทยมีอำนาจดีมาก

ขี้ขลาดก็ไม่ได้ด้วยอีกขอมอบอย่างใด ซึ่งกินเล็กก็ไม่ได้ขอสักเศษคำ
 เสียหาย ถ้าเป็นประเทศเสรีประชาธิปไตยตำรวจขี้ขลาดก็เข้าไม่ผิดก็ถูก
 ปรับแต่ไปเลย ยกขึ้นคุกก็ขึ้นชั้นครุฑขึ้นชั้นจักรวาลให้ขานนางมี
 ถิ่นถ้ำก็กลัวว่าไปโทษท้าวเธอเป็นลูกท้าวพี่ เรืองมัวทำตัวว่า ๓ นายก็
 นั่งรถคนไปขี่ขานแห่งหนึ่งซึ่งส่งตัวผู้ร้ายขึ้นตัวขลุ่ยขานนั้น มีสัตว์
 ผู้หนึ่งซึ่งผ่านไปตำรวจบอกให้หยุดเธอไม่หยุดทำตัวว่าไล่กระคุมตัวมาซึ่ง
 ปรากฏตัวว่าหญิงนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องลักทรัพย์ เขาก็ยังไม่
 ทันฟ้องศาล แต่พอรัฐบาลทราบเข้าก็รีบจ่ายเงินทำขวัญให้แก่ นางแมรี
 กล้ากเป็นจำนวน ๒๐๐ ปอนด์ของสหรัฐเลย หรือเท่ากับ ๑๐,๐๐๐ บาท
 นายกรัฐมนตรีจึงเข้าทูลเกล้าฯให้ตั้งเหตุนี้ให้ศาลทราบ โดยบอกว่า
 เป็นเรื่องที่เกิดกันนอกศาล ที่น่าเวรนั้นนายบรูว์ไร ในชาวต่างประเทศ
 ก็เพื่อให้นักประชาธิปไตยเห็นว่า เมื่อถึงเขาเป็นประชาธิปไตยจริง ๆ เขา
 ทนแทนและรักษาสีทิวไรภาพของปวงชนยิ่งขึ้น ถ้าผู้วิกลจริตก็ทำการ
 ผิดกันกับของเราที่ถูกต้องทำผิดกันก็ช่วยแก้ให้ และซึ่งราษฎรเล่น
 เป่าๆ ไทยไม่มีใครแค้น เราจึงขอถือโอกาสที่เรื่องเรียนให้รัฐบาล
 ทราบไว้มั่ง เห็นทุกคนทราบดีว่าเป็นประชาธิปไตยกันจริงๆ มาแล้ว.

คุณของสิ่งคล้าย: ถ้าโลกนี้มีค่ายการเมืองตัวนคอกอยู่กลุ่มเดียว บ้าง

น้อยก็แค่แลกแลกไปนานแล้ว แต่ที่อียิปต์ยังไม่ถูกโลกนี้เห็นก็เพราะไซ-
 เรียตะวันออกซึ่งไทยประกาศว่าระดมทุนช่วยเหลืออียิปต์ทุกวิถีทาง อียิปต์
 จะเป็นฝ่ายผิดหรือถูกก็ตามก็ ระลอกการมีความสัมพันธ์สงคราม
 ความกระหวังกในเวลานั้น เพราะอังกฤษกลัวรัสเซียได้กินกับกลุ่มใหม่
 โลกวางแผนการอียิปต์กับอียิปต์ให้ยอมมาก ให้ เช่นกันว่าของของนา
 เกนเรื่องเอง ถ้าอียิปต์ไม่ยอมจะชาติซึ่งส่งว่าอียิปต์มีสัญญาของแนก
 คิโนอียิปต์ ๑๘๘๕ ที่ให้รัฐบาลอังกฤษเข้ากินในคลองสุเอซ ส่วน
 อเมริกาประกาศว่า ถ้าเรืออเมริกันเดินผ่านคลองสุเอซไม่ให้ก็จะ
 ให้เดินอ้อมผ่านแหลมอะฟักิโยป ซึ่งหาความไม่พอใจให้แก่
 กลุ่มแต่ละฝั่งเสมอ.

มีข้อรัฐบาลอังกฤษได้รับความชอบจากสหประชาชาติอยู่แล้ว ส่วน
 อียิปต์ได้ประกาศหาของว่า ถ้าอังกฤษขึ้นเรือเข้ามาในคลองสุเอซให้เรือของอเมริกา
 สนับสนุนแล้วก็ให้ทหารเข้า อียิปต์ก็ว่าว่า ภาวะสงครามได้เกิดขึ้นทันที
 และทำให้น่าจะเจ้าอังกฤษและฝรั่งเศสในปี ๑๙๕๖ เป็นที่ควรคำนึงว่าของ
 ฝ่ายทั้งสองนั้นทำให้การเดินเรือในคลองสุเอซไม่สะดวก ซึ่งอียิปต์เป็นกลางต่อสัญญา
 ๑๘๘๕ เมื่อนั้น สงครามเกิดขึ้นหรือไม่ก็การกระทำของอังกฤษและฝรั่งเศส ส่วน
 อียิปต์นั้นยอมให้ฝรั่งเศสมีอิทธิพลของอเมริกาไม่ได้ เพราะด้วยของอียิปต์นั้นเมื่อเกิด
 แปลว่า ฐานะและเกียรติยศ (ประเทศ) ของอียิปต์ได้หมดสิ้น ยิ่งกว่าเมื่อมีทหาร
 เข้ามามีอิทธิพล และถ้าสหรัฐขึ้นเรือจากอ่าวเปอร์เซีย, อินเดียและอียิปต์เข้า
 ผู้สนับสนุนอียิปต์ก็พอพอเสียชื่อเสียงไป.

ในประเทอังกฤษของพรรคแรงงานซึ่งมีผู้นำคนใหม่

เห็นด้วยกับนโยบายรัฐบาล สุขกลางสกลหัวพันพรรคแรงงานก็บอกว่า
 ถ้าหากแนสเซอร์ไม่ได้ใช้กำลังทหารแสดงอาการว่าความเข้าใจของ
 ไปใช้กำลังทหารเข้าก่อนก็หมายความว่าความเข้าใจของสุภาพภาพ การที่
 กลุ่มไม่ให้เกิดอภิกตาสหประชาชาติแต่เกิดเอาความความพละกัน
 เป็นอภิกตาสหประชาชาติแล้ว ความเห็นของพลโลกที่รอบรู้ประชาชน
 ชาติอังกฤษในสันติสนธิสัญญานี้เพราะความเห็นแตกต่างกัน
 ที่กระตือรือร้นการที่ความพละกันหรือการที่ปรึกษา
 ว่าในการถอนนำของอังกฤษฝรั่งเศสไปจากคลองสุเอซนั้นเป็นการกระทำ
 ที่ร้ายแรงมาก จนสหราชอาณาจักรล้มเลิกการกระทำของพรรคแรง
 งานได้กำหนดแผนการของอียิปต์ ที่ยอมให้ฝรั่งเศสนำทหารไปชุมพล
 อยู่ใกล้ไซเรียพร้อมไปกับขย และของเฟร็ดโรเบิร์ตซึ่งรัฐมนตรีต่างประเทศ
 ของเราของพรรคแรงงาน แนะนำให้ยื่นข้อกล่าวหาเกี่ยวกับเมืองทาง
 ทรานส์ไซเรีย ถ้าเกิดรบพุ่งกันขึ้น อียิปต์ก็ขึ้นของของอภิกตาสห
 ชาติของอังกฤษ และประกาศว่าอียิปต์ของอียิปต์จะเป็นที่ถูกต้องอังกฤษ
 ด้วย ในวันที่เขียนนี้ปรากฏว่าราษฎรอังกฤษหลายพันคน ในที่แห่ง
 แสดงอาการคัดค้านในกรุงลอนดอนว่า ไม่ต้องการสงคราม และให้
 เห็นลาออกเสีย ซึ่งรัฐบาลของสกลหัวพันฝ่ายค้านกับเพื่อเอา
 ขยคนหลัง ๕๐๐ คน มีสิ่งที่น่าสนใจว่าอียิปต์ก็มีการเมืองก็
 ในการที่นายกรัฐมนตรีฝรั่งเศสมีสกลเลกคามีปัญหาหรืออียิปต์ หรือเมื่อ
 นักรบควรรู้ได้ไปของปะกับอภิกตาสหประชาชาติฝ่ายค้านกับเพื่อเอา
 เลี้ยงฝ่ายค้านสนับสนุน แต่ไม่ประสงค์ ลอว์แอตต์ อภิกตาสห
 พรรคแรงงาน ให้อียิปต์ในสภานานอย่างอียิปต์ที่ไม่เห็นด้วย
 กับนโยบายของรัฐบาล และมีข้อความสำคัญอยู่ของหนึ่งกล่าวว่า
 “มันเข้าใจว่าอียิปต์ของอังกฤษเสียจริง ๆ ที่ไปร่วมมือกับฝรั่งเศส ซึ่ง
 โลกจึงถือว่า เป็นนกล่าอาณานิคมด้วยคนสุดท้ายในเอเชียและ
 อเมริกา”

ไปดูการเลือกตั้งครั้งนี้ กับคุณนาย
การทะเล่เย็น นายอรุณ วิสุทธิโยธา
สวนทางพรรคมันักคิดอะไรจะไปมั่งถึง
เจียบอยู่ ที่ว่าหนังสือพิมพ์มันไม่ใช่ฝ่าย
รัฐบาลหรอก มีอะไรบ้างไม่ทราบ"
สขามันกร "เมื่อ ๒-๓ วันนี้"
นักศึกษามันเจียบอยู่ปัญญาแล้ว เข้ามั
วิชาทหาร ๔๔ คนให้หน้ากองมถอง
ท่านนายกรทราบหรือยัง?"

นายก "ขมิ้น"ได้รื้อรายงานคดี
เรื่องนั้นลงมาเป็นไปไม่ได้ ท่านเลขา
นั้นเรียนชมมหาวิทยาลัยแล้ว ะไปกิจ
หนักทวาร กูอย่างใจอยู่ สมสันนิษ
ฐานว่า เขามากกรุงเทพแล้วกลับสพ
ไปโดย เห็นว่า"บอกแล้ว"

สยามนิกร “ไม่กลับควม” ผู้ยัง
คักกองพนันขอมวัยแล้ว”

นาค “ ท่านได้ปฐิตูตามาแล้วจะทำ
อย่างงั้นไม่ได้ ท่านอาจจะมาเยี่ยมบ้าน แล้วมา
แจ้งกลับกรมกองไม่ได้ ผมเคยฝึกทหารใหม่
มาก่อนแล้ว แกล้งกลับไปเยี่ยมญาติแล้วหาข้อ
ใคร ๆ ว่าเกณฑ์ทหาร แต่พอไปตามเกณฑ์จับจอม

แถม ทางไกลไม่รู้กัน เขาคงจะไม่หนีหรอก
เพราะมีความรู้ตัวกันแล้ว ถ้าเริ่มมหาวิทยาลัย
มาแล้ว"

ช่วง “การร่วมซ้อมรบซีอาโท
คราวนี้ เราจะต้องเสียเงินไปในการ
ใช้จ่ายเท่าใดบ้าง”

นายก "เปล่า เราไม่ได้ใช้ท้าย
คำอะไรทั้งนั้น ในฐานะเราเป็นเจ้าของ
บ้าน ก็คอยรับรองเขาเวลาเขามาเท่า
นั้น เราขอเงินสำหรับเป็นค่ารับรอง
เขามาสัก ๒ ล้านบาท พาเขาทัศน
รรมบ้าง เลี้ยงเขาพอเป็นพิธีบ้าง"

น้อยก็ "วนนผมสังเกศวาทาน"
 น่ายกทอขยห้วน ๆ สั้น ๆ พวกหนึ่งถือ
 พิมพ้อซากให้ท่านนายก ทอขยยาว ๆ
 อย่างที่เคยทอขย"

นายก (หัวเราะซอซอ) “ตอ
ยาวๆ เก็บขลุ่ยก็จกตอไม้กันเท่านั้น
เอง”

เลียบๆ ก็ว่า, ผมอยากทราบว่า
ท่านผู้หญิงที่เดินทางไปสวีเดนแล้ว
ส่งข่าวมาว่า ได้รับการต้อนรับอย่างไร

ข้างครัว และผมรู้สึกว่ามันนานแล้ว”

[illegible]

ไฮ-สปีด

สยามนิกร “ท่านผู้หญิงใคร
 แห่งทั้งเป็นประธานสหพันธ์ สยามนิ
 ไหมกร?”

นายก "ใช่ เจ้าบริวารแห่งกองทัพนั้น"
สยามนิกร "เมื่อท่านได้รับท
ที่ประธานแล้ว ผมคิดว่าท่านอยู่
ก็ไม่ใช่เป็นประธาน สำหรับประเทศ
ไทย ประเทศเดียว เป็นประธานของ
ประเทศ ๔๐-๕๐ ประเทศ เมื่อคราว
ชอซีนิแมสตรัค ได้รับเลือกเป็น
ประธาน เจ้าเป็นประธานของโลก เขา
ก็เดินทางไปทุกประเทศ ประเทศ
เป็นกลาง ประเทศในแคว้น สมัยที่
ว่า ถ้าท่านจะขอชาวไม่ ไททานอยู่
ในไทยแล้ว ก็จะเป็นที่พอใจของ
ชาวไท"

นายก "คุณว่างนักชอบกตอ่ย" ผ

□ ผ่อนพิจารณา

ต่อจากหน้า ๔

[illegible][illegible][illegible]

ในโอกาสที่ สมัชชาออบคุตที่คุตโคโรนาจะอพยพออกจากเมืองมาน และมอบขวัญ
และกำลังใจให้แก่มิตรอันเป็นที่รัก ตามภาคยุทธะ และตามสถานและการศาสนาที่ศรัทธามิควรพร้อมกัน
ที่คุตโคโรนา และที่ภาคและตามกระทรวงการปฏิรูปงาน อันเป็นศักดิ์ศรีของบรรดาเราที่ α
ผู้มีเกียรติ ยืนมาอยู่ในนี้ และมีพิธีอันศักดิ์งามกล่าวเสริมอีกมาก จะบังเกิดแต่ใจและ
นาในธรรมอันใสสะอาดพร้อมด้วยหัวใจที่ตอบะ อยู่ด้านหนึ่งและของคุตสืบไปชั่วกาลนานเกิด.

พวงค์ มุกดา.
ป.ล. หากคุณสนใจและยังสนุกที่จะเขียนวิจารณ์แบบเดิมแล้ว ผมกำลังแสดงอยู่ที่
พัฒนาการและสิ่งที่ต้องพัฒนามาเขียนได้อีกหลายประการ หลายฉบับ วัง ๓ เดือนแล้วครับ

พยางค์ มุกดา.

[illegible]

ข่าวดี!

โชคมหาศาล ๕๐๐,๐๐๐ บาท

จะเป็นของท่าน

ในโอกาสที่ สำนักพิมพ์คลังวิทยา

เปิดสาขาใหม่อีกแห่งหนึ่ง ณ ตึกเลขที่ ๕๕-๕๘,๓๖๐ นาคเกษม พระนคร ได้จัดบริการต้อนรับแก่ผู้สมัครเล่นคือ ๑. จำหน่ายหนังสือราคาถูกพิเศษ ๒. แลกสลาภกันแบ่งรัฐบาลแก่ผู้ซื้อหนังสือตั้งแต่ ๕ เล่มขึ้นไป ๓. แจกหนังสือเรื่อง วันดี-คืนดี ของ พ.ด. ปิ่น มุกขนัด ให้แก่ทุกท่าน ทั้งนี้กำหนด ๔๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๔๘๘ เป็นต้นไป

รายการหนังสือราคาถูกพิเศษ

รายชื่อ	ผู้แต่ง	ราคาเดิม ราคาพิเศษ		รายชื่อ	ผู้แต่ง	ราคาเดิม ราคาพิเศษ	
		บาท	บาท			บาท	บาท
ชุดของ ดอกไม้สด							
๑. ผู้ดี	(พิมพ์ครั้งที่ ๕)	๒๕	๒๐	ชุดของ จุลลดา ภักดีภูมิพันธ์			
๒. นิจ	(พิมพ์ครั้งที่ ๕)	๑๘	๑๕	๒๖. ปราณีเมต		๓๐	๒๔
๓. สามชาย	(พิมพ์ครั้งที่ ๕)	๒๕	๒๐	๒๗. ชัยท้าวดี		๓๐	๒๔
๔. หนังสือร้อย	(พิมพ์ครั้งที่ ๕)	๒๕	๒๐	ชุดของ ว. ณ ประมวลมารค			
๕. นันทวัน	(พิมพ์ครั้งที่ ๓)	๒๕	๒๐	๒๘. เจ้าสาวของอนันท์		๓๕	๒๘
ชุดของ ก. สุรางคนางค์							
๖. ดอกฟ้า	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๓๐	๒๔	ชุดของ สุวัฒน์ วรดิลก			
๗. บ้านทรายทอง	(พิมพ์ครั้งที่ ๖)	๓๕	๒๘	๒๙. หอถ้ำเอโดะมัตสึ		๓๐	๒๐
๘. คนรักของข้าพเจ้า	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	๓๐. สัญญารักของจอมพล		๒๕	๑๕
๙. เทพธิดา		๒๕	๑๕	๓๑. เปล่งสุริยา		๒๕	๑๕
ชุดของ สุภาวดี				๓๒. ราชนิยต		๒๕	๑๕
๑๐. ชายแหมะ เล่ม ๑	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	ชุดของ สด ภูมิระโหติ			
๑๑. ชายแหมะ เล่ม ๒	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	๓๓. ชีวิตคือความฝัน		๔๐	๓๒
๑๒. ความรักยังไม่สิ้น	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	๓๔. เจียงเฟ		๒๕	๑๕
๑๓. สดาร์	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	ชุดของนักเขียนต่าง ๆ			
ชุดของ ช่อม บัญจพรศักดิ์				๓๕. ระวีโรจน์	"คงคา"	๓๐	๒๒
๓๕. สร้อยฟ้าขาว	(พิมพ์ครั้งแรก)	๒๕	๒๐	๓๖. ขาดิเอ	"อรรณพ"	๓๐	๒๔
๓๖. ดอกฟ้า	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	๓๗. วิรุณ	"สุภา เทวกล ณ อุบลฯ"	๓๐	๒๒
๓๗. สวรรค์เรือน	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	๓๘. ชีวิตบนจอมเขา	"กัญญา"	๓๐	๒๔
๓๘. ความรักของนาย	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	๓๙. พนมพ	"พิศมณ"	๓๐	๒๔
ชุดของ สราวุธศักดิ์				ชุดเรื่องแปล			
๓๙. วาณี	(พิมพ์ครั้งที่ ๒)	๓๐	๒๔	๔๐. การเผชิญหน้าของเชอร์ล็อกโฮล์มส์ กับ วัตสัน		๒๕	๑๕
๔๐. วาณิดา	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	๔๑. เหวอประม	"ไซเรน"	๒๕	๑๕
ชุดของ อินตะหระ				๔๒. ศานติพร	"	๒๕	๑๕
๔๑. จารึกในดวงใจ	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	๔๓. สงครามกู้ชาติ	"	๓๐	๑๕
๔๒. ไม่มีรักในหลวง	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๔	๔๔. ลูกเต๋ามหาภัย	"	๒๕	๑๕
ชุดของ แชน วังนัย				๔๕. เหวอประจักษ์	สำราญ	๒๕	๑๕
๔๓. พระนริศ	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๐	๔๖. ความฝันของนาย	ส. เทืองประเท	๒๕	๑๕
๔๔. พระนริศ	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๐	๒๐	๔๗. หักกลา	"	๒๕	๑๕
ชุดของ สันติ เทวรักษ์				๔๘. หอมนาย เล่ม ๒	อ.ไพ นาคะเสถียร	๒๕	๑๕
๔๕. เสรฐธาดา เล่ม ๑	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๕	๒๘	๔๙. นักเกียรติก้องแค้นต่อรัก	"	๒๕	๑๕
๔๖. เสรฐธาดา เล่ม ๒	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๕	๒๘	๕๐. ผู้ถือขวานพารา	"	๒๕	๑๕
ชุดของ สันติ เทวรักษ์				๕๑. มาตรกรรมบนเกาะร้าง	อุทัย ศัลยาลกุล	๒๕	๑๕
๔๗. เสรฐธาดา เล่ม ๑	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๕	๒๘	๕๒. ศพมหาหอน	กมล จันทร	๒๕	๑๕
๔๘. เสรฐธาดา เล่ม ๒	(พิมพ์ครั้งแรก)	๓๕	๒๘	๕๓. ครูคนหากร	พิชัย โสทรพิทักษ์	๒๕	๑๕
				๕๔. ทหารสามเกลอ	สันติ	๒๕	๑๐

โอกาสที่เป็นของท่านแล้ว โปรดอย่าพลาด

รีบสั่งซื้อด่วน เพราะเวลาจำกัด ทางจังหวัดลพบุรี เก็บค่าส่งเล่มละ ๒ บาท ท่านที่สั่งซื้อตั้งแต่ ๕ เล่มขึ้นไป ไม่ต้องเสียค่าส่ง การเงินดีทาง เชื่อก.ป.ม. หรือธนาคาร. ในนามผู้จัดการสำนักพิมพ์ สั่งจ่าย.ป.ม.บางลำภู ไม่รับค่างวด พ.ก.

สำนักพิมพ์คลังวิทยา ตำบล ๕๕-๕๘,๓๖๐ นาคเกษม พระนคร

สลากกินแบ่งเพื่อถึอหุ้การไฟฟ้านครษัศรึ

ฉบับละ ๑๕๐ บาท

รางวัลที่หนึ่งเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

นอกจากจะมีโชคถูกรางวัลเป็นเงินล้าน ผู้ซื้อยังมีสิทธิ์ถึอหุ้บริษัทการไฟฟ้าซึ่งรัฐบาลรับรองแล้ว

มีมูลค่าหุ้ละ ๑๐๐ บาท ในสลากที่ซื้อไว้ทุก ๆ ฉบับ

กำหนดออกจำหน่ายในเดือนกรกฎาคม ๒๔๙๙ และกำหนดออกรางวัล

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๙

รายการเงินรางวัล

รางวัลที่	จำนวน	รางวัล	รวมเงิน
๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๒	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๓	๑๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๔	๒๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๕	๕๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๑ ตัวหมุนครั้งที่หนึ่งมี	๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๑ ตัวหมุนครั้งที่สองมี	๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๒ ตัวหมุนหนึ่งครั้งมี	๒๐,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ	๑,๐๐๐.๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม	๒๔,๐๘๑ รางวัล		๖๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

ถูกเข้าง่าย สลากเสรี ถูกง่ายง่าย ไทย-รายวัน